

Verhaaltjes van pake Eelke - deel 2 - het Nieuwe Testament

Hoofdstuk 1 De boodschapper van de Koning - Lucas 1 : 5 t/m 80

Lieve kleinkinderen Klaas, Niels, Meike, Lieke,
Annemijn, Yfke, Anniek en Jonna.

Toen ik, jullie pake Eelke, heel veel jaren geleden nog voor de klas stond, vertelde ik elke morgen een bijbelverhaal aan mijn leerlingen. Ja, met een verhaal uit de bijbel, daar begon ik op school elke dag mee. Naast de bijbel, gebruikte ik de kinderbijbel 'De Hillige Histoarje' om mij voor te bereiden om een 'spannend' verhaal te kunnen vertellen. Ja, ik probeerde altijd zo spannend mogelijk een verhaal uit de bijbel te vertellen. De kinderen moesten het verhaal mooi vinden, spannend om naar te luisteren en niet blij zijn dat het uit was, omdat ze het langdradig en saai vonden. Omdat jullie geen Fries spreken en ook niet verstaan, ga ik proberen om deze kinderbijbel in het Nederlands te vertalen. Ik ga beginnen met het verhaal over de geboorte van de Here Jezus.

Nu jullie vandaag dit eerste boekje krijgen is het Eerste Kerstdag, dinsdag 25 december 2018

Het is ook niet voor niets dat wij nu met elkaar Kerstfeest vieren. Jullie omie en ik vinden dit heel bijzonder en we hopen dat we dit feest nog veel jaren met elkaar mogen vieren.

Maar voordat ik met het vertalen van deze kinderbijbel begin, moeten jullie eerst weten, waarom wij elk jaar weer het KERSTFEEST vieren.

Waarom werd baby Jezus geboren?

Nu, dan moet ik jullie eerst een heel, heel oud verhaal vertellen, dat in de bijbel staat. Het is één van de oudste verhalen op deze wereld. Misschien wel het alleroudste, maar dat weet ik niet.

In het eerste verhaal in de bijbel gaat het er over, dat God de aarde, de zon, de maan en de sterren gemaakt heeft. Ja, het hele heelal.

In dit scheppingsverhaal staat dat God als laatste de mens schiep. De kroon op Zijn schepping. Ja, als laatste kwamen er mensen op deze wereld, mensen zoals jullie, jullie papa's en mama's en omie en ik.

En fijn dat die eerste twee mensen het hier op deze wereld hadden! Je kunt het je niet voorstellen, hoe mooi alles was. Ze hadden nooit honger, leden nooit pijn, wisten niet wat verdriet was. Ik denk, ja ik weet het wel zeker: ze konden niet eens huilen.

Ze waren zo gelukkig, deze twee eerste mensen op deze wereld, Adam en Eva,

om reden dat ze niet wisten wat pijn en verdriet was. Zo had God hen gemaakt. Geschapen naar Zijn Beeld, zoals wij vroeger zeiden.

Deze twee eerste mensen op deze wereld mochten alles doen waar ze maar zin in hadden en wat ze maar wilden. Alles? Nee, ook in het paradijs mocht dat niet. In de bijbel staat dat Adam en Eva niet mochten eten van de vruchten van twee bomen. Van alle andere bomen mochten ze wel eten, zo veel als ze maar wilden. De eerste boom, waar ze geen vruchten vanaf mochten plukken heette 'De boom van kennis van goed en kwaad'. En de tweede 'De boom des levens.'

Nu, het was helemaal niet erg, dat ze van deze twee bomen geen vruchten mochten plukken. Er waren zoveel andere bomen, waar ze de heerlijkste vruchten van mochten plukken en eten. Ze hadden de vruchten van deze twee bomen helemaal niet nodig. Nee, er was overvloed aan eten en drinken. En waarom dan van deze bomen vruchten plukken, wat niet mocht van God?

Het verhaal gaat verder.

Op een dag was Eva zonder dat Adam in de buurt was, druk aan het werk, vlakbij 'de boom van kennis van goed en kwaad'.

Nu moeten jullie wel weten, dat in die tijd, in het paradijs, waar Adam en Eva woonden, zij gewoon met dieren konden praten. Met honden en katten en ook met roofdieren, zoals de leeuw en de tijger. Deze roofdieren aten gewoon gras. Een pas geboren lammetje kon rustig spelen, vlak bij een sterke stoere leeuw. De leeuw deed hem geen kwaad, sloeg hem niet dood en at hem niet op. In het paradijs was de volmaakte vrede.

Terwijl Eva druk bezig was, hoorde zij plotseling de stem van een slang. Verbaasd luisterde zij. Niet omdat de slang tegen haar praatte, maar om wat deze slang tegen haar zei:

'Eva, weet jij wel waarom jij niet van deze heerlijke vruchten mag eten? Nee? Nu, ik weet het wel. Als jij een vrucht van deze boom eet, dan ben je gelijk aan God. Dan ben jij ook God. Jij weet nu niet wat verkeerde dingen zijn. Jij bent ook nog nooit in je leven boos of verdrietig geweest. Je weet niet eens wat honger en pijn is. Maar, als jij van deze heerlijke vrucht een hapje neemt, dan ben jij gelijk aan God. En dat wil God niet. Daarom heeft Hij het je verboden.'
En Eva? Zonder er goed bij na te denken, wilde zij ook wel zo machtig zijn als God. Dat was toch leuk? En zij plukte een vrucht van 'de boom van kennis van goed en kwaad', nam een hap, en

Direct bij het eerste hapje wist ze al: 'Ik ben ongehoorzaam. Dit had ik nooit, nooit, nooit mogen doen. O, wat heb ik een spijt! En die goede Adam van mij, mijn man, hij weet niet wat verkeerde dingen zijn. En ik nu wel. Maar dat wil ik niet! Ik wil dat Adam gelijk aan mij is. Ook hij moet ongehoorzaam zijn aan God. Dat ga ik nu direct regelen.'

Ze plukte nog een lekkere vrucht van 'de boom van kennis van goed en kwaad' en zocht Adam op. Voor de eerste keer in haar leven zag ze dat Adam geen

*kleren aan had. Ook zij zelf was naakt, ontdekte ze.
Nee, Adam en Eva hadden in het paradijs geen kleren aan. Maar ze schaamden zich niet voor elkaar. Ze wisten niet eens wat dat was, je voor elkaar schamen.*

*‘Lieve man, lieve Adam, moet je eens kijken, wat voor lekkere vrucht ik gevonden heb. Heerlijk. Proef eens.’
En Adam vroeg niet eens van welke boom deze vrucht afkomstig was. Hij at, omdat Eva dat tegen hem zei. Hij vertrouwde haar toch! Hij wist op dat moment nog niet wat verkeerde dingen doen was.
Maar bij de eerste hap ontdekte ook hij, dat hij geen kleren aan had. Adam en Eva, ze waren allebei naakt. Nu wisten ze het verschil tussen goed en kwaad. Wisten ze ook dat ze naakt waren. Ze schaamden zich voor elkaar.*

*Diezelfde avond in het paradijs kwam God op bezoek bij Adam en Eva.
‘Adam, waar ben je? Waarom hebben jullie je voor Mij verstopt?’
‘God, wij zijn naakt. Wij hebben geen kleren aan.’
‘Wie heeft jullie laten weten dat jullie naakt zijn?’
‘Ja God, nadat wij van de vruchten van ‘de boom van kennis van goed en kwaad’ gegeten hadden, zagen wij dat we geen kleren aan hadden.’
‘Adam waarom heb jij van de vrucht van die boom gegeten?’
‘Omdat de vrouw, die ik van U gekregen heb, dat tegen mij zei. Het is haar schuld, dat ik een hapje van die vrucht opgegeten heb.’
‘Eva, waarom heb jij van de vrucht van deze boom gegeten?’ vroeg God.
‘Omdat de slang dat tegen mij zei. Het is zijn schuld.’*

Ja, lieve kleinkinderen van ons, zo gaat dat bijna altijd, de schuld aan iemand anders geven, van wat je zelf fout gedaan hebt. Ook vandaag aan de dag gebeurt dat nog steeds. Bij kinderen en ook bij grote volwassen mensen.

*Als je iets verkeerd hebt gedaan, dan krijg je straf. Dat geldt voor kleine kinderen, maar ook voor volwassen mensen. Er zijn niet voor niets gevangenissen in ons land.
Ook Adam en Eva verdienden straf. Ze waren ongehoorzaam geweest aan God. Hadden gedaan wat God hen verboden had.
Gelukkig staat in dit heel oude verhaal in de bijbel, dat God medelijden kreeg met Adam en Eva. Ze kregen wel straf. Ze mochten niet langer in het paradijs wonen en ze moesten in het vervolg zelfs heel hard werken om aan eten en drinken te komen. Maar de doodstraf, die ze verdiend hadden, kregen ze niet. Nee, die zou later Iemand anders krijgen.
God beloofde toen al aan Adam en Eva dat Hij later de Messias naar de wereld zou sturen, die de straf (de doodstraf) zou krijgen, die Adam en Eva hadden verdiend.*

Ook de doodstraf, bestemd voor alle mensen die op deze wereld verkeerde dingen gedaan hebben of nu nog steeds doen, zal de Messias krijgen.

Deze belofte van God, voor de eerste keer beloofd aan Adam en Eva, heet de Moederbelofte. Staat in de bijbel in Genesis 3 : 15

En weten jullie wie deze Messias is? Hoe hij heet?

Dat is Jezus, die meer dan 2000 jaar geleden in Bethlehem geboren is.

En elk jaar weer herdenken wij met Kerstmis de geboorte van Jezus. Je kunt ook zeggen dat wij op Eerste Kerstdag Jezus zijn verjaardag vieren.

Dan ga ik nu beginnen met de vertaling van 'De Hillige Histoarje'.

=====

Hoofdstuk 2 Het kind van Bethlehem - Lucas 2 : 1 t/m 20

Lieve kleinkinderen van omie en mij, toen wij lang geleden naar de lagere school gingen, de basisschool van nu, moesten wij in de laatste weken voor de kerstdagen een heel hoofdstuk uit de bijbel uit het hoofd leren. Dat hoofdstuk was Lucas 2. Wie het voor de klas op kon zeggen, kreeg van de meester een mooie plaat. Daar waren wij heel blij mee.

De eerste regels die wij uit Lucas 2 leerden waren:

- 1. En het geschiedde in die dagen dat er een bevel uitging vanwege keizer Augustus, dat de het gehele rijk moest worden ingeschreven.*
- 2. Deze inschrijving had voor het eerst plaats, toen Quirinius het bewind over Syrië voerde.*
- 3. En zij gingen allen op reis om zich te laten inschrijven, ieder naar zijn eigen stad.*
- 4. Ook Jozef trok op van Galiléa, uit de stad Nazareth, naar Judea, naar de stad van David, die Bethlehem heet, omdat hij uit het huis en geslacht van David was,*
- 5. om zich te laten inschrijven met Maria, zijn ondertrouwde vrouw, welke zwanger was.*
- 6. En het geschiedde, toen zij daar waren, dat de dagen vervuld werden, dat zij baren zou,*
- 7. en zij baarde haar eerstgeboren zoon en wikkelde Hem in doeken en legde Hem in een kribbe, omdat er voor hen geen plaats was in de herberg.*

En nu ga ik verder met het vertellen uit de kinderbijbel 'De Hillige Histoarje'.

=====

Hoofdstuk 3a - Onder de wet - Lucas 2 : 5 t/m 80 **Leven naar Gods geboden.**

Lieve kleinkinderen voordat ik voor jullie dit hoofdstuk 3 uit de kinderbijbel 'De Hillige Histoarje' vanuit het Fries in het Nederlands ga vertellen (vertalen), wil ik, moet ik, jullie eerst iets vertellen. Anders begrijpen jullie het niet.

Dit verhaal van 'Onder de wet – leven naar Gods geboden' staat in de bijbel, ook in Lucas 2.

Maar dit verhaal is lang niet zo bekend als de geboorte van Jezus en het verhaal van de herders, en het verhaal van de wijzen uit het oosten.

Als jullie dit hoofdstuk 3 eerst niet gaan lezen, vind ik dat ook goed. Dit hoofdstuk is niet zo spannend als de andere verhalen, die over de geboorte van Jezus gaan.

Wisten jullie wel dat Jezus tot het volk van de Joden behoorde? Ja, hij was een Jood van geboorte. En dan moet ik jullie ook vertellen dat het Joodse volk één van de oudste volken in de hele wereld is. Het Nederlandse volk is lang zo oud niet. Nee, wij de Nederlanders, bestaan nog maar een paar honderd jaar.

Het Joodse volk bestaat al duizenden jaren. Ze zijn niet uit te roeien, terwijl ze heel veel vijanden hebben.

Er zijn altijd mensen geweest die alle Joden wilden vermoorden. Dat was eeuwen en eeuwen geleden al zo en nu nog. Denk alleen maar aan Hitler, die tijdens de Tweede Wereldoorlog ook alle Joden wilde vermoorden.

Waarom lukte dat vroeger niet en nu nog steeds niet?(En nooit niet?)

Een vraag waarop de Joodse rabbi's (dominees) het volgende antwoord geven. God, die de wereld, de zon, de maan en de sterren gemaakt heeft, heeft duizenden jaren geleden met aartsvader Abraham een verbond gesloten. Uit het geslacht van Abraham, zo beloofde God hem toen, zou later de Messias geboren worden. De Messias, die de schuld van alle mensen op zich zou nemen.

Dat had God in het paradijs al aan Adam en Eva beloofd.

Wij christenen geloven dat Jezus die Messias is. Maar de meeste Joden geloven dat niet. Nee, volgens hen moet de Messias nog komen. De Messias (een mens) zal dan koning worden in de stad Jeruzalem en de tempel, zoals koning Salomo die gebouwd heeft, zal in Jeruzalem herbouwd worden.

Die Messias zal dan een nieuwe koning David zijn, die in Jeruzalem woont en die vrede en rechtvaardigheid zal brengen op de hele wereld.

Dat verbond dat God met Abraham sloot, dat kreeg als teken dat alle pas geboren jongetjes na hun geboorte op de achtste dag besneden moesten worden. Die besnijdenis is een kleine operatie, die de vader met een mes moest doen. In oude tijden was dat een stenen mes.

Tegenwoordig worden pas geboren Joodse jongetjes nog altijd besneden, maar dan doet een dokter dat. Zelfs in tijden dat de Joden het heel erg moeilijk hadden, dat ze werden vervolgd en gedood, bleef dit gebruik van de besnijdenis van pas geboren Joodse jongetjes in gebruik.

Ook al geloofden ze helemaal niet in het bestaan van God, toch werden pas geboren Joodse jongetjes besneden.

Maar voor vrome, godsdienstige Joden heeft deze besnijdenis een andere, veel diepere betekenis: zelfs een pasgeboren baby is een zondig mens en zijn verkeerde dingen, die hij later zal gaan doen, kan alleen weggenomen (vergeven) worden door bloed.

Lieve kleinkinderen, dit is moeilijk te begrijpen, hè. Ook ik, jullie pake Eelke begrijpt er niets van.

God, die ruim 2000 jaar geleden zijn zoon Jezus naar de wereld stuurde om daar vermoord te worden. Jezus, die onschuldig was, moest aan het kruis op Golgotha sterven, zodat wij mensen, die in Jezus geloven, niet door God gestraft zullen worden. Nee, met je verstand kun je er niet bij. Je kunt en mag alleen maar geloven dat Jezus ook voor jou gestorven is en dat wij door Jezus na onze dood ook naar de hemel mogen gaan.

Dan ga ik nu verder met het verhaal over baby Jezus, zoals dat in de bijbel in Lucas 2 beschreven staat.

=====

Ook hoofdstuk 3b - wat is een losoffer?

Lieve kleinkinderen, jullie weten natuurlijk niet wat een “losoffer” is.

In Israël moest volgens de wet van God voor alle eerstgeboren jongetjes (alleen de oudste zoon) een losoffer gebracht worden, want God was zo goed, dat Hij in plaats van dat jongetje te offeren ook tevreden was met een losoffer. Dat gold zowel voor mensen als voor dieren. En weten jullie wel wanneer en ook waarom zo 'n losoffer ingesteld werd?

Nu dan moeten we terug naar een heel oud verhaal in de bijbel, n.l. die van de uittocht uit Egypte. Aartsvader Jacob was vanwege een hongersnood in het land Palestina, dat nu Israël heet, naar zijn zoon Jozef verhuisd, geëmigreerd, die onderkoning in Egypte was.

Veel jaren later waren alle nakomelingen van Abraham, Isaäk en Jacob, alle Israëlieten slaaf geworden in het land Egypte.

Het verhaal gaat dan verder dat Mozes, in opdracht van God, het volk Israël uit de slavernij bevrijdde en hen naar het land Palestina leidde. Maar dat ging niet zomaar. Nee, daar gingen 10 plagen aan vooraf, die het volk van de Egyptenaren zwaar troffen. Water dat in bloed veranderde, kikkers, steekvliegen, muggen, 3 dagen volkomen duisternis enz.

Pas na de 10^e plaag mocht het volk Israël het land Egypte verlaten. Weten jullie nog wat de tiende en de ergste verschrikking was?

In elk gezin in het land Egypte stierven die nacht alle oudste jongens. Alleen in de huizen met bloed op de deurposten, daar stierf niemand. Op bevel van Mozes hadden die avond daarvoor, de vaders van elk gezin een lammetje geslacht en het bloed van dat lammetje duidelijk zichtbaar op de deurposten gesmeerd. Ja, dat was gebeurd in elk huis, waar deze mensen, de nakomelingen van Abraham woonden. Ja, diezelfde Abraham, met wie God een verbond had gesloten. Een dag later, toen in alle huizen van de Egyptenaren een dode zoon was, smeeften de Egyptenaren Mozes, of hij met zijn mensen het land wilde verlaten.

Na die vreselijke nacht met zoveel doden in de huizen van alle Egyptenaren heeft Mozes, in opdracht van God, het losoffer ingesteld. Ja, ook de eerstgeboren jongens van de Joden, de Israëlieten, hadden de dood verdiend. Maar door het doden van een lammetje, dat als losoffer dienst deed, mocht de oudste zoon in leven blijven. In plaats van de oudste zoon werd een lammetje gedood.

Nu ga ik terug naar het verhaal van de geboorte van Jezus in Lucas 2.

=====

Hoofdstuk 4 De wijzen uit het oosten - Matthéus 1

Lieve kleinkinderen,

Hoe vonden jullie de verhalen tot nu toe? Spannend of toch een beetje vreemd en langdradig? Zo heel anders dan de boeken die jullie lezen? Natuurlijk weet ik heel goed dat deze verhalen uit de bijbel, op de manier zoals Ulbe van Houten die heeft verteld, een beetje te moeilijk om te begrijpen zijn voor onze jongste kleinkinderen. Ulbe van Houten heeft zijn 'Hillige Histoarje' geschreven voor oudere jeugd. Voor jongens en meisjes van ongeveer 14 jaar en ouder. Veel volwassen mensen in Friesland hebben veel meer in deze kinderbijbel gelezen, dan in de echte bijbel. Dat is natuurlijk niet goed. Maar naast de echte bijbel is het wel heel goed om deze kinderbijbel te lezen. Ik hoop dat onze oudste kleinkinderen deze verhalen, die ik nu vertaald of naverteld heb, wel gaan lezen. Vertel me maar eens wanneer we bij elkaar zijn of via de telefoon, een mail of een app wat jullie van deze verhalen vinden. En de jongste kleinkinderen van ons, ik hoop dat jullie over een aantal jaren gaan lezen, wat ik nu speciaal voor jullie vanuit het Fries in het Nederlands vertaald heb.

=====

Hoofdstuk 5 - Reis naar Jeruzalem - Lucas 2 : 41 t/m 52

Lieve kleinkinderen,

Nu heb ik jullie de verhalen rondom de geboorte van Jezus verteld. Ze waren niet zo mooi, hè. Maar hoe menselijk zijn deze verhalen. Als je in de wereld om je heen kijkt, de krant leest of naar het journaal op de televisie kijkt, dan is er niets veranderd, sinds de geboorte van Jezus. Nog steeds viert het onrecht hoogtij. Op veel plaatsen in deze wereld (overal?) geldt het recht van de sterkste. Geld en macht lijken de belangrijkste doelen in het leven van de meeste mensen te zijn. En veel mensen gaan over lijken. Als ik het maar heb, dan kan de rest stikken.... Ja, er staat niet voor niets in het Bijbelboek Spreuken: 'Er is niets nieuws onder de zon', en ook: 'Alles was reeds van verre tijden.' Nee, met de komst van Jezus op deze wereld, ruim 2000 jaar geleden, is er wat de mens betreft, niets veranderd. Heel jammer, maar het onrecht op deze wereld is met de komst van Jezus niet verdwenen.

*Maar nu ga ik verder met het vertellen uit de kinderbijbel 'De Hillige Histoarje'. Ik zal proberen het verhaal zo goed mogelijk te vertalen. Het eerste hoofdstuk dat nu volgt gaat over het kind Jezus. Jammer dat er maar één verhaal in de bijbel over het kind Jezus staat. Graag had ik meer willen weten over zijn kindertijd, over de puber Jezus en over de adolescent Jezus. Maar die verhalen staan niet in de bijbel. Veel mensen fantaseren hoe Jezus geweest is, toen hij nog een kind was. Ook ik vraag mij wel eens af of het kleine jongetje Jezus van een jaar of vier, nooit stiekem een suikerklontje uit de suikerpot van zijn moeder heeft gesnoept. Of dat hij als puber nooit een grote mond tegen zijn moeder heeft gehad. Of dat hij als jong volwassene, niet alles beter wist dan zijn ouders. Eigenlijk vind ik deze vragen helemaal niet belangrijk. Wat ik wel belangrijk vind, dat is, dat volgens mij, toen het kind Jezus ging beseffen, dat Jozef niet zijn biologische vader, maar dat God in de hemel zijn echte Vader was, hij maar één ding wilde, nl. leven volgens de wil van zijn Vader in de hemel. En weten jullie wel welke wens van God de allerbelangrijkste was en nog steeds is? **'God liefhebben boven alles en je naaste als je zelf.'***

Nu, lieve kleinkinderen van ons, ik kan bij lange na niet aan deze wet voldoen. God liefhebben boven alles? Wie is God eigenlijk? Geen mens heeft Hem ooit gezien. En je naaste, ja alle mensen om je heen liefhebben als jezelf? Dat kan ik niet. Wat zijn er toch veel mensen die ik helemaal niet leuk vind. Met wie ik beslist geen vrienden wil zijn. Die ik met een vriendelijk gezicht (hoe schijnheilig!) de rug toekeer.

Maar Jezus is de enige mens op deze wereld geweest, die wel deze belangrijkste wens (gebod) van God in de praktijk heeft gebracht. In de bijbel staat dat Jezus zonder zonde was. Nooit iets verkeerd heeft gedaan. Voor ons mensen is dat

onbegrijpelijk. Jezus was wel een mens, maar niet een mens zoals jullie en ik. Hij was een mens met goddelijke krachten. Weer voor mij onbegrijpelijk. Vanuit mijzelf geloven dat Jezus Gods Zoon was? Dat kan ik niet. Ik mag alleen maar bidden, dat het geloof in Jezus, dat Hij gestorven is, ook voor jullie, voor omie en voor mij en dat Hij na drie dagen is opgestaan uit de dood, aan ons allemaal gegeven mag worden. Ja, dat wij ons allemaal aan de Here Jezus mogen toevertrouwen.

=====

Hoofdstuk 6 - Johannes de Doper - Lukas 3 : 1 – 12
Johannes 1 : 19 – 28

Lieve kleinkinderen,

Het volgende hoofdstuk heet 'DE DOPER'

Ja, dit verhaal gaat over Johannes de Doper, de zoon van priester Zacharias en zijn vrouw Elisabeth, de nicht van Maria, weten jullie nog?

Johannes de Doper was de heraut van Jezus.

Weten jullie wat een heraut is? In de tijd van Jezus waren de wegen in het land heel slecht. Het waren gewoon zandpaden, vol met kuilen en diepe gaten.

Wanneer de koning vanuit de hoofdstad Jeruzalem in zijn door paarden getrokken koets naar een dorpje op bezoek ging, dan ging naar dat dorp eerst een heraut om te vertellen, dat hun koning op bezoek zou komen. De inwoners van dat dorp moesten dan de kuilen en diepe gaten in de weg dicht maken, voordat de koning kwam. Ja, de hele weg naar dat dorp toe moest vlak gemaakt worden, geplaveid worden, zodat de koets met de koning erin veilig over die weg kon rijden.

Wanneer mijn moeder, jullie overgrootmoeder beppe Sjo over Johannes de Doper vertelde, dan zei ze altijd: 'Dominee Zelle lijkt heel veel op Johannes de Doper'. Nu weten jullie natuurlijk niet wie dominee Zelle was. Deze dominee Zelle was een vrijgezel, die bij zijn oude moeder thuis in Leeuwarden woonde. Hij was familie van Mata Hari. Zoek op internet maar op wie Mata Hari was. Je ziet dan dat de echte naam van Mata Hari Margaretha Zelle was en dat zij ook in Leeuwarden geboren was.

Maar nu verder met dominee Zelle. Hij zag er niet uit in zijn oud zwart versleten domineespak. Lange zwarte haren had hij, die hij met zwarte schoenpoets bijkleurde. Ook zijn gedrag was niet zoals het hoorde. Delen met je naaste, was niet zijn sterkste punt. Kwam hij bij je koffiedrinken, dan nam hij bij de koffie niet één gebakje, nee hij pakte gewoon de hele schaal met gebakjes en at die allemaal op, terwijl de anderen niets kregen. Zij moesten toekijken hoe deze dominee ook hun gebakjes opat. En eten dat hij kon, als hij bij gemeenteleden op bezoek kwam, hij vrat gewoon.

Op zijn fiets ging hij naar veel dorpen in de omgeving of hij werd met een auto opgehaald om in de Gereformeerde kerken te preken. Veel, ja erg veel mensen kwamen dan bij hem in de kerk om naar zijn preken te luisteren. Mooie titels gaf hij aan zijn preken zoals b.v.: 'Op de rand van het ledikant'. En zingen dat hij kon, hij bulderde over de hele gemeente heen. Maar de inhoud van zijn preken? Ik was een kind, toen hij meerdere keren in onze kerk op Kollumerpomp preekte. De kerk was dan afgeladen vol en er moesten stoelen bijgezet worden.

Maar als je volgens hem, ja dat zei hij vanaf de preekstoel, niet stemde op de AR, dan kwam het na je dood niet goed met jou. De Anti Revolutionaire partij was een politieke partij die op 11 oktober 1980 is samengegaan, gefuseerd met de KVP en de Christelijke-Historische Unie, wat nu het CDA is.

Ja, zoals dominee Zelle preekte, zo sprak volgens mijn moeder Johannes de Doper ook. Bekeer je, stop met zondigen, want anders loopt het verkeerd met je af.

Toen ik gisteravond in de kinderbijbel 'De Hillige Histoarje' las, hoe Ulbe van Houten dit verhaal van Johannes de Doper vertelde, dacht ik, op deze manier wil ik jullie niet over hem vertellen. Ik heb daarna eerst maar eens goed gelezen wat er precies over Johannes de Doper in de bijbel staat. Daar werd ik een stuk rustiger van. In de bijbel zegt Johannes de Doper tegen alle mensen hetzelfde wat Jezus later vertelde en leerde. Wees niet schijnheilig, deel je rijkdom met de armen, steel niet van andere mensen, doe je medemens niet tekort.

Ja, lieve kleinkinderen, wat Jezus de mensen leerde is de blijde boodschap, die ik aan jullie wil doorvertellen. Bij Jezus hoef je nooit bang te zijn.

=====

Hoofdstuk 7 - De Doop van Jezus

Lukas 3 : 21 - 22

Johannes 1 : 29 – 34

Lieve kleinkinderen,

Het volgende hoofdstuk gaat over Jezus, die voordat hij met zijn werk op deze wereld begon, zich door Johannes de Doper liet dopen.

Ook omie en ik hebben onze drie kinderen Karin, Dirk Jelmer en Regina, jullie papa en mama's, laten dopen.

Waarom deden wij dat? Omdat het in onze Gereformeerde kerk zo hoorde? Het de gewoonte was?

Nee, omie en ik geloofden en dat doen we nog, dat wij onze kinderen van God gekregen hebben. Wij mensen, ook al zijn we nog zo intelligent, wij kunnen aan niemand het leven geven. Dat geeft God.

Onze drie kinderen hebben wij, toen ze nog kleine baby's waren, voor ons gevoel (ons geloof) door hen te laten dopen, op een symbolische manier aan God teruggegeven, terwijl we baden: 'Dank U God, dat wij deze kinderen van U in bruikleen gekregen hebben. Dat wij ze mogen verzorgen, opvoeden en begeleiden naar hun volwassenheid. Dat wij ze van Jezus mogen vertellen.

*Dit kunnen wij niet in eigen kracht. Daar hebben wij Uw hulp bij nodig.
Je kunt ook zeggen, door onze kinderen te laten dopen legden we hen in Gods
handen. Ze kregen symbolisch een kruisteken op hun voorhoofd met de belofte
dat God er altijd voor hen zou zijn, hun leven lang.*

=====

Hoofdstuk 8 - De verzoeking in de woestijn

Lukas 4 : 1 - 11

Mattheüs 4 : 1 - 13

Marcus 1 : 9 - 13

Lieve kleinkinderen,

*Het hoofdstuk dat ik nu voor jullie ga vertalen of na ga vertellen heeft als titel;
'De verzoeking in de woestijn.'*

*Ik vind dit een heel moeilijk hoofdstuk. Ik ben bang dat jullie het niet kunnen
begrijpen en ook niet kunnen geloven. Ja, ook ik heb daar moeite mee. Maar dit
verhaal staat in de bijbel en om dan dit verhaal, omdat het zo moeilijk is, nu
maar over te slaan, dat is niet goed.*

*Dit verhaal gaat over Jezus, die in gevecht was met de duivel, zelfs veertig
dagen en nachten lang. Dat gebeurde in de woestijn.*

*Weten jullie wat een woestijnklimaat is? Door de brandende zon is het overdag
gloeiend heet en 's nachts is het bitter koud.*

*Veertig dagen lang vastte Jezus daar in die woestijn, staat in de bijbel
geschreven. Een normaal mens, zoals jullie en ik overleven dat niet.*

*Weten jullie wat vasten is? Dan mag je niet eten en soms ook niet drinken, met
de bedoeling dat je dan door de honger en/of de dorst die je krijgt, je heel erg op
God gaat concentreren.*

Dat je dan voelt, terwijl je bidt, dat God heel dicht bij je, ja zelfs in je is.

*En nogmaals, daar in de woestijn vastte Jezus veertig dagen lang, terwijl hij bad
tot zijn Vader in de hemel. Voor mij als gewoon mens, onvoorstelbaar en niet te
begrijpen....*

In het slot van dit verhaal komen engelen in beeld.

*Kennen jullie dat bekende versje: 'Engelen bestaan niet.' Dat was vaak op de
televisie te horen bij televisiepresentator Ron Brandsteder.*

*Veel mensen zeggen trouwens wel, wanneer zij aan een ongeluk zijn ontsnapt:
'Er zat een engeltje op mijn schouder.'*

Maar geloven die mensen ook echt in het bestaan van onzichtbare engelen?

*Ik denk het niet. Maar ik, jullie pake Eelke en ook jullie omie Zwanny doen dat
wel.*

*In de bijbel wordt regelmatig over engelen gesproken als boodschappers van
God. Ik geloof dat heel vaak, zonder dat wij er erg in hebben, een engel,*

misschien wel in mensengedaante, bij je op de stoep staat en je in bepaalde moeilijke situaties helpt.

En dan komt nu voor mij het allermoeilijkste om aan jullie te vertellen. Jezus gaat in dit verhaal van 'de verzoeking in de woestijn' de strijd aan met de duivel. De duivel was voor de schepping van deze aarde een engel, die gelijk aan God wilde worden. Maar hij verloor de strijd. En deze engel, de duivel, ook wel satan genoemd, wilde nadat hij het van God verloren had, alles wat God goed gemaakt had, kapot maken.

De duivel probeerde in dit verhaal, zoals jullie hieronder kunnen lezen, op alle mogelijke manieren Jezus verkeerde dingen te laten doen. Als hem dat gelukt was, dan was Jezus' komst op deze wereld mislukt.

=====

Hoofdstuk 9 - Leraar en leerlingen

Mattheus	4	:	17	-	13
Marcus	1	:	14	-	22
Johannes	1	:	35	-	52

Lieve kleinkinderen,

Het volgende hoofdstuk gaat over Jezus en zijn eerste volgelingen, zijn leerlingen, zijn discipelen, zoals ze later in de bijbel genoemd worden. En Johannes de Doper dan? Waar is hij gebleven? Johannes de Doper is door koning Herodes gevangen genomen. Alleen omdat hij de koning de waarheid had gezegd. Ja, zo gaat dat vandaag aan de dag ook nog vaak. Meestal kunnen mensen de waarheid niet verdragen, als dat over henzelf gaat. Johannes de Doper zei tegen de koning dat hij niet met de vrouw van zijn broer in hetzelfde bed mocht slapen en prompt werd hij door de soldaten van de koning in de gevangenis gegooid.

En dan staat Jezus op het toneel en zegt tegen de mensen dat het Koninkrijk van God, dichtbij is gekomen. Kom tot inkeer en vertrouw je toe aan God. Geloof dit goede nieuws! Veel mensen horen Jezus en volgen hem.

Jezus volgen...

Een belangrijk persoon volgen. Dat gebeurt vandaag aan de dag ook veel.

Hoeveel mensen volgen niet bekende vloggers? Heel veel.

Maar mensen die zo'n bekende en heel belangrijke vlogger volgen, doen dat niet op dezelfde manier zoals de volgelingen van Jezus dat deden. Nee, de leerlingen van Jezus, die Hem volgden, lieten alles achter zich, hun werk, hun huis, ja zelfs hun gezin en hun familie.

Komt dat vandaag aan de dag nog wel eens voor?

Ja, ik ken een echtpaar, Theo en Jinke de Jong, die hun huis en hun hele hebben en houden verkocht hebben en zonder inkomen als zendelingen zijn gaan werken

in Zuid-Afrika. Op internet kun je hen heel gemakkelijk vinden. Lees daar maar eens wat zij te vertellen hebben over het volgen van Jezus.

Ik heb nog nooit van een volgeling van een vlogger gehoord, dat die datzelfde deed. Jullie wel?

Weten jullie trouwens wat voor werk een zendeling doet?

=====

Hoofdstuk 10 - Bruiloft te Kana - Johannes 2 : 1 - 11

Lieve kleinkinderen,

Voordat ik nu verder ga met het vertalen van het volgende hoofdstuk, wil ik toch nog even terugkomen op die man Nathanaël in het vorige hoofdstuk.

In de bijbel staat er verder niets te lezen over deze man. Jammer.

Maar dat Jezus tegen Nathanaël zegt dat hij een man is zonder bedrog, een man die dus nooit leugens vertelt, dat zegt nogal iets over hem.

Deze man was dus goud en goudeerlijk.

*Vroeger op school leerde ik dat er een Amerikaanse president is geweest die als bijnaam "**Honest Abe**" had.*

Kennen jullie vandaag aan de dag mensen en dan bedoel ik vooral politici, die zo'n mooie bijnaam hebben als deze Amerikaanse president Abraham Lincoln? Heeft onze minister president Mark Rutte ook deze mooie bijnaam van 'Eerlijke Mark'? Ik weet wel zeker van niet, maar wat zou dat mooi zijn....

=====

Hoofdstuk 11 - Wonderen in Kapernaüm - Mattheüs 4 : 23 - 25

Lieve kleinkinderen,

Hebben jullie wel eens van je papa en mama gehoord dat ze op bepaalde plaatsen (woonwijken) in Nederland voor geen goud zouden willen wonen? Want daar wonen zoveel buitenlanders, daar is zo veel criminaliteit, daar gebeuren zo veel heel erge dingen, nee daar zouden zij zich niet veilig voelen.

Ook heel vroeger, eeuwen geleden, waren er steden en dorpen, waar de 'gewone, normale' mensen liever niet woonden.

En Jezus begon nu precies in zo'n stad, waar veel mensen woonden die aan God noch aan zijn gebod deden, zijn eerste wonderen aan de mensen te laten zien.

Ja, en dat was al ruim 700 jaar voordat Jezus geboren werd door de profeet Jesaja voorspeld.

Weten jullie wat een profeet is? Dat is een man of vrouw die namens God spreekt. Je kunt een profeet van vroeger vergelijken met een dominee of priester van nu. Een man of vrouw die aan de mensen vertelt wat Jezus in de bijbel aan ons mensen over God verteld heeft.

Weten jullie dat de bijbel uit heel veel boeken bestaat? Bijbel betekent eigenlijk 'verzameling' van boeken (biblia). In totaal 66 stuks.

Eén van die boeken is door de profeet Jesaja geschreven.

In Jesaja, hoofdstuk 9 vers 1 staat: **'Het volk dat in duisternis wandelt, zal een groot licht zien.'**

Dat woordje duisternis betekent hier dat de mensen in deze provincie waarin de stad Kapernaüm ligt, God vergeten zijn. Wij zeggen vandaag aan de dag dan dat deze mensen nooit meer naar de kerk gaan en niet meer geloven dat er een God bestaat. Dan wandel je volgens de bijbel in de duisternis.

En juist deze mensen, die in de stad Kapernaüm in 'duisternis leven', zullen een groot licht zien.

Met dat groot licht, daar wordt de Here Jezus mee bedoeld. In de bijbel staat dat Jezus het LICHT in deze wereld is.

En dat werd ruim 700 jaar voor Jezus zijn geboorte, voorspeld door de profeet Jesaja.

=====

Hoofdstuk 12 - Vijandschap in Nazareth

Lucas 4 : 14 - 30

Lieve kleinkinderen,

Ik kom nog even terug op dat stukje tekst in het vorige hoofdstuk waar Jezus zijn eerste 4 discipelen definitief roept. Ik schreef: **Daar, waar Jezus de man en de papa roept om hem te volgen, daar zorgt hij ook wel voor hun vrouwen en kinderen. Ze zullen geen gebrek lijden.**

Ulbe van Houten schreef daar: 'Ze zullen niet verhongeren.' Ik heb het maar vertaald met de woorden: Ze zullen geen gebrek lijden.'

Ik vond het nogal wat, die uitspraak van: **ze zullen niet verhongeren.**

Lieve kleinkinderen, jullie weten dat omie en ik een aantal jaren geleden kinderen van asielzoekers, die op straat waren gezet, in ons pleeggezin opgenomen hebben. Ook hebben we kinderen uit uitzetcentrum Zestienhoven gehaald, waar dan hun ouders in de gevangenis achterbleven. Een uitzetcentrum is een gevangenis waar volledig uitgedeede asielzoekers opgesloten worden en waar zeer zware regels gehandhaafd worden.

Toen een advocaat uit Bolsward mij vroeg of hij de IND mocht vragen om een vergoeding voor ons, (ja, extra monden voeden kost geld) kreeg hij als antwoord

van minister Verdonk: 'Nee, want deze kinderen kunnen in een uitzetcentrum (gevangenis) gratis onderdak en eten en drinken krijgen.'

Waarom vertel ik jullie dit? Nu, graag wil ik dat jullie weten, dat al die jaren dat wij deze kinderen met of zonder hun ouders in ons pleeggezin opgevangen hebben, wij nooit geldgebrek hebben gehad, terwijl wij niet rijk zijn. Hoe kon dat? Denk daar maar eens over na.

Dan nu het volgende hoofdstuk. Dat gaat over de grote teleurstelling van de mensen in Nazareth, het stadje waar Jezus is opgegroeid en waar hij, toen hij als jonge man een vak moest leren, bij papa Jozef in de leer ging om ook timmerman te worden.

Haat en liefde liggen dichtbij elkaar. Kennen jullie dat verhaal van die beroepsvoetballer die elke wedstrijd meer dan één doelpunt maakte? Hij was een geweldig goede speler, waar alle mensen gek mee waren. Ja, deze jonge speler zou ons land eindelijk wereldkampioen maken. Hij werd door veel mensen vereerd als een jonge god. Maar, in de finale speelde deze jonge voetballer verschrikkelijk slecht. Hij raakte geen bal goed. Door zijn slechte spel verloren wij de wedstrijd. Wat een teleurstelling voor alle mensen. En die jonge beroepsvoetballer? Hij werd door iedereen afgekraakt, ja zelfs vervloekt!

Nu, zo gaat het ook in dit verhaal. Maar dan niet over voetbal, maar over Jezus van Nazareth, die een bezoek brengt aan de stad waar hij opgegroeid is. Men verwachtte daar heel veel van hem. Maar?

=====

Hoofdstuk 13 - Een wonder op het meer Lucas 5 : 1 -

*Lieve kleinkinderen,
Jezus heeft ruim 2000 jaar geleden veel wonderen gedaan. Nee, Jezus was geen tovenaer en ook geen illusionist, die graag applaus van hun publiek willen hebben.*

Jezus was een mens, maar doordat God in de hemel zijn werkelijke Vader was, bezat Jezus Goddelijke krachten.

In het hoofdstuk dat nu aan de beurt is, deed Jezus zo 'n groot wonder, dat het voor een eenvoudig visserman, zoals Simon was, allemaal te veel werd....

=====

Hoofdstuk 14 - Een dienaar van koning Herodes Johannes 4 : 46 – 54

Lieve kleinkinderen,

Een paar dagen geleden kregen wij bezoek van twee nichten van omie. Het was heel gezellig. Ook spraken we over ons en over hun ontbijt. Heel toevallig aten die twee nichten elke ochtend precies hetzelfde als wij, nl. een bord havermout met een beetje kaneel en een lepel honing erover heen. Je kunt door dit te eten zelfs 100 jaar oud worden!

'Maar dan moet je er wel in geloven,' zei ik een beetje gekscherend tegen die twee nichten van omie.

Ja, geloven. Echt geloven...

Daar gaat het over in het volgende hoofdstuk.

=====

Hoofdstuk 15	- Jairus	-	Mattheüs	9 : 18	- 26
			Marcus	5 : 21	- 43
			Lucas	8 : 40	- 56

Lieve kleinkinderen,

Weten jullie nog wat ik in het begin van deze kinderbijbel over de Messias verteld heb?

Lees nog maar een keer de hoofdstukken 1 t/m 4, voordat je in dit boek verder gaat lezen.

De Messias, die als een kleine baby door God naar deze wereld werd gestuurd, dat was Jezus. Ja, Jezus was een mens met Goddelijke kracht, want God is zijn Vader.

In het verhaal hieronder, dat over Jairus gaat, laat Jezus een aantal mensen zien dat Hij de Messias is, de Zoon van God. Jezus heeft de macht over leven en dood. Jezus is sterker dan de dood.

Het verhaal over het dochttertje van Jairus staat drie keer in de bijbel. Twee keer wordt verteld dat Jezus ten strengste verbod om aan de mensen te vertellen, dat hij het dochttertje van Jairus weer uit de dood had doen opstaan.

Maar in het bijbelboek Mattheüs, hoofdstuk 9 : 26 staat: 'Het verhaal over dit meisje werd bekend in het hele land.'

=====

Hoofdstuk 16	- De hoofdman over honderd	-	Lucas	7 : 1	- 10
			Mattheüs	8 : 5	- 13

Lieve kleinkinderen,

Het verhaal uit de bijbel, dat nu aan de beurt is, gaat over een soldaat. Over een kapitein in het Romeinse leger.

Voor alle duidelijkheid moet ik jullie eerst iets vertellen. Jullie en ik, wij zijn Nederlanders en wij wonen al een paar honderd jaar in Nederland. Jullie weten toch dat met de Unie van Utrecht in het jaar 1579 ons land, ons Nederland ontstaan is? Nederland is van ons en daar moet iedereen met z'n handen vanaf blijven. Anders krijg je oorlog.

In het land Palestina, dat nu Israël heet, wonen al duizenden jaren lang Joden. Joden zijn afstammelingen van aartsvader Abraham, met wie God zo veel duizend jaar geleden een verbond sloot. In de bijbel staat dat God aan Abraham beloofde, dat uit zijn nageslacht de Messias geboren zou worden. Bijna alle Joden, ook vandaag, geloven in deze belofte van God. Alleen, de meeste Joden geloven niet dat Jezus die beloofde Messias was. Veel Joden geloven dat de beloofde Messias nog moet komen.

In de tijd van Jezus voelden de meeste Joden zich veel beter, veel belangrijker en ook veel meer dan mensen uit andere landen. Die buitenlanders hadden immers geen verbond met God! Ze noemden zelfs alle mensen die geen Jood waren heidenen.

Joden keken neer op heidenen. Een heiden was in hun ogen minderwaardig. Heidenen waren onrein. Zij aten varkensvlees en deden veel meer dingen, die in de wetten van Mozes verboden waren. Joden mochten heidenen (buitenlanders) niet eens aanraken, want dan werden ze zelf ook onrein.

En lees nu maar wat de Here Jezus over een heiden zegt.

=====

Hoofdstuk 17 - Jouw zonden zijn je vergeven...	Mattheüs 9 : 1 - 8
	Marcus 2 : 1 - 12
	Lucas 5 : 17 - 26

Lieve kleinkinderen,

Zijn jullie wel eens zo ondeugend geweest dat jullie papa's en mama's heel erg boos op jullie waren? Kregen jullie dan straf? En hadden jullie dan later heel veel spijt om wat jullie voor verkeerd hadden gedaan?

Bleven jullie papa's en mama's dan ook boos op jullie? Nee, natuurlijk niet.

Ook jullie papa's en mama's waren dan blij, dat het verkeerde dat jullie gedaan hadden, verleden tijd was en dat jullie weer normaal met elkaar om konden gaan. Dat de vrede weer getekend was. Hoe kan dat?

Nu, daar is maar één reden voor: jullie houden van jullie papa's en mama's en jullie papa's en mama's houden heel, heel veel van jullie.

Over verkeerde dingen doen en dan vergeving krijgen, omdat je spijt hebt, daar gaat het over in de volgende vertelling.

=====

Hoofdstuk 18 - De Messias en de Farizeeërs

Marcus 2 : 13 - 28

Marcus 3 : 1 - 6

Lieve kleinkinderen,

Wanneer ik vroeger als kind uitgescholden werd voor Farizeeër, dan was dat niet best. Kennen jullie dit woordje Farizeeër wel? Weten jullie welk beroep een Farizeeër had? Nee? Nu een Farizeeër was in de tijd van Jezus een leider van het volk Israël. Een dominee of priester, die niet alleen in de synagoge (de kerk) de leiding had, maar ook in het landsbestuur. Nu waren in de tijd van Jezus wel de Romeinse soldaten de baas in Israël, maar de Farizeeërs hadden veel macht over de gewone mensen. Meestal waren Farizeeërs heel vriendelijke en ook heel leuke mensen. Heel sociaal voelend. En zij dienden God uit de grond van hun hart.

Maar zoals in elke bevolkingsgroep of het nu christenen, moslim, ongelovigen of zelfs 'heidene' zijn, overal vind je 'rotte appels'.

De Farizeeërs studeerden heel veel in de oude boeken van Mozes. Ze kenden de wetten van God bijzonder goed. Ja, in naam van God hadden ze er zelfs wetten en wetjes bijgemaakt. In hun eigen ogen wisten ze heel goed wat God wel of niet goed vond.

Maar, als een mens op de plaats van God gaat zitten, dan gaat het altijd fout.

Zo ook bij deze Farizeeërs. Ze kenden de wet van God heel goed!

Ze wisten precies wat andere mensen wel of niet mochten doen! Maar, er waren ook Farizeeërs, die zelf zich niet aan die strenge wetten hielden.

Ook vandaag aan de dag komt dat heel veel voor. Kennen jullie die uitdrukking van de balk en de splinter in je oog? Wat de ander verkeerd doet (de splinter) zie je heel goed, maar wat je zelf verkeerd doet (de balk) daar heb je geen erg in. Zelf doe je soms nog veel ergere dingen, dan waarvan je de ander veroordeelt.

Werd ik vroeger als kind voor Farizeeër uitgescholden dan bedoelde men, dat ik schijnheilig was. Dat je zelf verkeerde dingen doet, wat je een ander kwalijk neemt. En wie wil dat nu graag horen? Ik niet. Nog steeds niet.

Nog even over die Farizeeërs. Hoe kan het toch dat deze zo vrome mensen zo 'n verschrikkelijke hekel aan Jezus hadden? Het waren toch 'God-zoekende', ja godvrezende mensen, die veel goeds voor hun medemensen deden? Het waren de leiders van het volk. Bij de Joden stonden deze mensen in hoog aanzien. Ze werden door iedereen gerespecteerd.

*En hoe verklaar je dan het feit dat de meeste Farizeeërs Jezus haten?
Nu, ik heb maar één antwoord. Jaloezie!*

In de bijbel staat dat hebzucht de wortel is van alle kwaad. Dat je jaloers bent op het geld dat een ander heeft. Wat kun je voor geld wel of niet kopen....?

*En waarom waren de Farizeeërs jaloers op Jezus?
Omdat er steeds zoveel mensen naar Jezus toegingen, naar hem luisterden, hem bewonderden en dat die mensen zelfs geloofden dat hij de Messias was. Ja, het volk kon Jezus wel eens gaan volgen, met als gevolg dat zij hun macht, hun positie en hun inkomsten (geld) kwijt raakten. Dat konden de Farizeeërs niet uitstaan! En mensen op wie je jaloers bent, die ga je haten en wil je tenslotte wel vermoorden.*

=====

Hoofdstuk 19 - Kinderen van Abraham Lucas 13 : 10 – 17
Lucas 14 : 1 – 6

Lieve kleinkinderen,

De schrijver van deze kinderbijbel, Ulbe van Houten, geeft aan onderstaand hoofdstuk 19 de titel: 'Kinderen van Abraham'.

Weten jullie wat deze titel betekent? Nee? Nu, God had met Abraham duizenden jaren geleden een verbond gesloten. En de Joden, nakomelingen van Abraham, dachten dat dat verbond met God automatisch op hen overging. En daar waren ze maar wat trots op. Zij, de kinderen van Abraham hadden bij God een speciaal plekje. En daar mocht geen 'heiden' aankomen.

Ook niet die Jezus uit Nazareth. Nee, ook al was hij zelf een Jood, die Jezus maakte er een potje van. Zij, de kinderen van Abraham zelf, wisten beter hoe God het wilde, dan die zogenaamde rabbi uit dat verre hoge noorden, waar niet eens een tempel stond.

Nee, dan moest je in Jeruzalem zijn, in de tempel, waar God zelf in het Heilige der Heiligen woonde. En als je daar dan zelf, zoals veel Farizeeërs, ook woonde of heel dichtbij de tempel, dan wist je ook precies wat God wilde. Ja, dan kende je de wetten van God heel goed.

In ieder geval beter dan die Jezus van Nazareth.

=====

Hoofdstuk 20 - Ik wil het, word rein Mattheüs 8 : 1 – 4
Mattheüs 10 : 1 – 4

Lieve kleinkinderen,

Hebben jullie wel eens van die erge ziekte lepra gehoord? In arme landen in Afrika komt deze ziekte voor.

In de bijbel wordt zo nu en dan over mensen verteld, die aan deze ziekte lijdten. Ze heten dan geen leprapatiënten, maar melaatsen.

Vandaag zijn er gelukkig medicijnen die deze erge ziekte kunnen genezen. Maar dat was in Jezus tijd niet zo. Kreeg je vroeger deze ziekte, dat was dan verschrikkelijk. Met geen woorden te beschrijven. Als je melaats werd, dan wist je dat je door deze ziekte dood zou gaan. Maar de tijd voor je overlijden, dat was één grote lijdensweg! Jullie moeten weten dat melaatsheid erg besmettelijk is. Om die reden werd je vroeger verbannen. Dat betekende dat je letterlijk buiten je dorp of stad, naar de wildernis werd gestuurd. Je moest je dan in je tentje of hutje maar zien te redden. Je mocht met niemand, met geen mens meer contact hebben. Je was onrein en je kon door iemand aan te raken, ook die ander ziek maken. Wilde je een stukje gaan wandelen, dan was je verplicht een ratel in je hand te hebben, waarmee je lawaai kon maken, een soort van klepperen.

Kwam je dan iemand tegen, dan moest je van grote afstand al gaan klepperen met je ratel en heel hard 'onrein, onrein' schreeuwen.

En hoe kwam je in de wildernis aan eten en drinken? Nu, als je geluk had, dan bracht een familielid je dat elke dag. Op grote afstand van je 'woonplekje' zette die persoon dat eten en drinken neer. Was hij of zij weer weggegaan, dan mocht jij je eten ophalen. Praten met je familie was ten strengste verboden. Bracht niemand jou eten en drinken, dan stierf je een langzame hongerdood.

En weten jullie wat ik zo erg vind? Er waren Farizeeërs en Schriftgeleerden die leerden, dat wanneer je melaats werd, dat dat een straf van God was. Nu, lieve kleinkinderen, lees onderstaand verhaal maar. Dan kun je lezen hoe Jezus met een melaatse omging.

=====

Hoofdstuk 21 - De Rede op een Berg

Mattheüs 5 en 6

Lucas 6 : 47 - 49

Lieve kleinkinderen,

*Het liefste wat elk mens op deze wereld wil is: **gelukkig zijn.***

En wanneer ben je / word je gelukkig?

De Here Jezus geeft in dit hoofdstuk antwoorden op deze vraag.

Maar eerst nog even iets wat mijn moeder mij vroeger vaak verteld heeft.

Jullie weten toch dat mijn moeder Siewke Visser-Hovinga een schippersdochter was? Zij en haar tweelingzusjes Trijntje zijn op 6 december 1903 op een skûtsje in Dokkum geboren.

Mijn moeder vertelde mij eens, dat zij als een meisje van een jaar of 12 op een keer helemaal alleen aan boord van hun schip was. Verveelde zij zich? Weet ik niet. Maar op een gegeven moment pakte zij de bijbel (het enige boek aan boord?) en deed die open, precies op Mattheüs 5. Zij las de verzen 1 t/m 12.

Zalig de armen van geest
Zalig die treuren
Enz. enz.

Mijn moeder vond als jong meisje deze zinnen mooi. Gaf haar rust, zei ze tegen mij.

In de 'Bijbel in Gewone Taal' zijn deze zinnen als volgt vertaald:
'Het echte geluk is voor mensen
Het echte geluk is voor mensen
Enz. enz.

Als jullie willen, lees dan zelf in de bijbel Mattheüs 5, het hele hoofdstuk. Ook hoofdstuk 6. Wat Jezus de mensen van toen en ook ons nu allemaal leert, dat is heel erg moeilijk om in praktijk te brengen. Nee, een gewoon mens zoals jullie en ik kunnen dat niet.

Maar gelukkig is Jezus bij al deze opdrachten van Hem bij ons / in ons. Niet zichtbaar. Nee, maar wanneer wij Jezus om hulp vragen, komt het altijd goed. Dat heeft hij ons beloofd en daar geloof ik in. Dat was 100 jaar geleden zo, toen mijn moeder nog heel jong meisje was en dat is nu nog zo.

=====

Hoofdstuk 22 - Gelijkenissen

Mattheüs 13 : 1 – 23

Lieve kleinkinderen,

Ja, lieve jongste kleindochters Jonna, Anniek, Yfke, Annemijn en Lieke, wanneer jullie dit boek, deze kinderbijbel gaan lezen, dan zijn jullie net zo oud of zelfs ouder dan jullie grote neven (broer) Klaas en Niels en jullie nicht (zus) Meike nu zijn.

Ja, deze kinderbijbel die ik uit de Friese taal probeer te vertalen in het Nederlands, is door meneer Ulbe van Houten geschreven, speciaal voor oudere kinderen en ook voor volwassen mensen.

Lieve kleindochters, gebeurt het wel eens dat jullie papa's en mama's iets tegen grote mensen zeggen dat niet voor jullie oren bestemd is? Vaak wordt er dan een soort geheimtaal gebruikt, die volwassen mensen wel begrijpen, maar jullie nog niet.

Nu, op dezelfde manier heeft de Here Jezus aan veel grote mensen verhalen verteld, met een diepe betekenis. Alleen mensen die in Jezus geloofden, begrepen deze verhalen of ze kregen van Jezus later de uitleg.

Maar de op sensatie beluste mensen, die alleen voor een 'wonder' van Jezus kwamen en dan ook zo 'n spannend verhaal hoorden, begrepen niet wat Jezus met deze verhalen bedoelde.

Zulke verhalen van Jezus noemen wij gelijkenissen.

In het volgende hoofdstuk kun je er één lezen.

=====

Hoofdstuk 23 - De storm

Marcus 4 : 35 - 41

Lieve kleinkinderen,

Zijn jullie wel eens bang? Nu, om bang te zijn, daar hoef je beslist geen kind voor te zijn. Ook grote mensen zijn wel eens bang. En sommige grote volwassen mensen zijn zelfs hun hele leven lang doodsbenuwd. Alleen, ze laten het niet merken. Ze durven er niet voor uit te komen. Als een ander ziet dat je bang bent, nu dan schaam je je toch als volwassen mens!

Kennen jullie de uitdrukking: Die man of vrouw heeft een grote mond, maar een heel klein hartje?

Nu, die 'schreeuwers' met hun grote mond, overschreeuwen vaak hun eigen bangheid. Mensen met heel stoer gedrag en vaak ook nog met een heel grote mond, zijn vaak erg onzeker....

Bang zijn. Dat zijn de leerlingen van Jezus in onderstaand verhaal ook.

=====

Hoofdstuk 24 - Het Legioen van satan

Marcus 5 : 1 - 20

Lieve kleinkinderen,

Jullie weten dat omie en ik vroeger in Musselkanaal een groot pleeggezin hadden. Eén van onze pleegzons kwam uit een ver buitenland. In ons pleeggezin woonden ook kinderen met een verstandelijke beperking.

Op een keer zei die pleegzoon uit het buitenland tegen ons, dat in zijn geboorteland geen kinderen met een verstandelijke beperking werden geboren. Hij had ze in zijn eigen land nooit gezien. Nee, dat klopt. In veel arme landen worden mensen met een verstandelijke beperking en ook psychiatrische patiënten veilig opgeborgen (opgesloten) in gesloten inrichtingen.

Dat gebeurde vroeger in de tijd van Jezus ook.

=====

Hoofdstuk 25 - Overleden jongen in Naïn leeft weer. Luc. 7 : 11 – 17

Lieve kleinkinderen,

Hebben jullie wel eens van jullie papa's en mama's een cadeau gekregen, zo mooi, dat jullie dachten van: 'Dit kan niet waar zijn!'

Ik heb dat één keer meegemaakt.

Ik was toen een jaar of vier en wij hadden bezoek van oom Jan en tante Annie uit Den Haag. Oom Jan was een neef van mijn moeder, die in Den Haag woonde, dicht bij de duinen van Scheveningen. In 1942 of was het in 1943, in ieder geval was het gedurende de laatste jaren van de Duitse bezetting in ons land, dat hij en zijn vrouw uit hun huis moesten, vanwege de bouw van de Atlantikwall. Oom Jan en tante Annie en hun dochter Truus hebben toen een aantal jaren bij ons in huis geloged.

Na de oorlog, in 1948 kwamen zij een keer uit Den Haag bij mijn ouders op bezoek. Zij moesten voor een boodschap naar het naburige dorp Kollum, waar zij voor mij een cadeautje kochten. Een heel mooi geel korfje met eitjes van chocolade erin.

Toen wij die middag allemaal aan tafel gingen om te gaan eten, zei mijn papa, voordat hij een gebed uitsprak: 'Eelke, kijk eens door het raam naar buiten. Ik zie daar in de bleek (grasveld) een vogel vliegen. Volgens mij heeft die vogel daar iets voor jou neergelegd.'

'Ja,' zei oom Jan, die naast mij zat, 'ik heb die vogel ook gezien. Eelke, ga jij maar gauw kijken, wat die vogel voor jou daar heeft neergelegd.'

Ik liep er heen en zag een heel mooi geel korfje met eitjes erin. Zonder het te pakken, liep ik zo snel ik kon weer terug naar binnen.

'Papa, daar ligt een korfje met eitjes in de tuin, onder de kastanjeboom.'

Ik kon niet geloven dat dat korfje met eitjes voor mij was. Te mooi om waar te zijn.

In het verhaal uit de bijbel, dat ik nu voor jullie ga vertalen, gebeurt iets dat nog vele malen mooier is. Veel mensen van nu geloven niet dat dit verhaal van Jezus echt waar gebeurd is. Te mooi om waar te zijn.

Maar omie en ik geloven wel dat dit verhaal waar gebeurd is. Voor Jezus is niets onmogelijk. Ja, Jezus is zelfs sterker dan de dood.

=====

Hoofdstuk 26 - Simon de Farizeër - Lucas 7 : 36 – 50

Lieve kleinkinderen,

Hebben jullie dat ook wel eens meegemaakt, dat een bepaalde man of vrouw, naar wie je hoog opkeek, een persoon die je hoogachtte, je later zo verschrikkelijk tegenviel?

Een persoon, die zo voor het oog heel belangrijk was. Op wie je zelfs al je vertrouwen stelde, maar die je later als een baksteen liet vallen. Echt een mooiprater, maar zonder inhoud, zoals later bleek.

Ook in dit verhaal uit de bijbel gaat het over een man, die het bijzonder goed met zichzelf getroffen had. Ja, hij had een hele hoge dunk van zichzelf. En wat zei Jezus ten slotte tegen hem? Lees het maar.

Hoofdstuk 27 - ‘Bent U het, die zou komen?’ - Lucas 7 : 18 – 35
Mattheüs 10
Johannes 4 : 35 en 36

Lieve kleinkinderen,

*Het volgende hoofdstuk gaat weer over Johannes de Doper. Weten jullie nog? Die profeet, die heraut, die volgens mijn moeder zoveel op dominee Zelle leek. Deze Johannes de Doper had heel grote verwachtingen van Jezus. Hij verwachtte, ja hij wist heel zeker, dat Jezus het Koninkrijk van God heel spoedig zou stichten. En zou hij, Johannes dan ook een belangrijke ministerspost krijgen in dat nieuwe rijk? Nu, volgens mij was dat laatste voor Johannes de Doper niet zo belangrijk. Veel belangrijker voor hem was, **wanneer** Jezus met dat nieuwe Koninkrijk zou beginnen. Wanneer kwam er nu eindelijk een grote opstand, waar Jezus de Grote Leider van zou zijn, met als gevolg dat alle Romeinse soldaten het land uitgejaagd zouden worden. En dan zit je, zoals Johannes, onschuldig in de gevangenis. Je kunt niets. Ook kun je Jezus niet helpen om dat nieuwe Koninkrijk van God te stichten. En Jezus doet maar niets, dat in de richting wijst van het stichten van een nieuw Koninkrijk. Ja, en dan begin je te twijfelen. Ook al heb je Gods Stem zelf gehoord, toen je Jezus doopte.... Maar, heeft Jezus nu niet een beetje hulp nodig? Heel duidelijk komt in dit verhaal naar voren, dat Johannes de Doper ook maar een gewoon mens was, net zoals jullie en ik. Ook wij willen vaak Jezus graag een handje helpen om ‘ons eigen doel’ te verwezenlijken. Ja toch?*

Maar dan geeft Jezus aan de leerlingen van Johannes een antwoord, dat reeds eeuwen eerder voorspeld was.

Nog even dit. Weten jullie wat een profetie is? Eeuwen geleden voorspelden profeten, dat eens de Messias geboren zou worden, die alle mensen zou redden. Die oude profeten profeteerden, voorspelden dus dat eenmaal de Messias, de Zoon van God op deze wereld zou komen. Dat deed de profeet Jesaja, zoals jullie in dit hoofdstuk kunnen lezen, maar ook de profeet Daniël profeteerde over de komende Messias. Hij noemde de Messias de Mensenzoon. Als de Here Jezus spreekt over de Mensenzoon, dan wist iedereen in het Israël van toen, wie

hij daarmee bedoelde. De oude profeet Daniël gebruikte de naam Mensenzoon in zijn profetie, wanneer hij de komst van de Messias voorspelde.

Hoofdstuk 28 - De dood van Johannes de Doper - Mattheüs 14 : 1 – 13

Lieve kleinkinderen,

Hoe vaak gebeuren er niet dingen, die je totaal niet begrijpt. Waarom gebeurt er vandaag dit en waarom is gisteren dat gebeurd?

Het zijn allemaal waaromvragen, waar je nooit een antwoord op krijgt.

Ook in het verhaal uit de bijbel, dat nu aan de beurt is, begrijp je niet waarom alles op deze nare manier moest gebeuren.

Waarom gaat het de goeden slecht en gaat het met de slechteriken heel goed?

Ook die koningin, die in dit verhaal een belangrijke rol speelt, wat een in- en ingemeen mens was dat toch. Wat een grote egoïst. En toch mocht zij haar gang gaan... Ik begrijp dat niet. Jullie wel?

Hoofdstuk 29 - Brood in de wildernis - Johannes 6 : 1 – 15

Lieve kleinkinderen,

Weten jullie nog dat jullie met de kerstdagen een kinderbijbel van ons gekregen hebben? In die kinderbijbel ging het ook over bidden.

Anniek had aan haar omie gevraagd: 'Waarom bidden jullie voor het eten, pake en omie?'

In die kinderbijbel met als titel 'VOOR JOU / FOAR DY' heeft jullie omie geprobeerd daar een antwoord op gegeven en nu vul ik dat antwoord van omie aan door te zeggen, dat Jezus ook bad voor het eten.

In onderstaand verhaal kunnen jullie lezen dat Jezus zijn Vader, God in de hemel, dankte voor het eten, voor de vijf broden en twee visjes, die hij gekregen had van dat kleine jongetje. Jezus dankte voor dit eten, zegende dit eten en deelde daarna van dit eten uit aan heel veel mensen.

Zo mogen ook wij, nadat wij God gedankt hebben voor alles wat wij van Hem gekregen hebben, uitdelen aan andere mensen.

Hoofdstuk 30 - Nacht op het meer -

Mattheüs	14 : 22 - 52
Marcus	6 : 45 - 52
Johannes	6 : 16 - 21

Lieve kleinkinderen,

Hebben jullie wel eens 'spookje' gespeeld? Spannend was dat, hè? Wat kon je dan lekker bang zijn. En het mooiste was, dat het later helemaal niet waar was. Nee, spoken bestaan niet.

Vroeger, toen mijn moeder nog een klein meisje was, geloofden veel mensen wel in spoken. Ze hadden ze zelf gezien.

Nu ga ik jullie een 'spookverhaal' vertellen, dat mijn moeder mij vroeger verteld heeft. Maar, dit 'spookverhaal' van mijn moeder is wel echt waar gebeurd. Mijn moeder was toen nog een jong meisje.

Een stoere arbeidersjongen van 12 jaar oud, moest na de lagere school als 'lytsfeint' bij een boer gaan werken. Een lytsfeint is het jongste knechtje op een boerderij. De grotere knechts wilden hem een beetje plagen met een spookverhaal. Maar deze jongen zei: 'Dat is niet waar, want spoken bestaan niet. Ik ben niet bang voor een spook.'

'Dat zullen we nog wel eens zien,' antwoordde de oudste knecht.

Die middag moest deze jongen van 12 jaar in opdracht van de boer naar het dorp om daar een boodschap te doen.

De knechts zeiden tegen elkaar: 'Nu gaan we hem bang maken.'

Wat spraken ze met elkaar af? Eén van de knechts ging in het schemerdonker met een wit laken om zich heen op de plank zitten, die over een brede sloot lag. En daar moest deze jongen overheen lopen, wilde hij weer terug naar de boerderij....

Tijdens het avondeten zei de grote knecht tegen deze jongen: 'Ben jij onderweg geen spook tegengekomen?'

'Jawel,' antwoordde hij, 'maar met een dikke stok heb ik dat spook het water ingeslagen, toen ik tegen hem zei, dat hij mij er langs moest laten gaan....'

Heel snel liepen ze allemaal naar die brede sloot, waar die plank overheen lag. Maar ze waren te laat. De knecht die met een wit laken om zich heen voor spook had gespeeld, lag in het water.... Hij was verdronken.

Dan nu het 'spookverhaal' zoals dat in de bijbel staat.

=====

Hoofdstuk 31 - Het Brood des Levens - Johannes 6

Lieve kleinkinderen,

Hebben jullie de film 'The Last Emperor' gezien? Deze film gaat over de laatste keizer van China. Toen deze keizer nog een klein jongetje was, deed hij een keer iets wat beslist niet mocht. Hij was stout geweest en moest straf hebben.

Maar een toekomstige keizer van China een pak voor de broek geven? Dat kon toch niet! Daarom kreeg een soldaat, in plaats van dat jongetje, een paar flinke tikken voor zijn achterwerk. Hij kreeg de straf, die dat jongetje verdiend had.

Zo is het ook met de Here Jezus. Wij mensen hebben allemaal ons leven van God gekregen. En wij doen allemaal, van jongs af aan, verkeerde dingen, waarvoor wij straf verdienen.

Maar, voor ons mensen niet te begrijpen: God stuurde zijn Zoon Jezus naar deze wereld om de straf te krijgen, die wij mensen verdiend hadden.

In onderstaand hoofdstuk kunnen jullie lezen, wat Jezus zelf hierover zegt.

Er zijn mensen, die het niet kunnen geloven.

Er zijn mensen, die het niet willen geloven.

Er zijn mensen, die niets met Jezus te maken willen hebben....

=====

Hoofdstuk 32 Hoofdstuk 32 - Over lijden en heerlijkheid -

Mattheüs 16 : 13 - 28

Marcus 8 : 22 - 38

Lieve kleinkinderen,

Ik ken een man, die toen hij 12 jaar oud was, als gevolg van een ongeluk zijn beide ouders tegelijk verloor. Van zijn familie wilde hij dit niet horen. Nee, hij hield gewoon zijn handen voor zijn oren, als zijn opa en oma met hem hierover wilden (moesten) praten. Hij wilde niet horen, dat zijn papa en mama er niet meer waren. Die eerste week na dat ongeluk drong het niet tot hem door dat hij een wees was geworden.

Nee, lieve kleinkinderen, het is niet altijd leuk, om de waarheid te moeten horen. Een heel enkele keer moeten jullie papa's en mama's ook iets tegen jullie zeggen, wat jullie liever niet willen horen. Maar soms kan het niet anders. Dan moeten zij jullie iets vertellen, wat helemaal niet leuk is. En je wilt het gewoon niet weten. 'Papa, mama, zeg het niet! Ik wil het niet horen!'

En als je het dan toch hoort, dan dringt het meestal niet eens tot je door, wat je papa of mama tegen je gezegd heeft.

Zo gaat het ook in onderstaand verhaal. Wat Jezus tegen zijn leerlingen zegt over wat hem te wachten staat, dan kunnen (willen) ze dat niet geloven. Het dringt niet tot hen door.

=====

Hoofdstuk 33 - De verheerlijking op de berg - Mattheüs 17 : 1 - 13
Marcus 8 : 22 - 38

Lieve kleinkinderen,

Hebben jullie wel eens heel mooi gedroomd? Omie vertelt me vaak dat zij in haar droom als een vogel kan vliegen. Ze neemt dan altijd iemand mee, heel hoog de lucht in. Samen met die persoon, vaak een prinses, zweeft omie dan overal naar toe.

En als omie dan wakker wordt, heeft ze een heel blij gevoel. Het liefst zou ze dan verder willen dromen. Dat begrijp ik heel goed, want het is daar zo mooi in die 'heerlijke wereld' van omie haar dromen.

Ja, dromen over iets heel moois. Dat willen wij allemaal wel. In het volgende verhaal gebeurt ook iets, niet hoog in de lucht, zoals in omie haar dromen, maar in werkelijkheid op een hoge berg. Het lijkt wel een droom, zo mooi en ook zo onbegrijpelijk. Maar een droom was het niet. Daar op die hoge berg is dit verhaal echt waar gebeurd. Het was zelfs vele malen mooier dan een heel mooie droom. En drie leerlingen van Jezus waren getuige. Zij hebben het ons later verteld, na Jezus' opstanding uit de dood.

=====

Hoofdstuk 34 - Hoe lang nog....? Marcus 9 : 14 - 29
Mattheüs 17 : 14 - 22

Lieve kleinkinderen,

Weer een klein verhaaltje, dat mijn moeder mij vroeger verteld heeft.

Weten jullie wat een dijkhuisje is? Bij ons vroeger op Kollumerpomp hadden wij ook een paar van die kleine dijkhuisjes, die heel dicht, ja bijna stijf tegen de zeedijk aan gebouwd waren.

In één van die dijkhuisjes woonde een lief, oud vrouwtje, dat elke zondag trouw twee keer naar de kerk ging. Ja, zij was net zoals mijn moeder, een heel gelovige vrouw.

Op zekere dag las dit oud vrouwtje in de bijbel Mattheüs 17 : 20.

Daar staat dat Jezus het volgende tegen zijn leerlingen zegt: 'Want voorwaar, Ik zeg u, indien gij een geloof hebt als een mosterdzaadje, zult gij tot deze berg zeggen: 'Verplaats u van hier daarheen en hij zal zich verplaatsen.'

Nu moeten jullie weten, dat wanneer je in de voorkamer van dat dijkhuisje door de ramen naar buiten keek, dan zag je alleen maar de zeedijk. Zo dicht stond dat dijkhuisje tegen de zeedijk aan. En daar ergerde dit oude vrouwtje zich al jaren aan.

Toen ze deze tekst Mattheüs 17 : 20 in de bijbel las, dacht ze: Ik ga vanavond voor het slapen gaan, bidden dat die grote zeedijk morgenvroeg een kilometer verder de zee in ligt. Dan heb ik eindelijk een mooi uitzicht. En dat deed ze. Maar, de volgende morgen lag die grote zeedijk nog precies op dezelfde plek voor haar ramen.

Ze keek naar buiten en zei in zichzelf: 'Dat had ik wel gedacht!'

Mijn moeder en ik moesten dan altijd een beetje lachen, als zij mij dit vertelde.

=====

Hoofdstuk 35 - De kinderen en de honden Marcus 7 : 24 - 37

Lieve kleinkinderen,

Wanneer jullie bij ons op bezoek komen, dan is ons hondje Pieter altijd heel erg blij, als hij jullie ziet.

Dat heeft een reden. Ja, want hij weet dat hij van jullie lekkere snoepjes krijgt. In het schaalpje van een weegschaal, dat bij ons op het aanrecht in de keuken staat, ligt zijn eten voor de hele dag. Meer eten mag hij van de dierenarts niet hebben. Anders wordt hij te dik.

Maar jullie mogen hem uit dat schaalpje van de weegschaal 'snoepjes' geven, zoveel als jullie willen. Pieter heeft niet door, dat hij bij zijn avondeten gewoon minder eten krijgt.

En wat vindt Pieter het allermooist, wanneer jullie bij ons zijn? Wanneer wij met elkaar aan tafel zitten te eten. Hij kruipt dan altijd heel stiekem onder één van jullie stoelen. Hij weet heel goed dat hij, ook stiekem, zo nu en dan lekkere hapjes van jullie krijgt. Niet uit zijn etensbak, maar vanaf de tafel. Kruimels eten, die vanaf de tafel op de grond vallen. Met opzet door jullie gedaan? Ik denk het wel, weet het wel zeker.... Ja, jullie verwennen ons hondje Pieter.

In het verhaal uit de bijbel, dat ik jullie nu ga vertellen, gaat het ook over honden, die onder de tafel kruimels opeten, die kinderen hebben laten vallen.

=====

Hoofdstuk 36 - Terug in Galilea Mattheüs 17 : 22 - 27

Lieve kleinkinderen,

Kennen jullie dat verhaal van 'Het vrouwtje van Stavoren'?

Een schatrijke koopmansvrouw gooit uit kwaadheid haar erg dure ring in zee, terwijl ze daarbij zegt, dat het net zo onmogelijk is, dat die dure ring terugkomt, dan dat zij arm wordt.

Maar wanneer zij een week later een vis eet, ontdekt zij dat haar dure ring in die vis zit...

Jullie raden al wat het eind van dit verhaal, van deze sage is. Deze rijke koopmanvrouw raakt aan de bedelstaf.

Een sage is een oud volkverhaal, dat niet waar gebeurd is.

=====

Hoofdstuk 37 - De BELANGRIJKSTE in het Koninkrijk van Jezus.

Mattheüs 18 : 1 - 11

Lieve kleinkinderen,

'Ik ben de baas!'

'Nee, ik ben de baas!'

'Jij speelt gemeen. Ik wil niet langer met jou spelen.'

'Jij moet altijd jouw zin hebben.'

'Het is niet leuk, hoor, wat jij tegen mij zegt.'

'En ik zeg het lekker tegen mijn vader en dan krijg jij straf!'

Ja, lieve kleinkinderen, hoe vaak hebben jullie dit al meegemaakt? Ruzies om wie de beste, de sterkte, de belangrijkste is?

Het is erg, maar dit soort ruzies gebeuren ook bij volwassen mensen. Niet alleen op scholen wordt er gepest. Dat gebeurt zelfs nog in bejaardentehuizen.

Ook de leerlingen van Jezus maakten onderling ruzie, wie van hen wel de belangrijkste was. Lees hoofdstuk 37 maar.

=====

Hoofdstuk 38 - Zeventig keer zeventig keer

Mattheüs 18 : 21 - 35

Lieve kleinkinderen,

Zijn jullie wel eens heel, heel boos op iemand geweest? Ik wel.

*Vroeger als kind zei ik dan tegen mijn moeder dat ik die persoon **in der eeuwigheid** niet weer zou vergeven.*

Mijn moeder zei dan altijd tegen mij: 'Eelke, dat mag jij niet zeggen, want 'in der eeuwigheid', daar komt geen eind aan! Stop met zulke uitdrukkingen.'

*En als ik dan zei: 'Mama, luister dan wat hij gedaan heeft...' dan antwoordde mijn moeder: 'Je mag wel zeggen, dat je hem **nooit** weer wilt vergeven, want **nooit** duurt niet langer dan drie dagen en een klein poosje.'*

Ja, mijn moeder was een wijze vrouw. Kan ik zelfs nu, zoveel jaren na haar dood, nog veel van leren.

=====

Lieve kleinkinderen,

Wij mensen willen graag het goede voor onze medemens. Denk maar eens aan al die acties voor goede doelen op de televisie. Wat zijn wij dan allemaal royaal en goed voor onze medemens.

Mensen, die dan niets willen geven, verachten wij!

Onbegrijpelijk dat die gierigaard niets voor arme kinderen overheeft.

Ja, die gierige vrek? Zou je niet stiekem zijn huis in brand steken?

Net goed! Krijgt hij mooi zijn verdiende straf....

Hoofdstuk 40 - Het volgen van Jezus

Lucas 18 : 18 - 30

Mattheüs 18 : 18 - 21

Marcus 10 : 17 - 27

Lieve kleinkinderen,

In mijn geboortedorp Kollumerpomp was vroeger, toen ik naar de lagere school ging, geen supermarkt met beveiligingscamera's. Op ons dorp was een kleine kruidenierswinkel, waar je je wekelijkse boodschappen kon kopen. Ook kwam kruidenier Boonstra bij ons in huis om tijdens een kop koffie de wekelijkse bestelling op te nemen, die zijn knecht dan een dag later in een tas bezorgde. Was mijn moeder iets vergeten, dan stuurde ze mij naar de winkel om het op te halen. Als ik de winkeldeur opendeed, dan rinkelde de deurbel, waarna de winkelier na een klein poosje in de winkel kwam en vroeg: 'Eelke, wat moet jij van je mama ophalen?'

'Een pond suiker, Boonstra,' was mijn antwoord.

Winkelier Boonstra pakte dan zijn grote ronde suikerschep en schepte uit de grote suikerbak een papieren zak vol met suiker, die hij dan op de weegschaal op de toonbank zette. Zat er precies 500 gram suiker in de zak, dan vouwde hij die zak dicht en zette die op de toonbank.

'Nog iets meer, Eelke?'

'Nee, Boonstra.'

Betalen hoefde ik niet, nee in een groot langwerpige boek schreef Boonstra wat ik bij hem gekocht had. Mijn moeder stond dan bij hem in het krijt. Zo heette dat vroeger. En dan ging ik op de fiets weer naar huis.

Op de toonbank in die winkel had ik een groot plak chocola zien liggen. Lekker. Maar voor mijn moeder was dat veel te duur om te kopen.

Toen ik al lang weer thuis was en de klok net 5 uur had geslagen, ging de winkelbel weer. De deur ging open, maar voordat winkelier Boonstra in zijn

winkel kwam, rinkelde de deurbel al weer en werd de deur met een harde klap dichtgeslagen. Boonstra, in zijn lege winkel gekomen, hoorde buiten het geluid van weglappende klompen. Buiten gekomen zag hij in de verte een jongen hard weggrennen. Hij kon hem niet meer herkennen, want die grote jongen was al te ver weg. Wie was die jongen en wat had hij in zijn winkel gedaan? Dat zag hij toen hij weer in zijn winkel was. Het grote plak chocola was verdwenen...

Kruidenier W.K. Boonstra, samen met zijn vrouw in hun kruidenierswinkel

Die middag nog ging als een lopend vuurtje door het dorp, dat Boonstra bij de hoofdmeester was geweest met de vraag of hij morgen op school zou willen uitzoeken wie die jongen was, die dat plak chocola gestolen had.

Na het avondeten is de grote stoere jongen Willem, uit klas 6, (nu groep 8) bij zijn vriend Appie en vraagt hem: 'Wil jij de helft van dat lekkere stuk chocola? Dan moet jij morgen tegen onze meester zeggen, dat ik vandaag om 5 uur bij jou op de boerderij aan het spelen was.'

Het antwoord van Appie, de vriend van Willem, vertel ik jullie niet. Deze vriend moest kiezen, zijn vriend Willem helpen met een leugen of kiezen voor de waarheid. Appie moest op dat moment een keuze maken....!

Keuzes maken in je leven. Dat moeten we bijna elke dag. Welke keuzes maken jullie? Welke keuzes maken jullie omie en ik?

Ook in de verhalen hieronder moeten mannen keuzes maken. Van de eerste twee mannen weten wij niet, welke keuze zij gemaakt hebben. Jezus volgen of toch een andere weg inslaan?

Lees het onderstaande hoofdstuk maar, dat gaat over het volgen van Jezus.

=====

Hoofdstuk 41 - Het grote feest - Johannes 7

Lieve kleinkinderen,

Jaren geleden, toen ik nog voor de klas stond, vond ik de laatste schooldag voor de kerstvakantie altijd bijzonder mooi. Twee weken vakantie met allemaal feestdagen voor de boeg. Wat wil je nog meer?

En dan de voorbereiding naar het kerstfeest toe. Jullie omie en ik zijn er bijna het hele jaar mee bezig. Welk verhaal gaat omie deze keer op Eerste Kerstdag voorlezen? Gaat ze weer zelf een verhaal bedenken of wordt het een mooi kerstverhaal van een andere schrijfster? De cadeautjes, die jullie traditiegetrouw elk kerstfeest van ons krijgen. En natuurlijk de envelop met inhoud, die jullie naar het voorbeeld van mijn moeder, jullie overgrootmoeder beppe Sjo, elk jaar met kerst van ons krijgen.

Ook voor ons is het Kerstfeest, wanneer wij allemaal bij elkaar zijn, één groot feest.

Het bezig zijn met de voorbereidingen van een feest is vaak nog mooier dan het feest zelf.

In onderstaand verhaal kunnen jullie lezen dat ook Jezus bezig is met de voorbereiding van het grote FEEST dat eenmaal zal komen. Niet een feest op deze wereld van nu, maar het FEEST op de Nieuwe Aarde en in de Nieuwe Hemel.

Hoe dat precies zal zijn en wanneer? Dat weten we niet. Wel kan ik jullie vertellen dat één van mijn vijf broers daar een klein voorproefje van heeft meegemaakt. Hij lag doodziek in het ziekenhuis. Volgens de dokter stierf mijn broer. De dokter ging zijn vrouw condoleren, omdat hij was overleden. Maar een paar minuten later sloeg mijn broer de ogen op en hij kwam weer tot leven. Was hij schijn dood geweest? Dat weet ik niet. Wel weet ik dat hij later tegen mij zei, dat de tijd dat hij volgens de dokter overleden was, hij een kijkje had mogen nemen in de hemel.

‘Eelke,’ zei hij, ‘je hoeft nooit meer bang zijn om dood te gaan. Het is daar zo mooi! Ik kan je niet eens vertellen hoe mooi! De volledige vrede is daar....’

In onderstaand verhaal is de Here Jezus hier op deze wereld druk bezig met de voorbereiding van Gods Koninkrijk, het Koninkrijk der hemelen, dat steeds dichterbij komt.

=====

Hoofdstuk 42 - De verlamde man van Bethesda - Johannes 5

Lieve kleinkinderen,

Hebben jullie wel eens iemand een cadeautje gegeven, waarvan je later spijt had, dat je het aan die persoon gegeven had?

Dat komt voor. Ik zeg dan altijd: 'Om welke reden geef je een cadeautje? Doe je dat om een 'dank je wel' terug te krijgen? Of alleen om het plezier van iets geven?'

In onderstaand verhaal geeft Jezus iets geweldigs aan een verlamde man.

Maar hoe groot was zijn dankbaarheid? Zou Jezus later ook spijt hebben gehad, dat hij die man genezen had?

=====

Hoofdstuk 43 - Kinderen van de boze - Johannes 8 : 30 – 59

Lieve kleinkinderen,

Jullie weten dat jullie omie en ik vroeger een pleeggezin hadden. Eén van onze verstandelijk gehandicapte pleegzoons luisterde zo nu en dan stiekem via zijn koptelefoon naar 'Dark music'. Hoe hij aan die muziek kwam wist ik niet.

Misschien via vriendjes van school?

Ook wist ik toen niet wat 'dark music' was. Om eerlijk te zijn, weet ik dat nu nog niet goed. Maar toen ik zopas op internet zocht naar 'devil music' schrok ik. Wat bestaat er veel muziek van de duivel. Muziek waarin de duivel verheerlijkt wordt.

'The devil in Music' of 'Sympathy for the Devil' of 'Running with the Devil' en nog veel meer.

Weten jullie wel hoe omie en ik ontdekten, dat die pleegzoon stiekem naar 'verboden muziek van de duivel' luisterde?

Nu, zijn gedrag was niet leuk meer, hij was dan onhandelbaar. Ja, hij was dwars en verkeerd en wilde niet luisteren. Hij deed dan stoer en wilde heel groot zijn. Maar in werkelijkheid was hij een heel zielig, ongelukkig jongetje, dat in de macht van de boze was, zoals omie en ik dan later tegen elkaar zeiden. Nam ik die muziekbandjes, waar die duivelsmuziek opstond, in beslag, dan veranderde het gedrag van die pleegzoon weer ten goede.

Ben je, zonder het zelf goed te beseffen, verslaafd aan, ja in de macht van het verkeerde, (de boze) dan word je heel ongelukkig, om reden dat je dan niet meer goed weet, wat je doet....

Je hebt dan geen eigen wil, geen eigen mening meer. Je luistert, ja je moet zelfs de boze gehoorzamen!

Het is heel erg, wanneer je in de macht van de boze bent.

=====

Hoofdstuk 44 - De blinde bij de tempelpoort - Johannes 9

Lieve kleinkinderen,

Kennen jullie de uitdrukking: Liever blo Jan, dan do Jan?

Het oud Nederlandse woordje blo betekent bang en do betekent hier dood. In het Nederlands van vandaag zeg je: 'Beter een bange Jan, dan een dode Jan.' Nu, je kunt inderdaad beter bang, dan dood zijn.

Bang zijn. Herinneren jullie je het verhaal van die verlamde man, die na 38 jaar verlamd te zijn geweest, door Jezus werd genezen? Uit angst voor straf van de Farizeeërs gaf hij Jezus de schuld, dat hij op sabbat zijn matras (bed) gedragen had. Een ander de schuld geven, van iets dat je zelf verkeerd gedaan hebt....

Is dat niet heel menselijk? Hebben wij dat allemaal soms of zelfs heel vaak ook niet gedaan? Is niet goed te praten. Maar het is wel de praktijk in het leven van heel veel mensen.

In het verhaal uit de bijbel, dat ik jullie vandaag ga vertellen gaat het over een blinde man, die ook nu weer op een sabbat, door Jezus genezen werd.

Ook zijn ouders werden bang voor straf van de Farizeeërs. Maar deze man, die vanaf zijn geboorte blind was geweest, liet zich door de Farizeeërs niet bang maken. Hij was geen blo Jan. Integendeel.

Een voorbeeld voor ons?

=====

Hoofdstuk 45 - Rebellen en burgers - Lukas 13 : 1 - 9

Lieve kleinkinderen,

Jullie weten dat op 10 mei 1940 ons land in oorlog raakte met Duitsland. Het leger van Hitler was veel te sterk voor ons Nederlands leger en na het bombardement op de stad Rotterdam gaven wij ons over.

Vijf jaar lang zijn de Duitse soldaten de baas in ons land geweest.

Vonden wij Nederlanders dat zo maar goed? Ja, er waren zelfs Nederlanders, lid van de NSB, die het prachtig vonden. Nu zou alles ten goede veranderen, dachten ze.

Waren er ook Nederlanders die in opstand kwamen tegen de Duitse soldaten? Die zich gingen verzetten tegen het onrecht, onschuldige mensen (Joden) aangedaan? Ja, maar slechts twee procent van alle Nederlanders, hebben zich verzet tegen de Duitse overheersing. Dat waren er niet veel.

De meeste mensen in Nederland vonden het vooral gedurende het eerste jaren van de Duitse bezetting (1940 – 1941) niet zo erg dat de Duitsers in ons land de baas waren.

De meeste mensen gingen meer verdienen en de Duitse soldaten in ons land gedroegen zich voorbeeldig! En, deze soldaten gaven veel geld uit, wat ons Nederlanders ten goede kwam.

Pas na mei 1943, toen de Duitsers de verplichte ‘arbeitseinsatz’ afkondigden en alle mannen tussen de achttien en vijfendertig jaar naar Duitsland moesten om daar in de wapenfabrieken te gaan werken, ja toen veranderde de mening van veel Nederlanders over de Duitse bezetting. Ook omdat er toen schaarste kwam aan bepaalde dingen, zoals aan kleding en tabak.

Lieve kleinkinderen, denk niet dat tijdens die vijf bezettingsjaren 1940 – 1945 veel Nederlanders verzetsstrijders waren. Ja, na de bevrijding op 5 mei 1945, toen had, als je ze mocht geloven, bijna iedereen in het verzet gezeten, was bijna iedereen een ‘held’ geweest.

In de tijd van Jezus waren de Joden in Israël niet zelf de baas. De Romeinse soldaten regeerden met ijzeren hand. Elke Jood, die zich verzette tegen de Romeinse overheersing werd gevangen genomen en kreeg de doodstraf aan het kruis.

Tollenaars, Joden die voor de Romeinen belastinggeld inden, heulden met de vijand. Door de meeste Joden werden ze veracht.

*Maar de Zeloten, de verzetsstrijders uit Galilea, daar moesten de meeste Joden ook niets van hebben. Want zij zorgden voor oproer, wat veel mensenlevens, maar ook veel **geld** kostte. Alles wat tijdens een oproer door de Romeinse soldaten werd vernield, moesten de Joden zelf betalen.*

=====

Hoofdstuk 46 - De brede en de smalle deur - Lukas 13 : 22 - 30
Mattheüs 7 : 13 - 23

Lieve kleinkinderen,

‘Mama, nog vijf nachtjes slapen en dan ben ik jarig. Krijg ik ook een cadeautje?’

‘Ja, natuurlijk krijg jij een cadeautje.’

‘Wat dan, mama?’

‘Dat vertel ik je niet, want dan is het geen verrassing meer.’

‘Mama, komt zondag onze familie ook?’

‘Ja Jan, voor zondagmiddag hebben ik alle familieleden uitgenodigd.’

‘Wie komen er dan allemaal?’

'Dat weet ik niet Jan. We laten ons gewoon verrassen, wie er allemaal komen, dat zie je vanzelf.'

'Ik wou wel, dat ik nu al jarig was, mama.'

'Dat begrijp ik. Maar voordat we jouw feest gaan vieren, zullen we toch nog een poosje geduld moeten hebben.'

=====

Hoofdstuk 47 - De goede herder - Johannes 10 : 1 - 39

Lieve kleinkinderen,

Kennen jullie het lied:

"Op de grote, stille heide
dwaalt de herder eenzaam rond
wijn de witgewolde kudde
trouw bewaakt wordt door den hond.
En, al dwalend ginds en her,
denkt de herder: "Och, hoe ver,
hoe ver is mijn heide,
hoe ver is mijn heide, mijn heide!"

Wij leerden dit lied vroeger op de lagere school. En dan moest ik altijd denken aan die schaapherder, die een keer met zijn kudde schapen door ons dorp Kollumerpomp liep. Waar hij vandaan kwam, weet ik niet en ook niet waar hij met zijn schapen en zijn hond naar toeging.

Er werd verteld dat die schaapherder 's nachts bij zijn schapen in de stal sliep. Ja, gewoon tussen zijn schapen in. Lekker warm was dat. Hij kende al zijn schapen bij naam en zijn schapen kenden hem. En dat, terwijl al die schapen als een eenige tweeling op elkaar leken.

Hebben jullie wel eens een schaapskudde gezien? In Exloo is nog een schaapherder, die overdag met zijn schaapskudde naar het heideveld bij Exloo gaat. Ik ben hem wel eens tegengekomen, wanneer ik met mijn bijenvolken daar op de heide stond. Ook is in Exloo een schaapskooi, waar de schapen 's nachts slapen.

Ik denk niet dat de schaapherder van Exloo 's nachts in de schaapskooi tussen zijn schapen in ligt te slapen.

=====

Hoofdstuk 48 - Jezus en de Samaritanen - Johannes 4 : 1 - 42

Lieve kleinkinderen,

Weten jullie nog dat jullie op Eerste Kerstdag 2019 van omie en mij de kinderbijbel 'Foar Dy' - 'Voor Jou' gekregen hebben? Omdat jullie geen Fries spreken en ook niet verstaan, heeft omie die kinderbijbel in het Nederlands vertaald.

Nu hoop ik dat jullie, onze acht kleinkinderen, later met een Friese jongen of een Fries meisje gaan trouwen.

Weten jullie wel waarom? Nu, de schrijver van die kinderbijbel, meneer Anders Rozendal, heeft twee boeken in de Friese taal geschreven, met als hoofdpersoon, dezelfde vrouw, als in onderstaand hoofdstuk 'Jezus en de Samaritanen'.

Ik denk niet dat deze boeken 'Rachel, de dochter van Timna' en 'Dwaaltún' in het Nederlands vertaald gaan worden. Ook verwacht ik niet dat ik tijd van leven krijg om deze twee boeken voor jullie in het Nederlands te vertalen. Zou trouwens wel mooi zijn.

Laat later jullie Friese vrouw of Friese man deze twee boeken maar voor jullie in het Nederlands vertalen of dat hij / zij jullie deze boeken voorleest en direct in het Nederlands vertaalt. Dat zou heel mooi en ook heel gezellig zijn.

Ik ga trouwens nog wel aan die meneer Anders Rozendal vragen of iemand anders zijn boeken in de Nederlandse taal gaat vertalen. Als dat zo is, laat ik het jullie weten.

=====

Hoofdstuk 49 - Over het bidden - Lukas 18 : 1 - 14

Lieve kleinkinderen,

Hoe vaak hebben jullie op school of ergens anders van jullie vrienden of vriendinnen gehoord, dat het maar stom is om te bidden, te praten tegen een God, die nog nooit iemand gezien heeft?

Hoe vaak hebben jullie al gehoord dat God DOOD is?

Hieraan moest ik aan denken toen ik deze week in 'Petrus', het kwartaalblad van de Protestantse Kerk in Nederland, het volgende gedicht las van Han Kooreneef.

Soms dan voel ik twijfel
wanneer ik tot U bid
en word ik overvallen
door de angst die ik bezit,
dat iedereen gelijk heeft
die voor de mening staat
dat ik U heb verzonnen,
en dat U niet bestaat.

Maar dan kijkt de dichter ineens naar de andere kant, staat in het maandblad Petrus:

Want als U in mij gelooft
als U mij niet los wilt laten
gaat de twijfel uit mijn hoofd.
Ja, als u in mij gelooft,
hou me dan vast,
heel stevig vast,
tot de vlammen van mijn twijfel zijn gedoofd.

*Lieve kleinkinderen, hier mogen wij elke dag om bidden. Dat God elke dag maar
weer, ons allemaal vasthoudt.
En dat geloof ik, weet ik zeker. Lees maar wat in datzelfde artikel in 'Petrus' een
dominee over zichzelf zegt:*

Ik ben niet wat ik doe,
Ik ben niet wat ik heb,
Ik ben niet wat de mensen over mij zeggen.
Ik ben de geliefde van God!

*En deze laatste regel, dat deze dominee, jullie omie en ik en ook jullie allemaal
de geliefden van God zijn, daar mogen we het mee doen! Daar geloof ik in.
Ook al heeft nooit iemand God gezien, ik geloof dat God van ons ieder
persoonlijk houdt.*

*In die kinderbijbel 'Foar Dy - Voor Jou', die jullie op Eerste Kerstdag 2019
van ons hebben gekregen, staat een gebed, speciaal voor kleuters.*

Bidden is:

praten met God.
Hem van alles vertellen
over de mooie dingen:
de bloemen
het schaap
een klein poesje
en je lieve papa en mama.
Maar je mag ook wel praten over niet zulke mooie dingen:
ruzie met een vriendje of vriendinnetje
mama of papa die boos op je was
omdat je rare woorden hebt gezegd.
Alles mag je aan God vertellen
en je mag Hem ook wel Vader noemen. **Amen**

*Volgens mij sluit dit gebed van deze kleuters heel goed aan bij het volgende
hoofdstuk dat over bidden gaat.*

=====

Lieve kleinkinderen,

Daar zit een meisje aan tafel. Ze is heel druk bezig met een grote legpuzzel. O, wat wordt hij mooi...

Maar als hij bijna helemaal klaar is, ontdekt ze dat er één klein stukje van de puzzel ontbreekt. Weg. Wat jammer! Het blijde gevoel dat ze had, omdat ze zo iets moois had gemaakt, verdwijnt helemaal. De puzzel is niet af en als dat laatste kleine stukje niet gevonden wordt, dan blijft er iets bij haar knagen, geeft het haar een naar gevoel. Zo veel werk gedaan en dan toch niet helemaal goed....

Dat is niet leuk!

=====

Hoofdstuk 51 - De Vader, die twee zonen had. - Lukas 15 : 11 - 32

Lieve kleinkinderen,

Vroeger kende ik een lieve, oude vrouw, die tien kinderen had. Allemaal waren ze volwassen en ook hadden ze allemaal een goede baan en geen geldgebrek, zoals zij eerder wel had gehad. Haar man was al een aantal jaren geleden overleden.

Wat was zij blij, wanneer één keer per jaar haar kinderen, alle tien, op haar verjaardag kwamen. Eén groot feest.

En toch? Te midden van haar tien feestvierende kinderen, miste zij er één. Haar eerste baby leefde niet, toen het geboren werd. En dat gemis van een kind, dat overleden was, dat raakte zij nooit kwijt. Eén van haar kinderen was er niet meer....

=====

Hoofdstuk 52 - Jezus en de kinderen. - Marcus 10 : 13 - 16

Lieve kleinkinderen,

Wanneer ik ons hondje Pieter uitlaat, dan zie ik soms op het fietspad een heel klein meisje van een jaar of twee, op haar klein fietsje, heel dapper naast haar moeder fietsen.

Dat geeft mij altijd een blij gevoel. Zo 'n klein kind, helemaal afhankelijk van haar moeder, kan in haar eentje niet eens weer thuis komen. Ze kent de weg naar haar huis nog niet eens. Zij vertrouwt haar moeder helemaal.

Net zoals zij haar vader doet, wanneer die haar 's avonds naar bed brengt.

In haar pyjama staat zij op de commode en haar vader zegt: 'Kom maar. Spring maar.' En vanaf die hoge kast springt zij naar beneden, in vol vertrouwen, dat haar vader haar opvangt.

=====

Hoofdstuk 53 - De onrechtvaardige rentmeester. - Lucas 16 : 1 - 14

Lieve kleinkinderen,

Veel jaren geleden waren omie en ik een keer in de Nederlandse Hervormde Kerk in Musselkanaal. Dominee Bloemhof hield een mooie preek, die ik nu vergeten ben.

Maar wat ik altijd van deze dominee toen wel onthouden heb, ga ik jullie nu vertellen. Aan het einde van die kerkdienst werd er een collecte gehouden voor een goed doel. Aan dominee Bloemhof was voor de dienst gevraagd of hij reclame wilde maken voor die belangrijke collecte.

'Beste mensen, ga veel geld geven, meer dan je normaal doet', was de vraag geweest van die goede doelen commissie.

Maar wat zei dominee Bloemhof voordat die collecte gehouden werd?

'Beste mensen, mij is gevraagd om u te vragen deze keer flink in uw buidel te tasten, om aan dit goede doel veel geld te geven.

Maar ik zeg u: Als u twijfelt, geef dan niets. Nee, nog minder dan u gewend bent om normaal in de collectezak te doen.

Waarom zeg ik dit? Nu, al het geld op de hele wereld is van God. En als God wil dat er veel geld naar dat goede doel gaat, dan gebeurt dat.

Daar mag u aan meewerken, maar dat hoeft niet. Al uw geld, dat u van God in bruikleen hebt gekregen, mag u beheren en u mag ermee doen, wat u wilt.

Dus beste mensen, twijfelt u, geef dan niet. Besteed dan uw geld op een andere manier, zoals u het beste uitkomt.'

=====

Hoofdstuk 54 - De rijke man en de arme Lazarus - Lucas 16 : 19 - 31

Lieve kleinkinderen,

Ik vertelde het jullie al eerder, veel mensen zeggen: 'Dood is dood en dan houdt alles op. Daarom, geniet van dit leven, zoveel je kunt, want het leven is maar kort.'

Ook in de tijd van Jezus waren er in Jeruzalem mensen, een groep deftige en heel geleerde mannen, die deze theorie verkondigden. Zij noemden zich de Sadduceërs. Volgens hen was dood, dood en God bestond niet.

De Farizeeërs in Jezus' tijd geloofden wel in een leven na de dood. Maar gelukkig hoefden zij zich daarover geen zorgen te maken. Met hen kwam het wel goed. Zij waren Joden, de nakomelingen van Abraham. En omdat Abraham na zijn dood naar de hemel was gegaan, zouden zij na hun dood daar ook heengaan.

En zorgde God in dit leven hier op aarde al niet heel goed voor hen! Niet voor niets waren ze zo rijk! Hun rijkdom hadden ze van God gekregen en ze moesten ervoor zorgen om tijdens dit leven nog zoveel mogelijk steentjes (geld) te verzamelen. Dat was de opdracht, die ze van God gekregen hadden. Ja, daar geloofden ze in.

Speciaal voor de Sadduceeërs en de Farizeeërs (ook voor ons?) vertelde Jezus het volgende verhaal over het hiernamaals, zoals mijn moeder dat altijd zo zei. Wat gebeurt er met je, na je sterven? Mijn moeder vertelde mij dat zij vroeger een dominee had gekend, die tegen stervende mensen zei: 'Tot ziens in het hiernamaals.'

Lieve kleinkinderen, hieronder staat een verhaal dat Jezus verteld heeft, een gelijkenis, zoals dat in de bijbel staat.

Jezus had een bedoeling met dit verhaal. Hij wilde met dit verhaal de mensen en ook ons waarschuwen: Hoe ga jij op deze wereld om met je geld, met je rijkdom?

Alleen maar: Ikke, ikke en de rest mag stikke?

Lieve kleinkinderen, voor alle duidelijkheid: Jezus wilde met dit verhaal ons niet vertellen, hoe het in de hemel is. Dat overleden mensen in de hemel, andere mensen op andere plekken kunnen zien en ook met hen kunnen praten. Dat ze met overleden mensen, die niet in de hemel zijn, kunnen communiceren. Als dat Jezus' bedoeling was geweest, dan had Hij wel een ander 'verhaal' verteld.

=====

**Hoofdstuk 55 - Farizeeërs bij Jezus - Lucas 13 : 31 - 35
Mattheüs 12 : 38 - 45**

Lieve kleinkinderen,

Kennen jullie veel scheldwoorden? En wat is volgens jullie het ergste scheldwoord waarmee je iemand kunt kwetsen? Aan welk scheldwoord heb je zelf de meeste hekel, wanneer je daarmee uitgescholden wordt?

Ik vind het heel erg, wanneer iemand recht in het gezicht of achter mijn rug om, mij voor 'schijnheilige' uitmaakt.

Mij bewust beter voor doen, dan ik in werkelijkheid ben. Ik hoop niet dat ik in mijn leven dat vaak gedaan heb. Want daar schaam ik mij heel erg voor. Ook onbewust kun je schijnheilig doen.

Schijnheilig doen. Daarover gaat het in het volgende hoofdstuk. Zouden die 'schijnheiligen' in dit verhaal zich daar bewust van zijn geweest?

=====

**Hoofdstuk 56 - De vreemdeling en de eigen mensen - Lucas 17 : 11 - 19
Mattheüs 11 : 20 - 24**

Lieve kleinkinderen,

Ik ken een meisje dat een klein probleempje had. Binnenkort was ze jarig en ze wist niet goed welke meisjes uit haar klas ze nu wel of niet voor haar verjaardagsfeestje moest uitnodigen.

'Weet je wat?' zei haar moeder. 'Je nodigt alle meisjes van je klas uit. Is dat niet leuk?'

'Ja, dat vind ik mooi, mama.'

Maar gelijk betrok haar gezicht. 'Nee mama, ik wil niet dat Elske ook komt. Dat is zo 'n stom kind. Ze zegt nooit wat en ze kijkt altijd alsof ze wil gaan huilen.'

'Lieve, bijna jarige dochter,' antwoordt haar mama, 'dat doen we wel. Ook Elske is hier in huis welkom! Ook zij krijgt van jou een uitnodigingskaart of jij en de andere meisjes uit jouw klas dat nu leuk vinden of niet!'

Toen het verjaardagsfeestje afgelopen was en alle meisjes heel druk en met veel lawaai naar huis gingen, kwam er één meisje even terug om de mama van de jarige te bedanken.

'Dank u wel voor alles en ook dat ik erbij mocht zijn.'

=====

Hoofdstuk 57 - De rijke dwaas - Lucas 12 : 13 - 21

Lieve kleinkinderen,

Dromen jullie wel eens om miljonair te zijn? Omie en ik wel. Wat zou dat mooi zijn om maar te kopen, waar je zin in hebt.

Doen wij om die reden mee met de Postcodeloterij? Dan doe je toch iets goeds?

Ja, welke goede doelen krijgen geen geld van de Postcodeloterij?

Zou Jezus ook aan de Postcodeloterij meegedaan hebben, als hij vandaag hier in Nederland geleefd zou hebben?

En wat voor veel mensen een nog veel belangrijker vraag is: Zou Jezus het wel goed vinden dat wij aan een loterij meedoen?

Mijn mening is dat Jezus in dezen hetzelfde antwoord zou geven, als hij gedaan heeft aan die jongeman, (zie hieronder) die Jezus vroeg om scheidsrechter te willen zijn in de ruzie met zijn broer over de erfenis van zijn vader.

Mag je dan niet rijk zijn? Natuurlijk wel. Denk maar aan koning Salomo, de zoon van koning David. Is er wel ooit een rijker man op deze wereld geweest als deze koning? Ja, deze jonge koning Salomo werd, zoals in de bijbel staat, door God heel erg ook met aardse goederen gezegend.

Maar weten jullie wel waar het bij Jezus om gaat? Wat hij belangrijk vindt? Nu, in de bijbel staat hoe, ja op welke manier je omgaat, met alles wat je hebt gekregen. En dat mag dan geld zijn, als je toevallig rijke ouders hebt, maar dit geldt ook voor andere talenten, die je bij je geboorte van God gekregen hebt. Wat zijn talenten, vraag je misschien?

Nu, de één is goed in wiskunde, kan heel goed rekenen, terwijl een ander het talent van talen leren gekregen heeft.

Of dat je heel goed voor zieke mensen kunt zorgen of je bent heel goed in sport. En zo kun je bedenken, waar je zelf goed in bent. Welk talent jij gekregen hebt.

Dan wil ik toch nog even op de Postcodeloterij terugkomen. Jaren geleden stond ik in een postkantoor in Musselkanaal. Met een vrouw kreeg ik een gesprekje over de Staatsloterij, waarin je miljoenen kunt winnen. Hoe zou dat zijn?

'Niet best', antwoordde die mevrouw.

'Nee?' vroeg ik verbaasd.

'Nee, ik heb een paar jaar geleden de hoofdprijs gewonnen en nu heb ik totaal geen contact meer met mijn papa, mijn mama en ook niet met mijn broers en zussen. Nee, met niemand in de hele familie.'

Wat eenzaam en ongelukkig is zo 'n vrouw met al haar miljoenen.

=====

Hoofdstuk 58 - Het Koninkrijk van de Hemel - Mattheüs 13 : 24 - 52

Lieve kleinkinderen,

Ik zat op de MULO in Kollum. Dat is lang geleden. We hadden geen andere praat, dan....

Ja, half Nederland stond op z'n kop. De Beatles waren in ons land. En hun mooiste song was: 'We all live in a yellow submarine.' (We leven allemaal in een gele onderzeeboot.) Kennen jullie dit lied en de melodie?

Onze minister-president in die dagen was Jelle Zijlstra.

En wat zong op oudejaarsavond, op de radio conferencier Wim Kan op de melodie van 'We all live in a yellow submarine' tijdens zijn oudejaarsconferentie?

'Waar we heen gaan, Jelle zal wel zien, Jelle zal wel zien, Jelle zal wel zien.'
Wat was dat mooi. Ja, heel mooie herinneringen.

Waar we heen gaan....?

De verzetsheld en evangeliste mevrouw Corrie ten Boom kreeg op een vliegveld eens de vraag: 'What is your enddestination?' (Wat is uw eindbestemming?)

Zij antwoordde: 'Heaven' (De Hemel.)

'Maar vliegveld 'Heaven' bestaat niet,' kreeg zij als antwoord.

'Dat klopt,' antwoordde Corrie ten Boom.

'Maar de hemel bestaat wel. Zeker weten!'

Waar we heen gaan....? Corrie ten Boom wist het honderd procent zeker.

Weten jullie wel dat er een film over haar leven is gemaakt?

Lieve kleinkinderen, als jullie niet weten wie de Beatles, Jelle Zijlstra, Wim Kan en Corrie ten Boom zijn, via Google kunnen jullie heel veel over hen te weten komen.

=====

Hoofdstuk 59 - De laatsten eerst.... - Mattheüs 20 : 1 - 16

Lieve kleinkinderen,

Hebben jullie vroeger op school of ergens anders ook vaak dat zinnetje gehoord van 'Het is niet eerlijk'?

Nu, ik wel. Ja, het is vaak niet eerlijk, dat iemand meer krijgt dan de ander. Dat vind ik ook. 'Eerlijk delen,' zeggen omie en ik altijd.

En het is al helemaal niet eerlijk, wanneer die andere persoon lui is en dan toch hetzelfde of zelfs meer krijgt dan jij, die wel heel hard gewerkt hebt. Nee, dat is niet eerlijk!'

Kennen jullie ook die bekende uitspraak van Calimero?

„Zij zijn groot en ik is klein, en da's niet eerlijk, o nee.”

=====

Hoofdstuk 60 - De zussen Maria en Martha - Lucas 10 : 38 - 42

Lieve kleinkinderen,

'Ik vind jou stom,' zei het kleine meisje tegen haar grote zus. 'Jij zit steeds maar in dat stomme boek van jou te lezen. In plaats dat jij me helpt met opruimen en dat we dan samen de afwas doen, laat je me alles alleen doen.'

'Liefzusje, ik wil jou best helpen, maar eerst wil ik graag deze bladzijde uitlezen. Het is zo spannend!'

'Ja, dat zal wel....'

=====

Hoofdstuk 61

Lieve kleinkinderen,

*Mijn moeder zei vaak tegen mij, dat er elke dag nog wonderen gebeuren.
'Alleen Eelke, wij zien ze niet.'*

Lieve kleinkinderen, ik wil jullie nu één wonder vertellen, dat ik gelezen heb in het boek 'Hel en Hemel van Dachau' geschreven door dominee J. Overduin. Deze dominee 'verbleef' als gevangene in het concentratiekamp Dachau. Het leven was daar zo slecht, dat zijn medegevangenen bij tientallen stierven door uitputting, honger en door de vreselijk slechte behandeling, die ze daar van kampcommandant, het beestmens Hoffmann, moesten ondergaan. Ook deze dominee Overduin uit Arnhem zou het niet lang meer maken.

De gemeenteleden van zijn kerk in Arnhem en ook de gevangenen in concentratiekamp Dachau hielden op 17 december 1942 's avonds een bijeenkomst, (kerkdienst mocht niet van de Duitsers) waarin ze God baden (vroegen) of er een andere kampcommandant in Dachau mocht komen, die 'menselijker' zou zijn dan Hoffmann.

*Een gebedsverhoring? **Een wonder?***

*Maar op 18 december 1942, vroeg in de ochtend werd deze moordenaar Hoffmann met ingang van direct, overgeplaatst naar het Oostfront. Zijn opvolger Weisz was veel 'menselijker'. Dankzij, of moet ik zeggen ondanks deze nieuwe kampcommandant, hebben een aantal gevangenen het concentratiekamp Dachau overleefd. Ook deze dominee Overduin.
Een wonder....*

Lieve kleinkinderen, ik geloof dat alle mensen hun leven van God krijgen. Wij mensen komen niet uit het niets. Nee, dat kan ik niet geloven.

Elk mens draagt zijn eigen verantwoordelijkheid. Kan goede en kwade dingen doen, kan zover gaan, als zijn eigen geweten het hem toestaat.

Er zijn mensen die geen geweten hebben....

Van tijd tot tijd grijpt God in en gebeurt er iets wat wij met ons beperkt mensenverstand niet begrijpen. Maar het gebeurt wel....

'Een wonder Eelke!' zei mijn moeder dan, ja jullie overgrootmoeder beppe Sjo.

=====

Hoofdstuk 62 - De laatste reis - Mattheüs 20 : 17 - 28

Lieve kleinkinderen,

Vraagje: Hoe heet de vader van de zonen van Zebedeüs?

Weten jullie het antwoord? Ik vroeger niet. Als kind begreep ik deze vraag niet.

In het verhaal van vandaag gaat het over de moeder van deze twee zonen van Zebedeüs. Maar eerst iets anders.

Wie wil er nu niet bij zijn meester of juf in een goed blaadje staan? Wie wil er nu niet de eerste, de beste van allemaal zijn?

Ja, ook jullie papa's en mama's willen heel graag dat het later 'goed' met jullie gaat. Nog liever zelfs: uitstekend!

Daar hebben jullie papa's en mama's alles voor over.

Ja, en daar kan ik van meepraten. Ook mijn moeder deed dat. Zij heeft zelfs stiekem armoede geleden, om mij maar te kunnen laten studeren.

Mijn moeder had alles over voor haar negen kinderen. Zij cijferde zichzelf helemaal weg.

Is het gek wat de moeder van de zonen van Zebedeüs in onderstaand verhaal aan Jezus vroeg? Volgens mij heel begrijpelijk.

Maar bij Jezus gelden andere normen en waarden, andere wetten dan bij ons.

=====

Hoofdstuk 63 - De zoon van David - Lucas 18 : 35 - 43

Lieve kleinkinderen,

'Mama, hoeveel nachtjes nog slapen, voordat ik jarig ben?'

'Lieve dochter, dit is wel de duizendste keer dat je me dit gevraagd hebt.'

'Ja, mama, maar ik heb er zo 'n zin in!'

'Dat begrijp ik, maar nu willen we ergens anders over praten.'

Lieve kleinkinderen, begrijpen jullie dit kleine meisje, dat zo 'n zin in haar verjaardag heeft? Jullie kennen toch het spreekwoord: Waar het hart vol van is, loopt de mond van over.

Nu, over bepaalde zaken in je leven zit je zo vol, dat je heel graag op elk moment van de dag daarover wilt praten....

=====

Hoofdstuk 64 - Zachéüs - Lucas 19 : 1 - 10

Lieve kleinkinderen,

Wie niet sterk is, moet slim zijn. En wie niet groot is, moet ervoor zorgen dat hij vooraan staat, of hij moet een list verzinnen, zodat hij toch alles kan zien.

=====

Hoofdstuk 65 - De Koning op reis - Lucas 19 : 11 - 27

Lieve kleinkinderen,

Papa is naar zijn werk en mama, die vandaag een vrije dag heeft, moet deze middag wel naar de kapper. Tegen haar dochter zegt mama: 'Nu ben ik vanmiddag een paar uurtjes weg. Kun jij op het huis passen? Vind je het niet erg dat je helemaal alleen in huis bent? Kijk, hier heb je een paar koekjes, eet ze straks maar lekker op.'

En wat doet die dochter wanneer haar mama de deur uit is? Ze pakt meel uit de kast en eieren uit de koelkast. Ja, ze weet hoe het moet. Ze gaat stiekem een cake bakken voor papa en mama. En die lekkere koekjes plakt ze op het deeg, zodat de cake nog lekkerder wordt.

Die avond als het theetijd is, roept deze grote tienjarige dochter: 'Papa en mama, verrassing!'
Wat zijn papa en mama blij met hun dochter, die hen zo verwent. Wat is zo 'n door je eigen dochter gebakken cake heerlijk....

=====

Hoofdstuk 66 - De zalving door Maria - Johannes 12 : 1 - 11

Lieve kleinkinderen,

Ik ging naar de MULO en zat in de tweede klas. Bij mij in de klas zat een heel knap en ook heel lief meisje. En dat niet alleen, ze had ook een geweldige vader. Wij kenden hem allemaal, want hij kwam wel eens bij ons op school om een gastles te geven. Wat kon die man mooi vertellen. We hingen aan zijn lippen.

*Wat was hij een sympathiek figuur. Iedereen wilde graag vriend zijn met deze directeur van een grote middelbare school uit het naburige dorp.
En ik? Ik droomde dat hij mijn schoonvader werd.*

Op een dag kwam zijn dochter al huilend op school. Ze liep tussen twee vriendinnen, die haar een stevige arm hadden gegeven. Rechtstreeks liepen ze over het schoolplein de school binnen en gingen met hun drieën in een schoolbank zitten.

Al heel snel kenden wij allemaal de reden waarom zij zo overstuur was. De avond daarvoor was de politie bij haar thuis geweest en had haar vader meegenomen. Hij had geld, bestemd voor de nieuwbouw van zijn school, gestolen en de afgelopen nacht had hij in een cel op het politiebureau doorgebracht. Wat een drama!

Dat lieve meisje heb ik na die dag nooit weer gezien. Eerst ziek thuisgebleven? Maar al heel snel is zij met haar moeder, broertje en zusjes naar een andere plaats in Nederland verhuisd, waar niemand hen kende.

*Aan dit **waar gebeurd verhaal** moest ik gisteravond denken, toen ik onderstaand hoofdstuk in de bijbel las.*

=====

Hoofdstuk 67 - Jouw Koning komt - Mattheüs 21 : 1 - 11

Lieve kleinkinderen,

Lang geleden, het was op 27 april 1967, het eerste jaar dat ik voor de klas stond, kregen mijn leerlingen en ik plotseling zomaar een dag vrij. Ja, plotseling was er in heel ons land spontaan een volksfeest losgebarsten. Bijna iedereen stopte met werken en ging de straat op om feest te vieren.

Weten jullie wel waarom? Ik denk het niet en later is zoiets ook nooit weer voorgevallen. Maar op 27 april 1967 werd er een prins van Oranje geboren en heel ons land stond op z'n kop. Wat een blijdschap, wat een feestvreugde!

Zijn ouders, prins Claus en prinses Beatrix gaven hem de volgende namen:

Willem-Alexander Claus George Ferdinand.

En zijn roepnaam werd Willem-Alexander.

Een spontaan volksfeest! Wat mooi was dat....

=====

Hoofdstuk 68 - De Messias en de tempel - Mattheüs 21 : 12 - 17
Johannes 2 : 13 - 25
Marcus 11 : 11 - 26

Lieve kleinkinderen,

Zijn jullie wel eens op een veemarkt geweest? Ik vroeger wel. Ja wel vaker dan één keer. Jan, een vriend van mij op de lagere school, had drie vrijgezelle ooms en één vrijgezelle tante, die met z'n vieren op een grote boerderij woonden. De jongste oom werkte ook wel mee op de boerderij, samen met zijn twee oudere broers, maar hij was veehandelaar. Die drie ooms waren rijk. Ze hadden zelfs een auto, waarmee de jongste oom elke vrijdag naar de veemarkt in Leeuwarden ging. Tijdens de schoolvakanties mochten mijn vriend Jan en ik wel eens met die jongste oom mee naar de veemarkt in Leeuwarden. Daar zagen wij veel koeien en schapen die allemaal verkocht werden. De veehandelaren deden dat voor de boeren en verdienden daar geld mee. Ik herinner mij nog, dat die veekooplui allemaal dikke portefeuilles hadden met veel geld erin. Die portefeuilles waren met een kettinkje vastgemaakt aan de binnenkant van hun jassen. Wanneer ze na veel handjeklap een koe gekocht of verkocht hadden, gingen ze het café in, om onder het genot van een kop koffie of een borrel af te rekenen.

Mijn vriend Jan en ik kregen wanneer de markt begon, altijd een gulden van die oom, waar we snoep of iets anders voor mochten kopen. Eén keer, nadat die jongste oom flink geld had verdiend met zijn handel, kregen Jan en ik allebei zo maar een rijksdaalder van hem, terwijl we die gulden ook al hadden gekregen. Dat was in die tijd veel geld. Een rijksdaalder was twee gulden en vijftig cent.

Lieve kleinkinderen, weten jullie nog dat wij met elkaar in die prachtig mooie kerk in Raalte waren? Wij waren toen allemaal onder de indruk. Ja, hoe mooi en indrukwekkend was het daar in die kerk.

Kunnen jullie je voorstellen dat in de hal van die mooie kerk, direct na die grote toegangsdeuren, poepende en plassende koeien, schapen en geiten staan, die door veekooplui met veel lawaai en handjeklap verhandeld worden? Dat kan toch niet?

=====

Hoofdstuk 69 - De Messias en de vijgenboom - Mattheüs 21 : 18 - 22
Marcus 11 : 11 - 26

Lieve kleinkinderen,

Vraag jullie papa en mama's maar eens, hoe leuk zij, toen ze nog kinderen waren, bij hun beppe, (mijn moeder) in haar tuin gespeeld hebben. Ja, wij hebben als gezin met drie kleine kinderen een keer tijdens de zomervakantie bij

mijn moeder gekampeerd. In een tent sliepen wij in haar grote tuin. Een paar weken lang. Dat was één groot feest.

En wat vonden jullie papa en mama's het allermooist om in te spelen? Ze klommen in de grote appel- en perenbomen, die in beppe haar grote tuin stonden. Aan elke boom hingen kleine appeltjes en peertjes, die zij niet plukten en opaten, omdat ze nog niet rijp waren.

=====

**Hoofdstuk 70 - Jezus en de priesters van de tempel - Mattheüs 21 : 23 - 32
Johannes 2 : 19 - 22**

Lieve kleinkinderen,

'Papa, mama,' zegt het kleine jongetje, 'toen ik zojuist uit school naar huis liep, kwam ik die grote jongen weer tegen, die mij vorig jaar op het schoolplein zo geplaagd heeft. Gelukkig gaat hij nu naar een andere school, maar hij wilde mij weer pesten. Ik ben heel hard weggerend. Kon hij me lekker niet pakken.

Maar, als hij een heel oud mannetje is geworden, dan ben ik lekker groot en sterk. En dan zoek ik hem op en sla hem helemaal in elkaar..... Net goed. Had hij mij maar niet zo moeten plagen!'

'Ja, ja,' antwoordden papa en mama alleen maar.

=====

Hoofdstuk 71 - De oneerlijke huurders - Mattheüs 21 : 33 - 46

Lieve kleinkinderen,

Wanneer iemand iets verkeerd heeft gedaan en niemand weet dat, dan heeft die persoon een geheim. Kan hij met dat geheim zijn leven lang leven, dan neemt hij dat geheim mee zijn graf in. Door de eeuwen heen zijn er veel geheimen meegenomen het graf in.

Maar als iemand anders ook van dat geheim weet, dan moet die tweede persoon ook om kunnen gaan, met datzelfde geheim.

De knecht van koning Midas kon dat niet. Kennen jullie het geheim van koning Midas? Nee? Nu, hij had ezelsoren. Niemand wist dat en zijn geheim hield hij angstvallig verborgen door dag en nacht een muts op te zetten. Alleen in bad kwam die muts af. Per ongeluk deed de knecht van koning Midas een keer de badkamerdeur open en zag dat koning Midas ezelsoren had. Nu hadden twee personen hetzelfde geheim. Maar die knecht van de koning 'stikte' in dat geheim. Wat deed hij? Hij pakte een schep en ging daarmee de velden in. Toen niemand hem meer kon zien, groef hij een diepe kuil en fluisterde daarin:

'Koning Midas heeft ezelsoren.' Vlug maakte hij de diepe kuil weer dicht en hij kon weer ademen.

Later ploegde een boer dat stuk land om en zaaide daar koren in. Een aantal maanden later fluisterde de wind door het zacht bewegende graan: 'Koning Midas heeft ezelsoren....'

Ja, lieve kleinkinderen, als een tweede persoon het geheim van een ander kent, dan kan die tweede persoon daar gebruik of zelfs misbruik van maken. Confronteert hij de dader met wat hij verkeerd heeft gedaan, hoe reageert de dader dan? Vaak ontkent hij, wat hij gedaan heeft. Zegt zelfs dat die tweede persoon 'dat verkeerde' zelf gedaan heeft. Dat gebeurt heel vaak. De ander de schuld geven van wat jezelf verkeerd hebt gedaan.

Maar, wat soms of zelfs heel vaak ook gebeurt? Uit angst voor ontdekking, dat die tweede persoon hem gaat verraden, wordt de dader zo boos, dat hij die tweede persoon het zwijgen oplegt, dat hij hem vermoordt....

=====

Hoofdstuk 72 - De bruiloftsmaaltijd - Mattheüs 22 : 1 - 14

Lieve kleinkinderen,

Vroeger, toen ik nog bij mijn moeder thuis woonde, ging ik in het voorjaar vaak de kwelders in om kievitseieren te zoeken. Als ik het eerste kievitsei zou vinden, dan mocht ik dat naar onze koningin Juliana brengen. Het is helaas altijd een droom gebleven.

Tot een bepaalde datum mocht je eieren zoeken. Voor die datum gingen toch de meeste pas uit het ei gekomen jonge kieviten dood, door het nog te koude weer. Raapte je na die datum toch nog kievitseieren en de politie zag dat, dan kreeg je een forse bekeuring.

Op bepaalde stukken weiland mocht je voor die datum ook al geen eieren zoeken, omdat de boer, de eigenaar van dat weiland, dat verboden had. Schooljongens wisten dan zogenaamd niet, dat de boer het verboden had. Een broer van mij vertelde mij daarover eens het volgende waar gebeurde verhaal. Hij was met zijn vrienden toch de kwelders ingegaan en ze hadden kievitseieren gevonden. Die bewaarden ze onder hun pet. Dat was veilig, want ook al sprong je met behulp van je pols over een brede sloot, die eieren gingen dan niet kapot.

Maar vanaf de hoge zeedijk zag de boer, dat er jongens in zijn weiland waren. Hij ging naar die schooljongens toe en vroeg naar hun namen.

'Zo, jij heet Andries en jij bent er één van meester Visser. En hoe heten jouw vrienden? Zo, zo, ja dat dacht ik al. Jullie zijn beste jongens. Ja, jullie zijn heel goede jongens.'

En wat deed hij ondertussen? Deze boer legde zijn hand op hun hoofden en brak alle eieren, die onder hun petten zaten.

'Ja, jullie zijn heel goede jongens en nu maar gauw naar huis. Niet meer in mijn weiland komen, want dan trappen jullie al het gras kapot.'

Hoofdstuk 73 - De aanval op het tempelplein - Mattheüs 22 : 15 - 33

Lieve kleinkinderen,

Kennen jullie het spreekwoord: Wie een kuil graaft voor een ander, valt er zelf in? Dit spreekwoord betekent: als je een ander een streek probeert te leveren, word je daar zelf het slachtoffer van.

Dit spreekwoord is heel erg van toepassing in onderstaand verhaal uit de bijbel. De Farizeeërs en de Sadduceeërs wilden met een vriendelijk en heel vroom gezicht Jezus stiekem onderuit halen.

Maar ze kregen het deksel op hun neus. Kwamen van de koude kermis thuis. Leden zelf gezichtsverlies.

En hoe vaak gebeurt dat vandaag aan de dag nog, dat mensen, die een hekel aan jou hebben, met een heel vriendelijk gezicht jou stiekem schade toe willen brengen? Hoe gemeen kan een mens?

Hoofdstuk 74 - Jezus en de wetgeleerden - Mattheüs 22 : 34 - 46 - Lukas 10 : 25 - 37

Lieve kleinkinderen,

Weten jullie wel dat tijdens de bezettingsjaren 1940 – 1945 mijn ouders, jullie overgrootouders pake Dirk en beppe Sjo hun huis openstelden voor hongerevacués uit de provincie Holland en ook dat stakend treinpersoneel (17 september 1944) bij hen in huis welkom was?

Mijn ouders waren niet de enigen die dat deden. Via de kerk kwamen veel Nederlandse vluchtelingen, ook naar ons dorp Kollumerpomp. In alle gezinnen waren deze 'Medelanders op de vlucht' welkom.

Jullie weten toch dat mijn ouders negen kinderen hadden. Mijn oudere broers en zussen vertelden mij later, (ik was toen een baby) dat wij tijdens de kerstdagen van 1944 met zeventien personen aan tafel zaten te eten. Dat aantal bleef gehandhaafd tot na de meidagen van 1945, toen Nederland werd bevrijd. Pas toen konden de hongerevacués weer terug naar hun eigen huizen.

Mensen in nood helpen....

=====

Hoofdstuk 75 - De schijnheilige Farizeeërs - Mattheüs 23 : 1 - 39

Lieve kleinkinderen,

*Wij hadden vroeger op ons dorp een dominee, die vaak tegen de mensen zei:
'Doe wel naar mijn woorden, maar niet naar mijn daden.'*

Om eerlijk te zijn, begreep ik die woorden toen niet goed. Wel doen, goed doen naar zijn woorden? Wat bedoelde hij daar precies mee? En niet naar zijn daden? Maar wat deed hij dan verkeerd? Niets toch? Hij gaf het goede voorbeeld aan zijn gemeente. Ja, hij deed veel goede dingen. Ook in het verborgene, zodat niemand het wist.

Gek hè, maar gisteravond, toen ik in de bijbel Mattheüs 23 las, moest ik plotseling aan deze woorden van deze dominee denken.

=====

Hoofdstuk 76 - Wij willen Jezus zien - Johannes 12 : 20 - 36

Lieve kleinkinderen,

*Kennen jullie de uitdrukking: als een donderslag bij heldere hemel?
Het betekent dat er iets onverwachts gebeurt, waar je heel erg van schrikt.*

Omie en ik hebben wel eens bij helder weer, geen wolkje aan de lucht, een heel harde knal gehoord. We zeiden dan tegen elkaar: 'Dat was een vliegtuig, dat door de geluidsbarrière heenvloog.'

Maar zo'n 'donderslag' kan ook iets anders zijn en dat lees je in onderstaand verhaal uit de bijbel.

=====

Hoofdstuk 77 - Twee koperstukjes, twee halve centen - Lucas 21 : 1 - 4

Lieve kleinkinderen,

Lang geleden las ik het boek 'Een Groninger pastorie in de storm' geschreven door mevrouw Ader. Zij vertelt in haar boek over haar man, die tijdens de bezettingsjaren 1940 - 1945 zich verzette tegen de Nazi's, (Duitse soldaten) wat hij met zijn leven heeft moeten bekopen.

Het is een heel indrukwekkend verhaal. Lees dit boek maar eens.

Maar wat op mij met het lezen van dat boek, de meeste indruk heeft gemaakt en wat ik nooit vergeten ben, dat is het volgende: Deze dominee Ader fietste in zijn studententijd helemaal vanuit Nederland naar Palestina, wat toen nog een mandaat van het Verenigd Koninkrijk was.

Tijdens zijn lange fietstocht kwam hij ergens in de bergen een vrouw met een baby tegen, die bijna dood ging van honger en dorst. Het laatste beetje geld dat hij bezat, gaf hij aan die arme vrouw. En daarna fietste hij verder. In haar boek schrijft zijn vrouw dat het haar man tijdens die lange reis heen en terug aan niets ontbroken heeft....

Dan nog even iets anders. Hoeveel je geld waard is. Mijn moeder, jullie overgrootmoeder beppe Sjo vertelde mij eens, dat zij en haar tweelingzusje van hun vader allebei op een Paasmaandag één cent kregen, maar dat zij niet alles op mochten maken aan snoep. Dat was op een Paasmaandag van heel, heel lang geleden, toen er ook nog met halve centen betaald kon worden. Mijn moeder en haar tweelingzusje zijn op 6 december 1903 geboren.

=====

**Hoofdstuk 78 - De komende dingen - Mattheüs 24
Mattheüs 25 : 1 – 13**

Lieve kleinkinderen,

Wanneer je een Elfstedentocht gaat schaatsen, dan moet je je goed voorbereiden. Raad vragen aan een ervaringsdeskundige, naar hem luisteren en doen wat hij zegt.

Doe je dat niet, weet je het beter en ga je je eigen gang, dan weet ik zeker, dat je de tocht niet uitschaatst. Wegens vochtgebrek en met bevroren neus, oren en tenen en nog meer, stort je halverwege in en moet je naar een ambulancepost of zelfs naar een ziekenhuis om weer opgelapt te worden.

En het Elfstedentochtkruisje: dat kun je vergeten!

Lieve kleinkinderen, gaat één of meer van jullie ooit een Elfstedentocht schaatsen, vergeet het volgende niet: goede schaatskleding, voor onderweg voldoende eten en drinken meenemen, je hele lichaam insmeren met watervrije vaseline en vooral niet vergeten: een stukje zeemleer in je onderbroek.

=====

Hoofdstuk 79 - De man van Karioth - Lucas 22 : 1- 6

Lieve kleinkinderen,

In de bijbel staat: geloof, hoop en liefde, maar de belangrijkste van deze drie is de liefde.

Op 16 oktober 1970 zijn omie en ik in de kerk getrouwd. De dominee preekte over 1 Korintiërs 13.

Ik raad jullie aan om dit hele hoofdstuk een keer te lezen. Een bijzonder mooi hoofdstuk is dit. In vers vijf staat ook over de liefde: zij zoekt zichzelf niet.

In onderstaand hoofdstuk, 'De man van Karioth' gaat het over Judas, de discipel die Jezus verraden heeft. Judas hield heel veel van Jezus, maar omdat Jezus niet deed wat Judas wilde, veranderde Juda's liefde in haat. In zijn liefde voor Jezus wilde Judas er zelf beter van worden.

Lieve kleinkinderen, hoe vaak gebeurt dat nog, dat uit teleurstelling de liefde van een man of vrouw verandert in haat. Jullie kennen allemaal wel een klasgenoot, van wie de ouders na een 'vechtscheiding' uit elkaar zijn gegaan. Hoe teleurgesteld in elkaar waren die ouders. Ja, toen ze trouwden hadden ze een ander verwachtingspatroon van elkaar, dan in de praktijk waar bleek te zijn. Als je in je liefde voor je man of je vrouw alleen jezelf zoekt, alleen je eigen genot, dan houdt je huwelijk geen stand.

=====

Hoofdstuk 80 - Het gastenvertrek - Lucas 22 : 7 - 13

Lieve kleinkinderen,

Kennen jullie het zinnetje, de waarschuwing: 'Pas op, de vijand luistert mee?' Tegenwoordig, met jullie mobieltjes, kan de politie uitzoeken, op welke plek jullie zijn, wanneer je met je mobiel aan het bellen bent. Wat jullie via de mobiel tegen elkaar zeggen mag niet worden afgeluisterd. Nog niet, maar dat kan wel.

Lang geleden, toen ik examen deed voor de hoofdkate (dat was in september 1966) moest ik vragen beantwoorden over het boek met als titel '1984', geschreven door George Orwell. Dat boek gaat over: 'Big Brother is watching you'. Je Grote Broer ziet en hoort alles wat je doet en zegt.

Is er al veel van wat in dat boek beschreven wordt, vandaag aan de dag uitgekomen?

Ja, maar in Nederland gelukkig nog niet alles.

=====

Hoofdstuk 81 - De Paasmaaltijd - Johannes 13 : 1 - 38

Op het schoolplein staan een groepje jongens op te scheppen, wie wel de beste, de sterkste en de sportiefste vader heeft.

'Mijn vader kan heel goed voetballen. Dat heeft hij van zijn trainer geleerd.'

'En mijn vader kan heel goed timmeren. Dat heeft hij van zijn leraar op school geleerd.'

'Mijn vader is de beste dokter van het hele land. Dat heeft hij op de universiteit geleerd.'

'En mijn vader kan heel goed mensen in nood helpen. Dat heeft hij van Jezus geleerd!'

=====

**Hoofdstuk 82 - Het heilig avondmaaltijd - Johannes 13 : 36 - 38
Mattheüs 26 : 26 - 35**

Lieve kleinkinderen,

Vroeger, toen ik een klein kind was, gingen bijna alle mensen op ons dorp Kollumerpomp naar de kerk. Je was een uitzondering, wanneer je geen lid was van onze kerk en dus 's zondags ook niet naar de kerk ging.

Ik kan mij herinneren dat één van die mensen (heidenen, die in ons dorp woonden....) op een zondagmorgen luid tegen een voorbijganger riep: 'Is de kerk al uit? Of is het avondmaal? Ze zijn later dan anders.'

Ja, wanneer er in onze kerk het heilig avondmaal werd gevierd, dan duurde een kerkdienst extra lang.

=====

Hoofdstuk 83 - Op het tempelplein - Johannes 15 , 16 , 17

Lieve kleinkinderen,

Hebben jullie wel eens aan een nachtelijke dropping meegedaan? Dat jullie midden in de nacht, in het donker, ergens in een bos afgezet werden?

Wat kan je dan onder die hoge bomen in het maanlicht onder de indruk raken van alles wat er om je heen is. Wat voel je je dan klein en nietig.

Of voel je ineens de machtige grootheid van die hoge bomen om je heen?

Dat je vol bewondering even stil staat en naar alles om je heen kijkt. Kijk je dan ook naar wat boven die hoge bomen is? Naar de maan en de sterren?

Hoe groots is het heelal, waar jij en omie en ik, als mens maar een heel, heel klein onderdeelje van zijn.

=====

Hoofdstuk 84 - Gethsémané - Mattheüs 26 : 36 - 46
Lucas 22 : 39 - 46

Lieve kleinkinderen,

Zijn jullie wel eens heel, heel erg moe geweest? Zo moe, dat je gewoon omviel van de slaap. Dat je alleen nog maar kon slapen, slapen, slapen.....

Dat is mij één keer overkomen, jaren geleden, nadat ik met vrienden van de Kweekschool een zomerkamp had geleid. In die week gingen we om vier uur 's nachts douchen, om maar wakker te kunnen blijven.

Die zaterdagmorgen gingen mijn vriend Piet en ik samen op de fiets naar huis van Appelscha naar Kollumerpomp. Toen ik thuis kwam, vroeg mijn moeder of ik een kopje thee wilde hebben.

'Graag,' antwoordde ik.

Maar ik heb het kopje niet meer leeggedronken. In de stoel zat ik al te slapen.

Moe, moe dat ik was..... Ik kon alleen nog maar slapen, slapen, slapen....

=====

Hoofdstuk 85 - 'Ik ben het....' - Mattheüs 26 : 47 - 56

Lieve kleinkinderen,

Lang geleden, op 5 december 1954 kreeg ik van Sinterklaas het boek 'Jaap Holm en z'n vrinden', geschreven door W.G. van der Hulst.

De hoofdpersoon is Jaap.

Samen met zijn vriend Kees moet hij een boodschap doen voor Kees zijn vader, die dokter is. Medicijnen brengen naar een oud vrouwtje, dat in het bos woont.

Op de terugweg, als het al bijna donker is, zien zij tussen donkere bomen een man, die hen wil pakken. Zo snel ze kunnen rennen ze weg. Kees op z'n schoenen en Jaap op zijn klompen. Terwijl ze daar samen naast elkaar weggrennen, struikelt Kees en valt op de grond. In paniek rent Jaap door. Hij is bang, zo bang, dat hij zijn beste vriend in de steek laat....

Dit voorval was het einde van hun vriendschap.

Ja, wat angst met je kan doen....

Hoe het verder gaat met Jaap en Kees, moeten jullie zelf maar lezen. Jullie mogen dat heel oude boek van mij om de beurt lenen. Ja, jullie wisten het denk ik niet, maar dat oude boek heb ik nog steeds. Wie van jullie dit boek het laatst leest, die mag het houden....

=====

Hoofdstuk 86 - Voor Annas - Johannes 18 : 12 - 24

Lieve kleinkinderen,

'Wie goed doet, goed ontmoet', is een bekend spreekwoord. En dat klopt. Als je goed bent voor een ander, is die ander ook goed voor jou.

Maar het kan ook andersom....

Bijvoorbeeld, wanneer je een vriend hebt, die verkeerde dingen doet en je gaat met hem meedoen.

Of, wanneer je een baas hebt, die veel klanten van hem bedriegt en je gaat je baas helpen om mensen te bedriegen.

Het kan zelfs gebeuren, dat je een ander een flinke klap geeft, alleen om je vriend of je baas of wie dan ook, daar een plezier mee te doen.

Goed doen, slecht doen, of de andere kant uitkijken, het zijn allemaal keuzes, die je in je leven moet maken.

=====

Hoofdstuk 87 - **Voor Kajafas** - Mattheüs 26 : 57 - 68
Marcus 14 : 53 - 65

Lieve kleinkinderen,

Wanneer ik jullie omie beschuldig van iets, wat zij niet gedaan heeft, dan wordt zij vreselijk boos. En ga ik dan door met haar vals te beschuldigen, dan kan zij mij wel 'slaan van kwaadheid....'

Onrechtvaardig behandeld worden, wie kan daar wel tegen?

Liefde en haat liggen vlak bij elkaar. Liefde kan zomaar omslaan in haat. En waar haat toe kan leiden, dat lezen jullie in onderstaand verhaal.

=====

Hoofdstuk 88 - **Petrus** - Lucas 22 : 54 - 62
Marcus 14 : 66 - 72
Johannes 18 : 15 - 27

Lieve kleinkinderen,

Zijn jullie wel eens heel erg bang geweest? Zo ja, wat deden jullie dan?

Heel hard wegreppen of je verstoppen?

En waar was je dan zo bang voor?

Voor een boze man, die je wilde pakken?

Of voor een wild dier, dat jou op wilde eten?

Of was je bang dat iets uit zou komen, dat jij stiekem gedaan had?

Zo zijn er heel veel zaken / dingen waar je heel angstig voor kunt zijn.

*In zo 'n situatie zeg je, doe je vaak dingen, waar je later spijt van hebt.
Ja, angst is iets raars. Je weet nooit, hoe jij, hoe ik, in zo 'n situatie reageer.*

=====

Hoofdstuk 89 - Judas - Mattheüs 27 : 1 - 10

Lieve kleinkinderen,

Op 12 oktober 1966 ben ik geslaagd voor mijn hoofdakte examen op de Christelijke Kweekschool 'Claercamp' in Dokkum. In die vijf jaren daarvoor, toen ik elke dag op mijn brommer van Kollumerpomp naar Dokkum reed, was meneer Gabe de Vries directeur van deze Kweekschool. Zijn vader was voor hem ook directeur van deze Kweekschool geweest, maar dat terzijde. Ik heb bijzonder goede herinneringen aan meneer de Vries. Wat kon hij spannend vertellen. Zijn geschiedenislessen waren bijzonder. Hij had in 1940 als vaandrig tegen de Duitsers gevochten op de Grebbeberg. Na de oorlog wilde hij alles weten over die vijf bezettingsjaren, vertelde hij ons. Hoe kon een man als Hitler op een democratische manier in Duitsland aan de macht komen? Hoe kon het dat de NSB voor de oorlog in Nederland zoveel leden had? Veel heeft meneer de Vries ons over de Tweede Wereldoorlog verteld.

Ook de weekopeningen van meneer de Vries, op de maandagmorgen vond ik bijzonder goed. Alle leraren en leerlingen waren dan bijeen in de grote aula.

Eén weekopening van hem ben ik nooit vergeten. Nadat hij uit de bijbel Mattheüs 27 : 1 – 10 had voorgelezen, hield hij een overdenking over de figuur Judas. Hoe kwam Judas tot zijn daad om Jezus te verraden? En hoeveel spijt had Judas na zijn verraad?

*Zijn laatste zin van die weekopening (niet volgens de bijbel, zoals meneer de Vries ook tegen ons zei) was: Jezus is **door** Judas gedood, maar misschien ook wel **voor** Judas.*

Wat een geluk dat wij mensen niet mogen oordelen over onze medemens. Dat doet God. Wij mogen (moeten) onze medemensen vertellen van Jezus, maar wij mogen nooit zeggen dat die en die persoon (ook Judas niet) na zijn of haar dood voor eeuwig verloren is. Dat beslist God.

Wij mogen alleen maar onze medemensen in ons doen en laten voorleven wat Jezus ons geleerd heeft. En, wij mogen (moeten) alle mensen vertellen van de blijde boodschap, dat Jezus alle straf voor ons gedragen heeft. En dat wij na onze dood, met dank aan Hem, voor eeuwig bij Hem in de hemel mogen zijn.

Ja, dat is de opdracht die Jezus ons gegeven heeft.

=====

Hoofdstuk 90 - Verhoor voor Pilatus - Johannes 18 : 28 - 39
Lucas 23 : 1 - 7

Lieve kleinkinderen,

Het is voorjaar. De vrienden Jan en Piet wandelen na schooltijd in een kwelder, achter de zeedijk. Eigenlijk mogen ze daar niet meer komen, want het is nu officieel verboden om eieren te zoeken. Maar ja, grote jongens, die al naar de middelbare school gaan, kunnen zich moeilijk aan alle ge- en verboden houden.

'Per toeval' vindt Jan een nest kievitseieren. Nog wel een 'broedsje'. Vier eieren in één nest. Maar, je mag ze niet meenemen Jan! Ook al heb je ze eerlijk gevonden, het is te laat in het seizoen. Nu geldt niet meer de regel: voor de eerlijke vinder. Maar het is wel doodzonde om deze eieren te laten liggen.

'Piet,' zegt Jan, 'jij bent mijn beste vriend en daarom geef ik deze vier eieren aan jou. Pak ze maar. Ik hoef ze niet.'

*Ja, als Piet die eieren opraapt, is hij verantwoordelijk. Dan heeft **hij** de wet overtreden en zijn vriend Jan niet....!*

*Lieve kleinkinderen, het zijn beslissingen in je leven, die je **wel** of **niet** neemt. Laat je de ander het vuile werk opknappen of zeg je zelf: 'Het gebeurt niet!'*

=====

Hoofdstuk 91 - Voor Herodes - Lucas 23 : 8 - 12

Lieve kleinkinderen,

Het is herfst. Laat in de middag wordt het al vroeg donker, vooral wanneer het slecht weer is en het regent.

Toch moet Jantje nog even een boodschap voor zijn vader doen. Als hij weer bijna thuis is, ziet hij iets in een boom.....

Wat is dat? Wat beweegt daar in die boom? Dat heeft hij nog nooit eerder zien hangen. Jantje wordt bang, heel erg bang. Met een grote boog erom heen, rent hij zo snel mogelijk naar huis.

'Jongen toch, wat is er aan de hand? Waarom ben je zo bang?' vraagt zijn vader, als Jantje komt binnenstormen.

'Papa, daar buiten, in die grote boom!' antwoordt Jantje angstig.

'Kom, we gaan samen kijken.'

Wat hangt daar in die boom? Het is een stuk van een oude jutezak, dat door de harde wind in die boom is gewaaid.

'Dit kan mooi bij het aardappelloof, dat we morgen in onze tuin gaan verbranden,' zegt papa.

En Jantje? Wat is hij de volgende dag blij dat hij die jutezak kan verbranden. Dat hij daar zo bang voor is geweest.... Kwaad op zichzelf gooit hij er nog meer droge bladeren overheen, zodat van die jutezak er helemaal niets overblijft. Net goed!

Wat angst al met je kan doen!

=====

Hoofdstuk 92 - Bar-Abbas of Jezus - Mattheüs 27 : 11 - 26
Lucas 23 : 13 - 25

Lieve kleinkinderen,

Ik wil het goede wel doen, maar onder invloed van andere mensen, doe ik het kwade....

Hoe was het mogelijk dat in 1933 Adolf Hitler op een democratische manier aan de macht kwam? Er was na de verloren Eerste Wereldoorlog veel onvrede in Duitsland. Hitler kon geweldige redevoeringen houden, die ook door de radio uitgezonden werden. Op deze manier bereikte hij de massa en ook creëerde hij een gemeenschappelijke vijand, de Joden, die je van alles de schuld kon geven. Ook van foute dingen, die jezelf gedaan had. En de massa pikte dat, vond het zelfs geweldig!

De waan van de dag! Kennen jullie deze uitdrukking?

De waan van de dag kan van alles betekenen, maar het is gevaarlijk. Veel mensen gaan mee met de waan van de dag en weten niet meer welke beslissingen er worden genomen. Welke beslissingen ze zelf nemen! Dat doet een ander voor hen. Zijn het goede of zijn het slechte besluiten? Met de massa meegaan en niet meer een eigen mening hebben, dat is gevaarlijk!

*Er waren tijdens de Tweede Wereldoorlogen en daarvoor, maar weinig mensen, zoals dominee Dietrich Bonhoeffer in Duitsland en dominee Bastiaan Jan Ader in het dorp Nieuw-Beerta in noordoost Groningen, die het grote gevaar van **het nationaalsocialisme van Hitler** zagen en er tegen vochten, wat ze met hun leven moesten bekopen.*

Het zijn keuzes in je leven, die je elke dag weer moet maken. Ook vandaag. Nee, vandaag in Nederland niet met dodelijke afloop zoals tijdens de Tweede Wereldoorlog. Maar de toestand in de wereld (ook hier in Nederland) kan snel veranderen....

=====

Hoofdstuk 93 - Het vonnis - Johannes 19 : 1 - 16

Lieve kleinkinderen,

'Het is niet mijn schuld!'

*Hoe vaak hebben jullie dit zinnetje gehoord, als er iets helemaal mis ging?
Nee, niemand wil de schuld hebben. Iedereen zoekt uitvluchten. Of het nu in de
politiek is of in het gewone dagelijkse leven van ons allemaal, het is niet **onze**
schuld, en het is al helemaal niet **mijn** schuld!*

*Zelfs in onderstaand verhaal uit de bijbel is het niet Pilatus zijn schuld, maar de
schuld van de Joden, dat Jezus veroordeeld werd tot de kruisdood.*

*Pilatus waste zijn handen in onschuld. Maar wie was verantwoordelijk voor dit
vonnis?*

*Wie is verantwoordelijk in het groot of in het klein voor alle dingen die in ons
leven verkeerd gaan?*

=====

Hoofdstuk 94 - Via Dolorosa - Lucas 23 : 26 - 32

Lieve kleinkinderen,

*Medelijden hebben met..... Jantje en zijn klasgenoten zijn heel, heel druk bezig
met geld ophalen voor een goed doel. Dat geld willen ze zelf verdienen door
auto's te wassen, lege flessen te 'bedelen' voor het statiegeld, lekkere koeken te
bakken, die ze gaan verkopen, enz. enz.*

*In hun klaslokaal hangt een thermometer, waarop te zien is hoeveel geld ze al
opgehaald hebben voor die arme, zieke kinderen in Afrika.*

=====

Hoofdstuk 95 - Golgotha - Mattheüs 27 : 33 - 56

Lieve kleinkinderen,

*Ik vertelde jullie eerder over dominee Ader uit Nieuw-Beerta. Deze
verzetsstrijder werd in 1944 door de Duitsers gevangengenomen en in de
gevangenis twee weken lang door de Gestapo gemarteld. In een brief aan zijn
vrouw, die uit de gevangenis gesmokkeld werd, schrijft hij later, dat hij deze
twee weken ervaren heeft als een eenheid met zijn God. Terugdenkend aan die
marteling was zijn Godsnabijheid zo groot, dat hij die niet kon beschrijven en
die later ook niet weer zo intensief beleefd heeft.*

In zijn boek staat: 'En 't is misschien wel de meest gezegende tijd van mijn leven geweest. 'k ben nooit zo dicht bij God geweest als toen.'

Met mijn beperkt mensenverstand is dit voor mij niet te begrijpen, bijna niet te geloven. Daar mag je alleen maar om bidden.

Dat lijden dat dominee Ader moest ondergaan, en het lijden dat de Here Jezus op Golgotha moest ondergaan, zoals jullie hieronder kunnen lezen, heeft één verschrikkelijk groot verschil.

Dominee Ader voelde tijdens die vreselijke marteling die hij onderging, dat God bij hem was, hem in al zijn ellende en vreselijke pijn, omringde met zijn liefde. Maar Jezus schreeuwde hangend aan het kruis, zoals jullie hieronder kunnen lezen: 'Mijn God, mijn God, waarom heeft U mij alleen gelaten?'

=====

Hoofdstuk 96 - Het graf - Mattheüs 27 : 57 - 66
Johannes 19 : 38 - 42

Lieve kleinkinderen,

Zijn jullie wel eens naar een begrafenis of naar een crematie geweest? Toen ik een kind was, kende ik het woord crematie niet. Nee, iedereen die overleden was, werd begraven.

Zo ook mijn vader, die op 26 januari 1952 stierf. Een paar dagen later was zijn begrafenis. Ik was een jongetje van 7 jaar en zo 'n hele begrafenis ging toen heel anders dan nu.

Mijn vader stierf thuis op Kollumerpomp en werd een paar dagen later begraven in zijn geboortedorp Anjum. Zelfs heel dicht bij zijn geboortehuis aan het Stenenpad. Mijn vaders graf en ook dat van mijn moeder ernaast, liggen vlak bij de toren van de oude Hervormde kerk, bovenop de terp.

Die begraafplaats is echt een kerkhof. De graven liggen rondom de kerk en daar weer omheen loopt een pad, helemaal om de kerk heen.

Ik kan mij nog goed herinneren dat wij in een auto achter de lijkwagen aan naar Anjum reden. We gingen eerst naar de Gereformeerde kerk, onderaan de terp. Onze eigen dominee D.K. Wielinga leidde de rouwdienst. Vanuit de kerk liepen we allemaal de weg omhoog, naar het kerkhof. Langs de weg stonden de leerlingen van mijn vader. En daar liep ik, tussen mijn pake Jan en mijn oudste broer Jan. Achter ons liepen mijn andere broers en daar weer achter de ooms. En verder heel veel mannen. Achter de laatste man liep mijn moeder met mijn drie zussen. Ja, mannen en vrouwen, dat was in die tijd streng gescheiden. Mannen en vrouwen mochten in een kerkgebouw ook niet naast elkaar zitten.

Bij het kerkhof aangekomen liepen we achter de mannen aan, die de doodskist op hun schouders droegen, drie keer om de kerk heen. Nadat de kist met touwen

in het graf neergelaten was en de dominee de geloofsbelijdenis had voorgelezen, liepen we weer, en nu slechts één rondje, om de kerk heen, voordat we teruggingen naar Kollumerpomp, naar het Lokaal van Patrimonium, waar de koffie klaar stond.

Deze rondjes lopen om het kerkhof heen, was een oud heidens gebruik om de boze geesten in de war te maken....

=====

Hoofdstuk 97 - De leugen van de soldaten - Mattheüs 28 : 2 - 4
Mattheüs 28 : 11 - 15

Lieve kleinkinderen,

*Mijn moeder leerde mij vroeger, dat een leugentje om 'bestwil' best mocht.
Want zei ze: 'De wereld wil bedrogen worden.'*

Maar, als je echt ging liegen, wanneer jij je medemens door jouw leugens te kort deed, dan was het niet best! Voor de waarheid uitkomen!

*'De wierheid hat in skel lûd', heeft ze in haar leven vaak gezegd.
De waarheid heeft een scherp geluid. Een geluid dat de leugenaar niet wil horen, want dan komt **de waarheid** aan het licht.*

Pilatus zei het vroeger al: 'Wat is waarheid?' En hij ging verder met zijn leven, in een grote leugen. Heeft hij spijt gehad?

Hoeveel mensen (ook jullie en ik) kiezen in hun leven, in hun doen en laten én spreken voor de waarheid of voor de leugen? Niet kiezen, neutraal willen zijn, is ook kiezen.....!

Dit is een keuze, die wij allemaal moeten maken, elke dag weer opnieuw.

=====

Hoofdstuk 98 - Het lege graf - Lucas 24 : 1 - 12
Johannes 20 : 1 - 18

Lieve kleinkinderen,

*Zijn jullie wel eens met angst en beven ergens naar toegegaan, omdat je niet wist, wat daar op die plek, jou zou overkomen?
Of dat je heel, heel verdrietig naar iemand toeging, van wie je niets meer verwachtte en dat je dan het aller, ja het allermooiste in je leven kreeg, dat je je maar voor kon stellen?*

Dat overkwam Maria Magdalena zoals jullie in onderstaand hoofdstuk kunnen lezen. En jullie en ik, wij allemaal met haar, hebben dit grote 'geschenk' zo maar gekregen.

Dit weten, dit geloven, is het mooiste dat ons in ons leven kan overkomen.

*Ja lieve kleinkinderen, **het kennen van de Here Jezus** is het enige waardoor wij allemaal écht gelukkig kunnen worden.*

=====

Hoofdstuk 99 - Reis naar Emmaüs - Lucas 24 : 13 – 35

Lieve kleinkinderen,

Omie en ik zijn samen in een supermarkt om onze wekelijkse boodschappen te doen. Zegt omie tegen mij: 'Eelke, pak jij even dat pakje aspergesaus? Jij staat er vlak bij.'

Hoe ik ook kijk, tussen al die pakjes met sauzen, ik zie niet welke omie bedoelt. Omie komt naast mij staan en pakt gewoon dat pakje uit het schap, terwijl ze zegt: 'Jij bent ziende blind.'

Waarop ik zeg: 'Ja, en horende doof.'

Omie, die graag het laatste woord heeft, zegt dan: 'Met jou is het net als met dat oude mannetje, dat naar zijn bril zocht, terwijl hij die bril op zijn neus had staan.'

'Dat ben ik volkomen met je eens,' is mijn antwoord.

=====

Hoofdstuk 100 - Verschijning in Jeruzalem - Johannes 20 : 19 – 31

Lieve kleinkinderen,

Hoe vaak hebben jullie meegemaakt, dat je iets niet kon geloven? En ook, dat er tegen je gezegd is, dat dat hele verhaal van Jezus een sprookje is? Een onzinverhaal! Een verstandig mens gelooft zo iets stoms niet. Wees toch wijzer....

Ja, dat was vroeger al zo en dat gebeurt vandaag nog steeds. Ik denk, ik weet wel zeker, dat er in Nederland meer mensen wonen, die niet in de opstanding van Jezus geloven, dan mensen, die wèl geloven dat Jezus is opgestaan uit de dood.

Niet kunnen, niet willen geloven dat Jezus is opgestaan uit de dood, is niet iets nieuws. Zelfs één van Jezus' eigen twaalf leerlingen kon niet geloven dat Jezus uit de dood was opgestaan. Dat was volgens hem, heel negatief gezegd: vrouwenpraat....

*Mooi vind ik het, dat in die mannenwereld van tweeduizend jaar geleden, Jezus na zijn opstanding uit de dood, **niet** het eerst aan een man verscheen.*

Nee, die eer kwam toe aan een vrouw!

=====

Hoofdstuk 101 - Verschijning aan het meer - Johannes 21 : 1 – 23

Lieve kleinkinderen,

Toen jullie mama's en papa nog klein waren, vonden ze het altijd heel leuk, wanneer ik verhaaltjes vertelde over de tijd toen ik zelf nog een klein kind was. Verhaaltjes die waar gebeurd waren.

Ik vertelde dan b.v. over mijn vader, die ook imker was, en die een keer een Keulse pot vol met honing uit zijn handen liet vallen, precies op zijn dikke teen. Hij kon toen niet meer goed lopen en werd door zijn leerlingen op het fietskarretje van onze burens naar school gebracht. Op dat fietskarretje van de buurman, konden precies vier melkbussen staan. En nu stond er een stoel op, waar de meester op zat. Ja, mijn vader was ook onderwijzer, net zoals ik vroeger geweest ben. De laatste keer dat zijn leerlingen hem met dat fietskarretje naar huis brachten (mijn vader kon al weer goed lopen) lieten ze dat karretje in een greppel glijden, waardoor mijn vader met stoel en al in de greppel terecht kwam. En een pret dat ze met elkaar hadden!

Of ik vertelde aan onze kleine kinderen het verhaal van mijn moeder, die met een heel klein steentje een tamme kraai dood gooide. Zij had een hekel aan tamme kraaien, want die gingen wel eens in de kinderwagen zitten, waar een baby in lag. Dat was gevaarlijk, want kraaien konden de ogen van een baby uitpikken. Mijn moeder zei tegen mijn vader: 'Zal ik hem doodgooien?'

Mijn vader antwoordde: 'Je moet doen, wat je niet kunt laten.'

Als ze het echt gewild had, mijn moeder, dan was het haar niet gelukt. Maar een steentje, in het wilde weggegooid, raakt heel soms zijn doel. De tamme kraai was dood en mijn moeder had veel spijt van wat ze 'per ongeluk' gedaan had.

Zo zijn er heel veel verhalen van vroeger, die doorverteld moeten (mogen) worden.

*Ook de Here Jezus gaf die opdracht aan zijn leerlingen. Kun je hieronder lezen. De **BLIJDE BOODSCHAP** van Jezus, bestemd voor alle mensen op deze wereld, mag, ja moet doorverteld worden aan iedereen die het wil horen.*

=====

Hoofdstuk 102 - Hemelvaart - Handelingen 1 : 1 – 14

Lieve kleinkinderen,

vanaf het begin van ons trouwen lezen? In het laatste dubbelnummer 10/11 van dit jaar 2020 stond een artikel van dominee Vreugdenhil. De laatste regels die hij schreef over de Heilige Geest spraken mij erg aan:

'De Geest kan véél meer dan ik me kan voorstellen.

*Kerst betekent: 'God **met** ons'.*

*Met Pasen vieren wij 'God **voor** ons' - Jezus stierf voor onze zonden -*

*En met Pinksteren kwam God **in** ons, dankzij de Heilige Geest!'*

=====

Hoofdstuk 104 - Opschudding in de tempel - Handelingen 3

Handelingen 4 : 1 – 31

Lieve kleinkinderen,

*Ik ging naar de MULO. Dat is lang geleden. Ik zat in de eerste of in de tweede klas en we hadden nog niet zo lang, slechts een paar weken, een leraar, die niet zo goed orde kon houden. Hij stond voor de klas te schreeuwen en te dreigen en met een boekje te zwaaien, waar volgens hem, zeer beslist, onze namen niet in opgeschreven mochten worden. Want dan was het niet zo best met ons.....!
Eens stuurde hij een leerling de klas uit. Ik zag het gebeuren en vond de hele situatie komisch. Ik kon mijn lachen niet inhouden en door het plotseling heel stille klaslokaal klonk mijn schaterlach. Een paar tellen later voelde ik een harde klap tegen mijn hoofd en werd ook de klas uitgestuurd.*

Aan die leraar moest ik denken, toen ik dit onderstaand hoofdstuk vertaald had. Dan ben je 'de baas' in de klas, of je bent 'de baas' in je bedrijf, of je bent burgemeester en 'de baas' in je gemeente of je bent zelfs minister-president en 'de baas' in het land.

Er gebeuren dingen, waar je niet blij mee bent. Je wordt onzeker en bang en je neemt beslissingen, waar je later spijt van hebt....

Zouden de leden van het Sanhedrin, de rechters in Israël later ook spijt hebben gehad van wat ze Jezus aangedaan hadden? Dat staat niet in de bijbel.

=====

Hoofdstuk 105 - Genade en straf - Handelingen 4 : 32 - 36

Handelingen 5 : 1 - 11

Lieve kleinkinderen,

*Kennen jullie het droomland 'Utopia'? In dat land zijn alle mensen gelukkig....
Wat is het geheim van gelukkig zijn?*

*In het evangelisatieblad de Elisabethbode van 12 juni 2020 stond hierover de volgende zin: **Zich kunnen verheugen in andermans vreugde, is het ware geheim van geluk.***

Dus, je kunnen verheugen in het geluk van je medemens. Dat je zelf blij en gelukkig bent, wanneer je ziet dat het de ander goed gaat.

Hebben jullie wel eens gehoord van politicus Halbe Zijlstra? Deze meneer vond zichzelf zo belangrijk, dat hij zelfs een leugentje vertelde over een zogenaamd privébezoek van hem aan de Russische premier Poetin. Hij was zo belangrijk dat zelfs Poetin hem tot zijn vrienden rekende.... Dit 'leugentje' kostte hem politiek gezien, de kop. Figuurlijk dan.

Gelukkig zijn.... Utopia bestaat niet. Maar die eerste Christengemeente in Jeruzalem heeft wel bestaan. Meer dan vijfduizend mensen waren echt gelukkig, omdat ze geloofden in de opstanding van Jezus uit de dood. Deze groep van gelovigen vormde een eenheid. Arm en rijk, ze deelden alles en in Jezus hadden zij het echte geluk gevonden.

Maar, in elke grote groep mensen, zitten 'rotte appels'. Zo ook in die eerste Christengemeente. Je meer voordoen, dan je in werkelijkheid bent. Schijnheilig leugens vertellen om door andere mensen 'bewonderd' te worden. Het kostte Ananias en zijn vrouw Saffira de kop. Letterlijk.

Hoofdstuk 106 - Apostelen en Sadduceeën - Handelingen 5 : 12 - 42

Lieve kleinkinderen,

Toen ik naar de lagere school ging, heel veel jaren geleden, was er nog geen televisie en mijn moeder had geen telefoon. Dat laatste was te duur. Alleen onze buurman, de veearts en de boeren hadden telefoon. Als ze een zieke koe hadden, dan moesten ze wel de veearts kunnen bellen.

Eén keer in het jaar werd er in onze kerk een Cefa-film gedraaid.

Lieve kleinkinderen, kijk maar op internet wat een Cefa-film is.

Eén van die films die in onze kerk werd vertoond, heette 'De overval'. Het gaat over een Knokploeg van de Ondergrondse, die op 8 december 1944 een groot aantal gevangen genomen verzetsstrijders, uit de gevangenis in Leeuwarden bevrijdt. Zonder een schot te lossen werden deze verzetslieden uit de zwaar bewaakte gevangenis gehaald. Een wonder!

Hoofdstuk 107 - De zeven mannen - Handelingen 6 : 1 - 7

Lieve kleinkinderen,

Vroeger, toen ik nog hoofd van een Christelijke lagere school was, zei ik altijd tegen de mensen dat wij niet beter waren dan een openbare school, maar dat wij probeerden anders te zijn, meer probeerden in de voetsporen van Jezus te wandelen.

In de voetsporen van Jezus wandelen, dan moet je in de praktijk een eenheid zijn. Dat was de opdracht van Jezus!

Maar wat brengen wij mensen er in de praktijk van deze opdracht van Jezus weinig terecht.... Dat begon al in die eerste Christengemeente in Jeruzalem. Lees onderstaand verhaal maar.

En wat is er een vreselijk grote verdeeldheid onder de Christenen onderling, al eeuwenlang. Om moedeloos van te worden. Hoeveel verschillende kerken zijn er alleen al in Nederland. De ene professor in de theologie weet het nog beter, dan de andere professor. Hoeveel ruzies zijn er onder Christenmensen.... Het is om je diep, ja heel diep te schamen!

Omie en ik hebben in bepaalde situaties ons zelf heel vaak de vraag gesteld: 'Wat zou Jezus nu gedaan hebben?'

=====

Hoofdstuk 108 - Stefanus, één van de zeven - Handelingen 6 : 8 tot Handelingen 8 : 3

Lieve kleinkinderen,

Hebben jullie wel eens vreselijk van jezelf gebaald? Dat je niet begreep, dat je zo stom was geweest!!! Had je je volledig ingezet voor een bepaald goed doel en later bleek dat helemaal geen goed doel geweest was....

Als voorbeeld: je was lid van een sportvereniging of van een kerkgemeenschap of een politieke partij, en je had voor de volle honderd procent meegewerkt om dat goede doel te realiseren, maar later bleek, dat je op een 'verkeerd paard' gewed had.

Je schaamt je gewoon, dat je zo stom, zo goedgegelovig, ja zo stekeblind bent geweest.

Aan het eind van het volgende verhaal uit de bijbel komt de figuur Saulus naar voren. Hij is een jonge, zeer fanatieke Farizeeër, die precies weet en doet wat God van hem vraagt. Hij beseft niet dat hij in zijn ijver om 'Gods wil' te doen,

stekeblind is. Tot hij Jezus tegenkomt. Dan wordt hij letterlijk, echt blind. Tot Ananias hem in Jezus' naam de ogen opent. Letterlijk en figuurlijk.

=====

Hoofdstuk 109 - Filippus - Handelingen 8 : 4 - 25

Lieve kleinkinderen,

Heel lang geleden, toen mijn moeder voor de eerste keer in haar leven een televisie kocht, was er op tv. dat kinderprogramma: 'Ja Zuster, nee Zuster.' Eén van de vele liedjes, die in die mooie kinderserie gezongen werd, heette: 'Geld, alles kun je kopen voor geld, een heel voetbalveld, met heel het Ajax elftal erbij, allemaal op een rij.'

Voor veel mensen op deze wereld is miljonair worden, het hoogste doel in hun leven. Als je maar veel geld hebt, dan ben je echt gelukkig....

Ik heb eens een man horen zeggen, dat je met geld ieder mens kunt kopen. Alleen de prijs is verschillend.

*Weten jullie wat **niet** voor geld te koop is? Nee? Nu, geloven in de Here Jezus. Geloven dat ook Jezus voor jou, met zijn bloed betaald heeft, toen hij stief aan het kruis op Golgotha.*

En dat geloven in Jezus is gratis....!

=====

Hoofdstuk 110 - Filippus en de Ethiopiër - Handelingen 8 : 26 - 40

Lieve kleinkinderen,

Weten jullie wat racisme is? Natuurlijk weten jullie dat. Vooral vandaag aan de dag krijgt racisme héél veel aandacht in de media. Kleine minderheidsgroepen, ook in Nederland, vinden dat hun voorouders in het verleden, gediscrimineerd werden, omdat zij een andere huidskleur hadden.

Ze beschuldigen de 'witte mensen' dat zij zich ver verheven voelen boven kleurlingen. Hebben zij gelijk? Vinden blanke mensen zich beter dan hun 'soortgenoten' met een andere huidskleur?

Ik heb jullie in deze kinderbijbel vaker dan één keer verteld, dat tweeduizend jaar geleden, de Joden zich 'betere' mensen voelden dan Samaritanen. Ja, het Joodse volk had van oudsher een verbond met God, waarbij heidenen buitengesloten werden.

Wat een geluk dat voor Jezus alle mensen gelijk zijn. Maakt niet uit welke huidskleur je hebt. Wit, zwart, rood, geel of bruin, wij mogen in Jezus Naam allemaal kinderen van één Vader zijn. Bij Jezus is geen racisme!

=====

Hoofdstuk 111 - Waarom vervolg jij Mij....? - Handelingen 9 : 1 - 18
Handelingen 26 : 14

Lieve kleinkinderen,

Kennen jullie Leo? Nee, natuurlijk kennen jullie niet de Leo die ik bedoel. Ik ken (kende) hem ook niet, maar mijn moeder vertelde mij over hem. Leo was even oud als mijn moeder en woonde ook ergens in Friesland. In welk dorp weet ik niet.

Leo was een bijzonder leuke en sympathieke jongeman, de oudste uit een arbeidersgezin van twaalf kinderen. Leo was slagersknecht. Ook zijn baas was wijs met hem.

Leo had maar één minpuntje: wanneer hij met zijn vrienden op stap ging, kon hij wat bier drinken betreft, geen maat houden. Ook zijn meisje, een nichtje van zijn baas, die geen kinderen had, vond dat niet leuk. Maar haar verkering uitmaken? Nee, zij hield veel te veel van haar Leo.

De baas van Leo kwam met een voorstel: 'Leo, ik word ouder en nu had ik zo gedacht, jij wilt binnenkort toch trouwen met mijn nichtje? Als jij nu eens mijn slagerij overneemt? Dan ga ik met pensioen en word jij hier de baas. Wat zeg je? Je hebt geen geld? Nu, daar passen we toch een mouw aan. Jij komt straks niet voor niets in onze familie!'

Dolblij regelen Leo en zijn verloofde alles voor de bruiloft en voor wat daarna komt.

Een dag voor de bruiloft spreekt de slager even onder vier ogen met zijn slagersknecht Leo.

'O ja, Leo, was ik vergeten tegen je te zeggen. Ik ben gisteren bij de notaris geweest om alles te regelen. Maar ook het volgende staat beschreven: Jij drinkt vanaf vandaag geen drup alcohol meer! Doe je dat wel, ook als je met mijn nichtje getrouwd bent, dan ben je alles kwijt.'

Zijn baas greep in..... Dat komt vaker voor!

=====

Hoofdstuk 112 - Petrus en de gemeenten - Handelingen 9 : 31 - 43

Lieve kleinkinderen,

Ik vertelde jullie al eerder dat vroeger op ons dorp Kollumerpomp bijna alle mensen lid waren van de Gereformeerde kerk.

De kerkenraad, die bestond uit de dominee en een aantal ouderlingen en diakenen was 'de baas' in onze kerk.

Ik was een jaar of tien (1954) en ik herinner mij vanuit die tijd, dat een jonge man, belijdend lid van onze kerk, zich 'bezondigde' aan het drinken van te veel alcohol. Ja, niet één keer, maar elke dag dronk hij te veel en dat niet alleen, hij kwam ook nooit meer in de kerk.

Van de kerkenraad kreeg hij meerdere keren een officiële waarschuwing.

Daarna werd hem verboden om deel te nemen aan het avondmaal. Vond hij niet erg, want hij kwam toch al nooit meer in de kerk. En tot slot nam de kerkenraad het besluit, dat deze jonge man werd 'afgesneden'. Dat betekende dat hij geen lid meer was van onze kerk. Hij werd geroyeerd.

Aan dit gebeuren moest ik denken, toen ik in onderstaand verhaal de volgende zin vertaalde: 'Ook de tucht van de apostelen accepteerden ze.'

Het woordje tucht komt van het werkwoord tuchtigen, dat straffen betekent.

Maar met tuchtigen bedoelde men hier: 'deze jonge man, die te veel alcohol dronk, willen we weer de goede kant optrekken, zodat hij weer volwaardig lid van onze kerkgemeenschap kan worden.'

Hoofdstuk 113 - Onbesneden heidenen - Handelingen 10
Handelingen 11 : 1 - 18

Lieve kleinkinderen,

Pesten. Het is erg wanneer jij gepest wordt. Dat kan overal gebeuren. Op school, op je werk, op je sportvereniging, ja zelfs in de kerk.

*Uitgescholden worden, dat is zacht uitgedrukt **niet leuk**.*

Maar het ergste van pesten is dat je niet mee mag doen. Dat je genegeerd wordt. Weet je wat ook heel erg is? Dat jij als pester, je niet eens bewust bent, dat jij een ander pest. Dat jij een ander negeert. Dat van jou die ander niet mee mag doen. Nee, wij hebben zo 'n gezellig groepje, daar past die andere persoon niet bij. Dan is het niet zo gezellig meer....

Gepest worden, genegeerd worden, niet mee mogen doen, is niet leeftijdsafhankelijk!

Hoofdstuk 114 - Saulus, de apostel in spé - Handelingen 9 : 20 - 30
Handelingen 22 : 17 - 21

Lieve kleinkinderen,

Wanneer jullie onderstaand hoofdstuk gelezen hebben, denk dan even terug aan wat ik jullie nu ga vertellen over het sterven van mijn vader en van een broer van mij en van het tweelingzusje van mijn moeder.

Ik heb jullie al eerder in deze kinderbijbel verteld dat mijn vader stierf, toen ik zeven jaar was. Mijn moeder, die met mijn oudste broers en haar schoonouders daarbij was, vertelde mij later, toen ik daar oud genoeg voor was, de laatste woorden die mijn vader vlak voor zijn sterven gezegd had: 'Ik zie een tuin met veel bloemen. Ik hoor muziek. Ik zie Jezus, die mij wenkt....'

Een broer van mij lag doodziek in het ziekenhuis in Groningen. Zijn vrouw en kinderen en de dokter stonden om zijn bed heen. Op een gegeven moment zei de dokter: 'Mevrouw Visser, gecondoleerd, uw man is overleden.'

Maar, een aantal minuten later opende mijn broer zijn ogen. Hij leefde. Later zei deze broer tegen mij: 'Eelke, je hoeft nooit meer bang te zijn om dood te gaan. Het is daar zo mooi! De volmaakte vrede heb ik daar meegemaakt, bij Jezus. En meer kan ik jou er niet over vertellen....'

In het jaar 1920, vandaag precies honderd jaar geleden, liep het tweelingzusje van mijn moeder, pas zeventien jaar oud, op een donkere avond in februari, in het dorp Anjum, vanaf de terp langs het Stenen Pad naar beneden, naar huis. Beneden aangekomen was de straatlantaarn stuk. In plaats van linksaf naar huis te gaan, liep zij rechtdoor, het water van De Vaart in. Gelukkig hoorde een schipper haar het water invallen en samen met zijn zoon haalden zij het tweelingzusje van mijn moeder uit het water. De dokter die er vlug bij was geroepen, zei: 'Gefeliciteerd meisje, en bedank de schipper en zijn zoon maar, want voor hetzelfde geld was je verdronken.'

'Nee,' antwoordde zij, 'toen ik onder water was, heb ik Jezus gezien en die zei tegen mij dat ik nog even afscheid mocht nemen van mijn vader en mijn moeder, mijn broer en mijn zussen en dat ik daarna bij Hem in de hemel mocht komen.' Diezelfde nacht overleed zij in haar slaap.

=====

Hoofdstuk 115 - Herodes Agrippa - Handelingen 12

Lieve kleinkinderen,

Tijdens de bezettingsjaren van 1940 tot 1945 waren hier in Nederland mensen (niet veel) die in verzet kwamen tegen Hitler. Zij hielpen Joden en mannen om onder te duiken. Mannen, die weigerden in Duitsland te gaan werken in de wapenfabrieken.

De Duitse soldaten wilden al die verzetsstrijders gevangen nemen en in concentratiekampen opsluiten. Vooral tijdens razzia's maakten zij jacht op deze mensen.

Mijn moeder vertelde mij hierover het volgende verhaal. Een jonge verzetsstrijder, lid van een Knokploeg, 'logeerde' een poosje bij een bepaalde familie in Anjum. In dat huis hadden ze door de timmerman een goede schuilplaats laten maken. De Duitsers zouden hem daar nooit vinden.

Op een kwade dag stonden plotseling Duitse soldaten en een Nederlandse politieagent (een NSB-er) in de keuken van dat huis, op zoek naar die jonge verzetsstrijder. Er was geen tijd meer om in die schuilplaats te kruipen. Wat deed die jonge verzetsstrijder? Op het allerlaatste moment kroop hij in de woonkamer onder de tafel, waar een kleed overheen lag. Als je bij de kamerdeur stond en goed keek, dan kon je hem zien zitten. Het hele huis werd grondig doorzocht. Ook de lege schuilplaats werd gevonden. Maar hoe ze ook zochten, de jonge verzetsstrijder werd niet gevonden. Met lege handen vertrokken de Duitse soldaten.

Niemand, die dit verhaal later hoorde, kon dit geloven. Hoe was het mogelijk dat die jagers op mensen, zo blind konden zijn....

=====

Hoofdstuk 116 - Antiochië - Handelingen 11 : 19 - 30
Galaten 2

Lieve kleinkinderen,

Hebben jullie op de basisschool met het vak Vaderlandse Geschiedenis ook jaartallen moeten leren? Dat moest ik vroeger op de lagere school wel. De meester zei dan het jaartal 1566 en wij riepen dan door het klaslokaal: 'Smeekschrift der edelen'.

Ja, dat was in de tijd, toen de Spaanse koning Filips de Tweede nog de baas in ons land was. Omdat deze koning in Spanje woonde, was zijn zus Margaretha van Parma in ons land zijn plaatsvervangster. Zij moest ons land in zijn naam regeren. Dat deed zij door de bevolking erg hoge belastingen te laten betalen. Zo hoog, dat een grote groep edelen, met hun wapens in hun handen, bij haar op bezoek kwamen met de vraag of de belastingen ook iets omlaag konden. Deze mevrouw Margaretha werd een beetje bang voor al die zwaarbewapende edellieden. Haar raadsheer en vriend Charles zag dat en fluisterde haar geruststellend in het oor: 'N'ayez pas peur Madame, ce ne sont que des gueux!' In het Nederlands vertaald: 'Wees niet bevreesd mevrouw, het zijn maar bedelaars.'

Deze edellieden werden voor bedelaars uitgescholden. Later werd dit woord een ere naam voor de vrijheidsstrijders van Nederland.

Ja, mede met dank aan de Watergeuzen en de Bosgeuzen hebben wij de tachtigjarige oorlog tegen Spanje gewonnen en zijn we een zelfstandig land geworden.

Hoe een scheldnaam een ere naam kan worden!

Hoofdstuk 117 - Het begin van het grote werk - Handelingen 13 : 1 - 16

Lieve kleinkinderen,

Ik las een brief van een dominee die schreef: 'Als student twijfelde ik of ik wel dominee wilde worden. Mijn geloof in Jezus bleef ik mijn leven lang wel behouden, dat geloofde ik zeker. Maar, de kerk is niet alleen een vindplaats van hoop, geloof en liefde, maar óók een vindplaats van kruispunten en conflicten... Wil ik in zo'n kerk wel de dominee zijn?'

Conflicten, ruzies en teleurstellingen.... Het is zo oud als de mens. In onderstaand verhaal van de eerste zendingsreis van Paulus en Barnabas wordt verteld van de sympathieke en heel sportieve jonge man, die Johannes Marcus heet. Hij is ongeveer twintig jaar. Hij is opgevoed door zijn moeder, die een heel rijke vrouw was. Haar zoon werd een beetje verwend. Hij hoefde nooit eten klaar te maken of af te wassen. En schoonmaken, je bed opmaken? Daar had je toch je slaven voor! Hij kreeg altijd alles wat zijn hartje begeerde.

Deze Johannes Marcus hield heel veel van de Here Jezus en toen hij hoorde, dat zijn oom Barnabas met zijn vriend Paulus op zendingsreis gingen om aan de heidenen het evangelie van Jezus te vertellen, wilde hij mee om te helpen. Hij zou voor het eten zorgen, hij zou de tenten opzetten, weer afbreken en meesjouwen, wanneer ze in de wildernis waren. Hij zou hun grote hulp zijn. Maar dat viel tegen, zoals jullie hieronder kunnen lezen, met als gevolg een flinke ruzie, (teleurstelling) die niet weer goed kwam....

**Hoofdstuk 118 - Antiochië en Ikonium - Handelingen 13 : 16 - 52
Handelingen 14 : 1 - 8**

Lieve kleinkinderen,

'Jantje,' vragen papa en mama, 'wat wil jij voor je verjaardag hebben?'
'Een racefiets. Dan kan ik mooi wedstrijdjes rijden tegen mijn klasgenoten, die ook een racefiets hebben.'

Het is een paar maanden later.

'Jantje,' vraagt papa, 'wanneer ga jij weer eens gebruik maken van je racefiets?'

'Dat stomme ding! Nooit weer. Elke keer verlies ik van iedereen. Dat is niet leuk. Gooi die racefiets van mij maar in de sloot. Ik wou dat ik hem nooit gezien had!'

'Maar Jantje,' vraagt mama, 'is het dan niet leuk voor jouw grote vriend Piet, dat hij die wedstrijd van vorige week zaterdag gewonnen heeft?'

'Nee....! Ik ben geen vriend meer van Piet. Piet is een stomme jongen. Ik wil nooit weer samen met hem fietsen. Ook niet spelen.'

Ja, wat maakt jaloers zijn veel kapot....

=====

Hoofdstuk 119 - Lystra - Handelingen 14 : 8 - 28

Lieve kleinkinderen,

Jaren geleden, toen ik nog voor de klas stond, vertelde ik mijn leerlingen het volgende verhaal uit de Griekse mythologie. 'Een mooi sprookje,' zei ik altijd. 'Niet waar gebeurd!'

Op zekere dag vroeg oppergod Zeus aan zijn boodschapper Hermes: 'Hoe gaat het eigenlijk op aarde? Doen de mensen een beetje lief tegen elkaar?'

'Dat weet ik niet, oppergod Zeus,' antwoordde Hermes, een god van een lagere rangorde. 'Ik ben daar in lange tijd niet geweest,'

'Weet je wat?' besliste Zeus, 'wij gaan samen, hier vanuit de hemel, naar de aarde om te zien hoe de mensen met elkaar omgaan.'

En daar stonden ze dan, verkleed als arme bedelaars, samen op deze wereld. Ja, je kon natuurlijk niet als een god bij de mensen op bezoek komen. Als je dat deed, zou iedereen vriendelijk en behulpzaam tegen je zijn. Dat was niet de bedoeling.

Wat viel dat bezoek aan onze wereld tegen! In de eerste stad waar ze kwamen, werden ze met de nek aangekeken. Niemand wilde met hen praten.

In de tweede stad, toen ze dorst kregen en trek in eten, kwamen ze overal voor een dichte deur. Niemand gaf hun iets.

En in de derde stad? Daar werden ze zelfs met agressieve honden de stad uitgejaagd. Weg met dat bedelaarsvolk!

Aan het einde van de dag, toen ze teleurgesteld en ook boos, terug wilden gaan naar de hemel, zagen ze in een bos een houthakkershuisje staan.

‘Oppergod Zeus, zullen we daar bij die mensen om een beetje water vragen?’ vroeg Hermes.

‘Goed,’ zei Zeus en hij klopte op de deur van dat oude vervallen huisje. Een oudere vrouw deed open en keek wie daar op de deur geklopt had. Waren deze bedelaars verdwaalde reizigers?

‘O, ik zie het al,’ zei ze. ‘Jullie zijn moe en hebben honger. Jullie treffen het, want ik heb juist een grote pan met eten klaar gemaakt. Kom binnen. Was je handen en ga aan tafel zitten. Ik zal mijn man roepen en dan gaan we gezellig met elkaar eten.’

Na de lekkere maaltijd zei de man: ‘Beste mensen, jullie mogen de komende nacht in het bed slapen, dat op zolder staat. Dan zal ik jullie morgenvroeg de weg wijzen, waar jullie naar toe moeten.’

Maar toen de arme houthakker de volgende ochtend zijn gasten wilde roepen, waren ze verdwenen. Zonder afscheid te nemen waren Zeus en Hermes teruggegaan naar de hemel.

Wat waren de gevolgen van hun bezoek aan deze aarde? Die drie steden, waar ze niet welkom waren geweest, kregen het zwaar te verduren. Hongersnood, ziekte en vijandelijke aanvallen wisselden elkaar af en die derde stad, waaruit zij weggejaagd waren, werd met de grond gelijk gemaakt. Alle inwoners werden door de vijand gedood.

En hoe ging het verder met die arme houthakker en zijn vrouw? Jullie begrijpen het al. Zij werden heel erg gezegend. Werden nooit weer ziek. Hun kinderen en kleinkinderen ook niet. In de hele familie was nooit meer geldgebrek. Ze leefden heel lang en heel gelukkig.

Maar zoals alle mensen, moesten ook deze houthakker en zijn vrouw één keer sterven. Maar, van de goden mochten ze geen verdriet hebben. Wat gebeurde er? Op zekere dag kwam er een onweersbui en de bliksem sloeg in op hun huis. Beiden werden door de bliksem getroffen en overleden gelijktijdig, zodat niet de één verdriet zou hebben, omdat de ander er niet meer was.

**Hoofdstuk 120 - Eerste synode in Jeruzalem - Handelingen 15 : 1 - 33
Galaten 2**

Lieve kleinkinderen,

Kennen jullie de spreekwoorden: ‘Met alle winden meewaaien’ en ‘Zoals de wind waait, waait mijn jasje’?

Deze spreekwoorden betekenen dat je telkens van mening verandert. Dat je geen eigen mening hebt, maar dat je steeds maar weer met de mensen om je heen meedoet en meepraat.

Je gaat dan met de stroom mee. Je volgt het voorbeeld van de grote massa.

Lieve kleinkinderen, hoe standvastig zijn jullie? Ik bedoel met het woordje standvastig: hoe stevig staan jullie in je schoenen? Hoe sterk is jullie eigen mening?

Blijven jullie bij je standpunt of ga je meedoen met de minister, wanneer die jou het verkeerde voorbeeld geeft?

Schaam jij je voor jouw eigen standpunt, wanneer de minister het verkeerde voorbeeld geeft en in jouw ogen verkeerde dingen doet?

Ga je met de minister meedoen of zeg je: 'Nee, meneer de minister, u bent niet goed bezig! Ik doe niet met u mee.'

Lieve kleinkinderen, hoe standvastig zijn jullie?

=====

Hoofdstuk 121

**De tweede zendingsreis - Handelingen 15 : 34 - 41
Handelingen 16 : 1 - 12**

Lieve kleinkinderen,

Jullie weten natuurlijk niet wat 'hofsjonge' is. Nee, dat is Fries.

Wij zeiden vroeger op ons dorp Kollumerpomp, in ons eigen Pomster dialect: 'hofke singe'. En dat betekent: fruit stelen uit een boomgaard.

Ja, dat deden die twee grote opgeschoten jongens in ons dorp. Op een mooie herfstavond, toen het al bijna donker was, gingen ze op hun fiets naar de grote boomgaard dichtbij ons dorp. Ze sprongen over de sloot en met een stok werd het prikkeldraad omlaag gehouden. Ze waren in de boomgaard. De lekkerste appels plukten ze van de bomen. Ook een paar rijpe peren stopten ze in een papieren zak.

Maar wat was dat? Plotseling hoorden ze de boer, die met zijn grote herdershond op hen afkwam. Als aan de grond vastgenageld bleven ze staan. Weglopen? De hond zou hen pakken en in de benen bijten.

Nu moeten jullie weten dat deze boer één van de weinige boeren op ons dorp was, die geen lid was van onze Gereformeerde kerk.

'Zo,' zei hij op barse toon, 'dit zijn dus de dieven, die mijn fruit willen stelen! Hoe zijn jullie namen? Had ik het niet gedacht.... Op zondag braaf naast jullie ouders in de kerk zitten, met jullie schijnheilige gezichten, en door de week zijn jullie gewoon dieven, die onderling nog ruzie maken ook....! Ja, jij gaat met je ouders elke zondag naar de kerk in ons dorp op De Pomp. En jij,' zei de boer, terwijl hij met zijn vinger naar de andere jongen wees, 'jij gaat met je papa en mama elke zondag op de fiets naar de kerk in Kollum! Jullie allemaal moeten beter naar Jezus luisteren.... Want die vindt dat niet goed!'

Ruzie met elkaar maken! Ja, ook in de kerk komt dat voor.... Jammer.

=====

Hoofdstuk 122 - Filippi - Handelingen 16 : 13 - 40

Lieve kleinkinderen,

*Onschuldig zijn en dan van iets beschuldigd worden. Ja, van iets wat je **niet** gedaan hebt, krijg jij de schuld en zelfs straf.*

Dat is niet zo best en al helemaal niet, wanneer diegene die jou van diefstal beschuldigt, het zelf gestolen heeft.

Dat overkwam stille Pietje op de Muloschool in Kollum. Ja, tijdens de pauze was ook hij in dat kleine snoepwinkeltje naast de school, samen met een aantal medeleerlingen. Die grote belhamels bij hem uit de klas pakten wel vaker stiekem snoep en soms zelfs een pakje sigaretten uit die winkel.

Toen de winkelier weer een pakje sigaretten miste en naar het hoofd van de Mulo stapte om zijn beklag te doen, stopte één van die dieven (een medeklasgenoot van stille Pietje) dat pakje sigaretten stiekem in Pietje zijn schooltas. Het bewijs dat hij gestolen had!

Pietje werd niet geloofd en kreeg straf.

Zijn levenlang heeft stille Pietje hier last van gehad en die jongens, waarvan één stiekem dat pakje sigaretten in zijn tas had gestopt, die heeft hij nooit vergeven....

=====

Hoofdstuk 123 - Macedonië - Handelingen 17 : 1 - 13

Lieve kleinkinderen,

*Heb je geld, dan doe je wonderen,
Heb je het niet, dan is het donderen....*

Dit is een oud rijmpje, dat ik vroeger van mijn moeder leerde.

Met geld kun je inderdaad wonderen doen, iemand gelukkig maken.

Maar met geld kun je ook het tegenovergestelde doen. Je kunt zelfs mensen omkopen, die voor jou, andere mensen ongelukkig moeten maken. Je geeft 'boeven' geld, (je koopt ze) die voor jou op een bepaalde plaats gaan donderjagen en rotzooi trappen.

Ze gaan voor jou, jouw 'tegenstander' net zolang plagen, pesten en treiteren, dat jouw 'vijand' het niet meer ziet zitten en wegvlucht.

Jij, met al je geld, wint! En je tegenstander verliest, omdat hij geen of te weinig geld heeft....

Met geld kun je beide kanten uit, zowel het goede, als het kwade.

Lieve kleinkinderen, wanneer het geld jullie in de macht krijgt, dan moeten jullie oppassen. Als jullie een slaaf worden van de mammon, dan hebben jullie geen oog meer voor jullie medemensen. En dat is niet goed!

Aan het einde van jullie leven zijn jullie dan met al je geld, zelfs heel erg ongelukkig....

Als jullie niet weten wie de afgod mammon is, kijk dan maar op internet.

=====

Hoofdstuk 124 - Athene - Handelingen 17 : 14 - 34

Lieve kleinkinderen,

Kennen jullie het zinnetje: Geloven uit angst?

*Geloven uit angst is geen geloof, zeg ik altijd. Bang zijn voor God, bang zijn voor Jezus is wel het allerlaatste wat ik jullie met deze kinderbijbel wil vertellen. Ik mag jullie door de verhalen in deze kinderbijbel juist vertellen: **'Bij Jezus ben je veilig!'***

Ik had vroeger een tante, die niet getrouwd was. Toen ik een klein jongetje was, verwende zij mij een beetje. Haar naam was Eelkje. Die tante en ik zijn allebei genoemd naar het oudste zoontje van mijn pake en beppe, dat slechts drie dagen geleefd heeft.

Die tante Eelkje zei vroeger tegen mij: 'Eelke, als ik ga sterven, dan roep ik om Jezus en dan komt alles goed. Ik hoef nu al nooit meer bang te zijn voor de dood, want ik weet het zeker: Jezus redt mij.'

Nu, bang zijn voor het onbekende, bang zijn om te sterven, dat doen heel veel mensen. Komt ook voor bij mensen die naar een kerk gaan....

In onderstaand verhaal uit de bijbel, kun je lezen dat de mensen in de stad Athene in heel veel goden geloofden en veel van die mensen waren bang.... Ja, bang dat ze na hun dood straf zouden krijgen van een god, aan wie ze geen offers hadden gebracht.

Daarom namen zij het zekere voor het onzekere: ze gingen zelfs offers brengen aan een god, die ze niet kenden.

‘Onbekende god, straf ons niet, want dit offer geven wij aan u.’

Hoofdstuk 125 - Korinte - Handelingen 18 : 1 - 17

Lieve kleinkinderen,

Een bekend spreekwoord is: ‘Wie een kuil graaft voor een ander, valt er zelf in.’ Ook in onderstaand verhaal wordt de dader zelf het slachtoffer.

Hoofdstuk 126 - Apollos - Handelingen 18 : 18 - 28

Lieve kleinkinderen,

Lang geleden, toen ik jullie omie nog niet kende, maar al wel als onderwijzer in Tzum voor de klas stond, kocht ik een auto. Mijn moeder, jullie overgrootmoeder beppe Sjo vond dat erg mooi, want samen konden we nu heel gemakkelijk mijn broers en zussen, haar kinderen, een bezoekje brengen.

Weten jullie wie ik in die tijd ook een keer een lift heb gegeven? Dat was dominee Jaap Zijlstra. Ik haalde hem op van het treinstation in Buitenpost en na de kerkdienst in Kollumerpomp, waar hij preekte, bracht ik hem terug naar de trein. Deze dominee had geen rijbewijs, dus ook geen auto.

Dominee Jaap Zijlstra had geen universitaire studie achter de rug. Nee, hij was na de Mulo ook naar de Kweekschool in Dokkum gegaan en was ook onderwijzer geworden. Maar omdat hij zo geweldig mooi kon preken, en ook bijzonder goed was in gemeentewerk, was hij op singuliere gaven dominee geworden.

Ja, preken kon hij. Dat was geweldig! Ik kan me nog bepaalde preken van hem herinneren. Een preek duurde in die tijd ongeveer een half uur. Maar voor mijn gevoel zei hij na vijf minuten al ‘amen’ en was zijn verhaal over Jezus, jammer genoeg voorbij. Niets had hij op papier staan, want zei hij tegen mij in de auto: ‘Als ik mijn eigen preek niet kan onthouden, hoe kunnen dan mijn toehoorders onthouden, wat ik hun verteld heb?’

Hoofdstuk 127 - Efeze - Handelingen 19 : 1 - 20

Lieve kleinkinderen,

Op kinderfeestjes werd vroeger (nu nog?) wel eens het spelletje 'glaasje draaien' gedaan. Daar mocht ik van mijn moeder nooit aan meedoen. Want zei ze tegen me: 'Daar word je alleen maar bang van. Krijg je nachtmerries van.'

Hoofdstuk 128 - Zorgen over alle gemeenten - Korinte 1 en Korinte 2

Lieve kleinkinderen,

Jullie leven in het tijdperk van internet. Jullie kunnen appen, zelfs telefoneren met Engels sprekende vrienden over de hele wereld.

Wat een verschil met 6 maart 1928. Op die dag trouwden mijn ouders en emigreerden naar Canada. Het afscheid nemen van hun wederzijdse ouders was zeer emotioneel. Zien wij onze kinderen / zien wij onze ouders wel ooit terug? De reis naar hun plaats van bestemming in Canada duurde een paar maanden. Voor ons in deze tijd onvoorstelbaar.

'Zien wij elkaar ooit terug?'

Nee, de vader, de broer en de grootvader van mijn moeder overleden in 1929 hier in Nederland aan de tyfus, terwijl zij met haar man in Canada woonde. Mijn vader en moeder kregen deze overlijdensberichten pas te horen, toen de vader, de broer en de opa van mijn moeder al weken eerder begraven waren. Wat een zorgen heb je, als je zover uit elkaar woont en alleen maar met elkaar contact hebt via brieven, die dan ook nog eens erg, ja heel erg lang onderweg zijn.

Gelukkig zijn de brieven, die Paulus vroeger aan meerdere Christengemeenten geschreven heeft, bewaard gebleven.

Hoofdstuk 129 - De zilversmeden van Efeze - Handelingen 19 : 21 - 40

Lieve kleinkinderen,

Echte vrijheid is gebonden aan wetten. Als je je niet houdt aan bepaalde vrijheidswetten, dan onttaardt jouw zogenaamde vrijheid in losbandigheid en in wetteloosheid, waar geen mens blij van wordt.

Dat is zelfs gevaarlijk!

In een spontaan ontstane grote mensenmassa, neemt niemand meer verantwoordelijkheid. Bij alle mensen 'verdwijnt' tijdelijk zijn of haar geweten en men weet niet meer wat hij of zij doet.

*Lieve kleinkinderen, als jullie per ongeluk eens in een grote schreeuwende mensenmassa verzeild raken, en je weet niet eens waarom of waarvoor al die mensen om je heen zich al schreeuwend zo druk maken, probeer dan uit die kluwen van mensen weg te komen. Ga naar de kant en kom tot bezinning. Weet eerst **waarom** al die mensen zo overstuur zijn en neem dan een weloverwogen beslissing of je mee gaat doen of niet.*

Een vreedzame protestdemonstratie kan zinvol, ja heilzaam zijn. Maar een demonstratie kan ook uit de hand lopen en dan moeten jullie wel weten, waarom jullie meegedaan hebben.

=====

Hoofdstuk 130 - Einde van de derde reis - Handelingen 20
Handelingen 21 : 1 - 14

Lieve kleinkinderen,

Mijn vader was onderwijzer aan de Christelijk Nationale Lagere School in Kollumerpomp. Hij was schoolmeester op De Pomp, zoals dat vroeger gezegd werd. In dat dorp is een straat naar mijn vader genoemd: 'De Meester Visserstraat'. Dat vind ik mooi, ja daar ben ik best trots op.

Mijn vader, meester Visser, was voorzitter van Patrimonium, een Christelijke Woningbouwstichting, met een eigen verenigingsgebouw. Wij noemden dat stenen gebouw, waarin ook bruiloften en begrafenissen gehouden werden, 'Het Lokaal'. Ook heb ik in dat klein stenen gebouwtje nog gymnastiekles gehad. Olympia, heette vroeger de gymnastiekvereniging van Kollumerpomp.

Mijn moeder vertelde mij eens, dat in 1944 of was het een jaar later, er een paar 'zendelingen' bij mijn vader kwamen met de vraag of zij een avond Het Lokaal mochten huren om daar een vergadering te houden.

'Waarvoor?' vroeg mijn vader.

'Nu,' kwam het antwoord, 'wij zijn afgevaardigden van de nieuw gestichte kerk hier in Nederland en wij willen ook de mensen van Kollumerpomp het ware geloof in Jezus Christus brengen.'

'Nee,' antwoordde mijn vader, 'hier in ons dorp wil ik geen kerkscheuring!'

=====

Hoofdstuk 131 - Jeruzalem - Handelingen 21 : 15 - 26

Lieve kleinkinderen,

In mijn jeugd ging het leven allemaal heel anders dan nu. En in de jeugd van mijn vader ging het ook weer heel anders.

Vooraf wat de regels van de kerk betreft, dat was vroeger veel en veel strenger. Op zondag mocht je dit niet en je mocht dat niet, want dat was zonde. Fietsen op zondag? Nee, dat mocht niet van God. Alleen wanneer je ver van het kerkgebouw afwoonde, dan mocht je op de fiets naar de kerk en was je weer thuis, dan moest de fiets in de schuur. Tot maandagmorgen. Je moest je houden aan de zondagsrust.

Ik mocht in mijn jeugd wel aan een schaatswedstrijd meedoen, als het maar niet op zondag was, want dan mocht het niet.

Toen mijn vader een jonge man was, mocht hij niet aan een schaatswedstrijd meedoen, waarmee geldprijzen te verdienen waren. Dat was zonde....

Een oom van mij, mijn vader's broer, deed stiekem toch een keer mee en hij won ook nog de eerste prijs, een flink geldbedrag. Trots kwam hij met dat geld bij zijn moeder, mijn beppe Aaltje. En wat zei mijn beppe?

'Brant, mooi dat je gewonnen hebt, maar dat mag je nooit weer doen! Vertel het maar niet aan onze dominee, want dan is het niet best! En geef mij nu dat geld maar, want dat kan ik goed gebruiken....'

=====

Hoofdstuk 132 - Gevangen genomen -

Handelingen 21 : 27 - 40

Handelingen 22 : 1 - 29

Lieve kleinkinderen,

In de Elisabethbode las ik eens een verhaal over Karel. Jullie denken nu: 'Wie is Karel?' Nu Karel was een bijzonder kleurrijk figuur in de gemeente van de dominee, die dit waargebeurde verhaal over deze huisarts schreef.

Ja, als huisarts liep hij geregeld zijn volle wachtkamer binnen en vroeg luid: 'Wie van jullie heeft vandaag nog niet gebeden? Die kan nu eerst weer naar huis gaan!'

Ook riep hij geregeld tijdens een kerkdienst, heel luid, dwars door de preek van de dominee heen: 'amen, amen', wanneer hij het met de dominee eens was.

Karel geloofde echt wat hij zei. Karel had geen hoge dunk van zichzelf, maar hij had wel een heel hoge dunk van Jezus. Karel had veel ellende meegemaakt, maar hij geloofde heilig dat zijn leven volledig afhing, van wat Jezus ook voor hem gedaan had. Zonder Jezus was er voor Karel geen leven - en al helemaal geen sterven.

Aan Karel moest ik denken, toen ik onderstaand hoofdstuk vertaald had.

Hoofdstuk 133 - Voor het Sanhedrin - Handelingen 23 : 1 - 11

Lieve kleinkinderen,

Het is lang geleden dat ik examen voor de Mulo heb gedaan. Dat was eerst twee dagen lang schriftelijke examens en een paar maanden later één dag het mondelinge examen.

Eén van mijn slechtste vakken was Frans. Daar zou ik nooit een voldoende op halen....

Een paar weken voor dat mondeling examen zei een leraar tegen ons, dat wanneer wij het handig aanpakten, wij elk mondeling examen, dat slechts een half uur duurde, konden sturen. Met andere woorden, met onze antwoorden zouden wij onze examinatoren een bepaalde richting op kunnen sturen.

Bijna aan het einde van die lange dag vol met mondelinge examens, kwam ik als laatste bij het tafeltje 'Frans'.

Ik was moe, de examinatoren waren moe, en ze lieten mij praten in mijn beste schoolfrans, dat bijzonder slecht was.

Op een gegeven moment vertelde ik: 'Quand je réussis, j'aurais un vélo avec moteur, de ma mère.' (Wanneer ik slaag krijg ik een brommer van mijn moeder.)

'Et ton père?' vroeg de examiner. (En je vader?)

'Mon père, il est mort.' (Mijn vader, hij is dood)

Van schrik hebben de beide examinatoren het mij heel erg gemakkelijk gemaakt, met als eindcijfer een 6 op Frans.

Hoofdstuk 134 - Het complot - Handelingen 23 : 12 - 33

Lieve kleinkinderen,

Ook dit verhaal van hoofdstuk 134 gaat weer over Paulus. Paulus heeft in Jeruzalem een zuster wonen. Wat kan een zus veel voor jou betekenen. En hoe belangrijk de zoon van je zus voor jou kan zijn, dat lees je in onderstaand verhaal uit de bijbel.

Lieve kleinkinderen, ik heb ook zussen. Zelfs drie. Mijn oudste zus vierde gisteren haar verjaardag. Al enkele jaren geven omie en ik haar, op haar verjaardag, een jaarabonnement van het evangelisatieblad 'De Elisabethbode'.

Vond zij altijd heel mooi. Maar enkele weken geleden zei ze voor de telefoon tegen me, dat ze dat cadeau niet weer van ons wilde hebben.

'Want,' zei ze tegen mij, 'dat blad lees ik toch niet meer.'

Ja, met haar 84 jaar was ze daar te oud voor en de letters kon ze ook niet meer zo goed lezen en het blad zag er ook heel anders uit dan vroeger....

Een week later belde diezelfde zus mij heel enthousiast op.

'Eelke, heb je dat mooie verhaal in de Elisabethbode al gelezen?'

'Welk verhaal?'

'Nu, van dat heel arme jongetje, dat op blote voeten voor die schoenenwinkel stond.'

'Nee Rommie, ik heb de Elisabethbode nog niet gelezen.'

'Nu, dat verhaal was zo mooi! Dat arme jongetje kreeg van een vreemde vrouw sokken en een paar nieuwe schoenen. En toen vroeg hij aan die mevrouw of zij de vrouw van God was, want hij had aan God om een paar nieuwe schoenen gevraagd en die kreeg hij nu van haar cadeau.'

Wij hebben dit jaar mijn oudste zus via internet maar een bos bloemen gestuurd. Zal ze 'De Elisabethbode' ook missen?

=====

**Hoofdstuk 135 - Voor Felix - Handelingen 23 : 34 - 35
Handelingen 24**

Lieve kleinkinderen,

Kennen jullie het spreekwoord: 'De mens wikt, maar God beschikt?'

Wikken betekent nadenken en aarzelen, en dan wel plannen maken voor de toekomst.

Dat kunnen mooie, goede plannen zijn, maar ook heel slechte!

*Als ik de krant lees, kijk en luister naar het Journaal op de televisie, dan word ik vaak bang voor de toekomst. Ja, vooral bang voor **jullie** toekomst!*

Ook mijn vader en moeder maakten zich vroeger zorgen over de toekomst. Mijn vader was op 10 mei 1940 soldaat op de Afsluitdijk. Hij moest daar vechten tegen de Duitsers.

Hoe zag zijn toekomst eruit? Zou hij de oorlog overleven? Hoe was de toekomst van zijn vrouw en hun kinderen? Heel angstig op dat moment.

Mijn geschiedenisleraar op de Kweekschool in Dokkum leerde ons, dat menselijkerwijs gesproken, Hitler met zijn goddeloze Naziëpartij, de Tweede Wereldoorlog had moeten winnen.

Maar....., de mens wikt, en God beslist.

*De mens maakt plannen, goede of slechte, maar of het ook gebeurt?
Ik las op internet de volgende zin, waarin omie en ik geloven: Hoe groot en
machtig is God en hoe wonderlijk zijn Zijn wegen!*

*Nee, wij begrijpen niets van Gods wegen. Helemaal niets van al die waarom-
vragen in ons leven. Maar wij zijn ook maar mensen....!*

=====

Hoofdstuk 136 - Voor Festus - Handelingen 25 : 1 - 12

Lieve kleinkinderen,

*Jullie weten toch dat omie en ik vroeger een groot pleeggezin hadden? Graag
had omie een keer een baby willen opvangen. Maar van de Centrale voor de
Pleegzorg hebben wij die nooit gekregen. Wel kinderen vanaf de leeftijd van
zeven jaar. Ja, die kinderen moesten eerst erg wennen in ons pleeggezin, waar
duidelijke regels waren. Dat waren ze niet gewend. Niet voor niets waren deze
kinderen door de politie bij hun eigen ouders weggehaald. Het waren allemaal
O.T.S. kinderen. Dat betekent dat ze door de rechter onder toezicht waren
gesteld.*

*Deze pleegkinderen waren gewend om voor zichzelf te zorgen. Door hun ouders
waren ze aan hun lot overgelaten. Ze kregen thuis geen liefde en geen opvoeding
en ook niet altijd voldoende eten.*

In ons pleeggezin vonden ze het in het begin maar vreemd.

'De politie is je vriend? Nee, dat was je vijand!'

*Weten jullie wat deze pleegkinderen heel goed konden? Jullie omie en mij tegen
elkaar uitspelen. Wat je bij de één niet kreeg, dat probeerde je bij de ander wel
te krijgen! Ze hadden niet anders geleerd, wisten niet beter. Kregen ze van omie
geen ijsje, omdat ze al een ijsje hadden gehad, dan kwamen ze bij mij met de
vraag of ze een ijsje mochten. Het was zulk warm weer en ze hadden nog niets
gehad.*

*Heel snel kwam er in ons pleeggezin een nieuwe regel bij. Op al jullie vragen
aan oom Eelke zegt hij: 'NEE!' Alleen wanneer tante Zwanny erbij is, kan oom
Eelke jullie toestemming geven voor een ijsje of voor iets anders.*

'En als tante Zwanny niet thuis is?'

*'Nu, dan wachten jullie maar even, tot oom Eelke jullie zelf iets lekkers geeft.
Hij vergeet jullie heus niet.'*

=====

**Hoofdstuk 137 - Koning Agrippa - Handelingen 25 : 13 - 27
Handelingen 26**

Lieve kleinkinderen,

Kennen jullie het Duitse liedje:

*Das gibt's nur einmal
Das kommt nicht wieder
Das war zu schön, zu schön um wahr zu sein.*

Vertaald in het Nederlands:

*Dat is uniek
Het komt niet meer terug
Dat was te mooi, te mooi om waar te zijn.*

*Toen ik onderstaand hoofdstuk vertaald had, moest ik aan dit liedje denken.
Al die belangrijke mensen in het paleis van proconsul Festus geloofden Paulus niet. Nee, wat Paulus vertelde, zijn blijde boodschap van Jezus, was te mooi om waar te kunnen zijn....*

Lieve kleinkinderen,

*Alle mensen op deze wereld, arm of rijk, jong of oud, dat maakt niet uit, we weten één ding zeker en dat is dat we allemaal eens zullen sterven. Veel mensen zeggen dan: 'En dat was het. Een diep gat in de grond op de begraafplaats of naar het crematorium en alles is voorbij.'
'Nee,' zegt Paulus luid en heel duidelijk tegen deze mensen in Caesaréa, 'dan begint een nieuw leven, een leven samen met Jezus, bij Jezus in de hemel!'*

Lieve kleinkinderen, ook al kunnen jullie het bijna niet geloven, jullie mogen allemaal weten, ja zeker weten, dat Jezus jou en jou en jou, ja jullie allemaal redt, dwars door de dood heen. Dat geloven omie en ik.

*En wat een geluk dat dit weten **niet** te mooi is om waar te zijn! Het is de werkelijkheid. Voor ons mensen onbegrijpelijk, maar het is waar.*

=====

Hoofdstuk 138 - Een gevaarlijke zeereis - Handelingen 27

Lieve kleinkinderen,

Kennen jullie het boek: 'De Hulp', geschreven door Kathryn Stockett? De hoofdpersoon in dit boek, mevrouw Aibileen heeft een gebedslijstje. Veel mensen willen graag dat hun naam op dat gebedslijstje van Aibileen komt te staan. Want voor wie Aibileen bidt, dat komt uit. Haar gebed wordt altijd verhoord. Maar

Aibileen zet niet zo maar jouw naam op haar lijstje. Nee, dat is een geheim tussen Jezus en haar.

De man van Aibileen gaat vreemd met een vriendin van haar. Gevolg: echtscheiding. Aibileen zet de naam van die tweede vrouw van haar ex op haar gebedslijstje. Zij heeft het geweten....

Wat de gevolgen waren, dat haar naam op dat gebedslijstje van Aibileen kwam te staan, dat moeten jullie zelf maar lezen. Ik moest er hartelijk om lachen.

*In onderstaand verhaal over Paulus' gevaarlijke zeereis naar Rome bereikt hij veilig zijn plaats van bestemming. **Jezus zelf had het hem beloofd.***

Dat doet mij denken aan dat wandtegeltje in mijn moeders huiskamer, waarop stond: God heeft ons geen kalme reis beloofd, maar wel een behouden aankomst.

Op de gebedslijstjes van omie en van mij staan de namen van onze kinderen, onze schoondochter en onze schoonzons. En ook de acht namen van jullie, onze kleinkinderen.

*God heeft ons allemaal geen kalm, rustig leven beloofd, maar wel een behouden aankomst. **Jezus zelf heeft ons dat beloofd!***

=====

Hoofdstuk 139 - Malta - Handelingen 28 : 1 - 10

Lieve kleinkinderen,

Heel veel jaren geleden, het was in de zeventiger jaren van de vorige eeuw, won een meisje uit mijn klas in een kleurwedstrijd van Duyvis, de eerste prijs. Zij mocht in een eenmotorig vliegtuigje vanaf vliegveld Lelystad een rondvlucht maken. Geweldig, wat een mooie prijs. Maar de prijs was nog veel mooier....

Zij mocht al haar klasgenoten meenemen naar het vliegveld en dan mochten ze allemaal, om de beurt, met de piloot mee de lucht in.

Door die ene leerlinge van mij kregen wij allemaal de hoofdprijs!

Lieve kleinkinderen, niet verder vertellen. Maar toen ik als laatste aan de beurt was en de piloot zei: 'Meester Visser, nu mag u als laatste met mij mee,' schudde ik mijn hoofd.

Ik durfde niet. Ik heb hoogtevrees....

=====

Hoofdstuk 140 - Rome - Handelingen 28 : 11 - 31

Lieve kleinkinderen,

Liepen jullie vroeger op de basisschool ook mee met de Avondvierdaagse? Mooi was dat, hè? Vooral die laatste dag wanneer jullie van jullie papa's en mama's bloemen kregen.

Ook Paulus heeft zijn reis naar Rome uitgelopen. Of hij bloemen kreeg van de mensen die hem ophaalden en verwelkomden, dat staat niet in de bijbel. Ook vind ik het jammer dat er niet meer in de bijbel staat over Paulus' reis naar Rome, en wat daarna gebeurde. Wat heeft hij allemaal in deze stad meegemaakt? En heeft Paulus nog meer zendingsreizen gemaakt? We weten het niet.

Ja, lieve kleinkinderen, dit hoofdstuk nr. 140 is het laatste verhaal dat in de bijbel staat over de apostel Paulus. In de bijbel staan nog wel veel brieven, die Paulus geschreven heeft. Maar die moeten jullie zelf maar eens gaan lezen. Ik raad jullie aan om dat te gaan doen in de 'Bijbel in Gewone Taal'. Deze bijbel is voor jullie veel duidelijker en ook gemakkelijker te lezen, dan zoals al deze waar gebeurde verhalen in onze trouwbijbel staan.

=====

Hoofdstuk 141

Lieve kleinkinderen,

En dit is dan het laatste hoofdstuk van deze kinderbijbel. Nu niet meer een verhaal uit de bijbel, maar ik ga het slotwoord vertalen van Ulbe van Houten, die de kinderbijbel 'De Hillige Histoarje' geschreven heeft. Ulbe van Houten was leraar aan de Mulo in Sint Annaparochie, in Friesland.

Blij ben ik dat Gijs Verbaan uit Oldebroek alle hoofdstukken, die ik vertaald / naverteld heb, wilde lezen, corrigeren en waar nodig aangevuld heeft. Bedankt Gijs.

Lieve kleinkinderen, speciaal voor jullie heb ik, jullie pake Eelke, deze kinderbijbel uit de Friese taal in het Nederlands vertaald.

Waarom?

Nu, ik wilde jullie vertellen van Jezus, de Zoon van God, die ruim tweeduizend jaar geleden hier op deze wereld gewoond heeft. Hij vertelde de mensen over God, zijn Vader.

Veel mensen toen en nu nog zeggen: 'God? Wie is God? Over wie heb je het eigenlijk?'

Jezus antwoord was en is ook vandaag: 'Kijk goed naar Mij, dan kunnen jullie zien wie God is, want God, mijn Vader en Ik, zijn Eén.'

Jezus heeft ons mensen geleerd, dat al het leven op deze wereld van God afkomstig is. Ja, God heeft ons allemaal het leven gegeven.

En lieve kleinkinderen, als je dan het verhaal van God en van Zijn Zoon Jezus hoort, dan kun je dat als mens bijna niet geloven. Dat konden de meeste mensen vroeger niet en nu nog niet. Die Romeinse bestuurder Festus zei vroeger al tegen Paulus, toen hij hem van Jezus opstandig uit de dood vertelde: 'Paulus, jij bent gek geworden!'

De vrome Joden in Jeruzalem en ook in Rome vonden dit verhaal van een God, die zijn Zoon aan het kruis dood had laten gaan, bespottelijk. Niet waar!

Jezus beloofde tijdens zijn leven dat Hij de Heilige Geest, de Trooster naar de mensen zou sturen. Dat gebeurde op het Pinksterfeest, hebben jullie in hoofdstuk 103 kunnen lezen.

In het evangelisatieblad 'Elisabeth', in het nummer 10/11 (15 mei 2020) staat een artikel van dominee Gerrit Vreugdenhil, waarin hij over de Heilige Geest het volgende schrijft: 'In Johannes 14 tot en met 16 zegt Jezus tegen zijn discipelen dat het beter is dat Hij gaat, want 'dan kan de Helper komen'.

God komt als de Heilige Geest in ons en helpt ons om Jezus te volgen.'

Nee, lieve kleinkinderen, niet in eigen kracht kunnen wij geloven in God en in Zijn Zoon Jezus en in de Heilige Geest.

We mogen daarom bidden en zeker weten dat de Heilige Geest ons het geloof in Jezus wil geven. Wij allemaal mogen ons aan Jezus toevertrouwen en dan komt het altijd goed. Zeker weten!

=====

Nawoord van pake Eelke.

Lieve kleinkinderen,

Eén van jullie vroeg mij eens: 'Pake, wanneer jouw kinderbijbel uitgegeven wordt en in de boekwinkel te koop is, verdien jij er dan ook geld mee? En krijgen wij daar dan ook iets van?'

Mijn antwoord was: 'Lief kleinkind, maak je maar niet blij, en denk niet dat jouw pake rijk gaat worden met de verkoop van deze kinderbijbel. Stel dat deze kinderbijbel uitgegeven wordt, en ik er geld mee ga verdienen, dan krijgt jij daarvan maar heel weinig, want van de opbrengst gaat eerst de helft naar de Zending en de andere helft mag jij delen met onze andere zeven kleinkinderen. Reken je maar niet rijk.'

Kleinkind vraagt: ‘Pake, wat is de Zending?’

Pake antwoordt: ‘Weet jij wel wat een zending is?’

Kleinkind zegt: ‘Nee pake, nog nooit van gehoord.’

Ja, lieve kleinkinderen, in de bijbel staat dat Jezus na zijn opstanding uit de dood zijn leerlingen de opdracht gaf om aan alle mensen over de hele wereld van Hem te gaan vertellen. In het Bijbelboek Marcus, hoofdstuk 16 vers 15 staat: *En Hij zei tot hen: Gaat heen in de gehele wereld, verkondigt het evangelie aan de ganse schepping.*

En aan deze opdracht van Jezus geven zendelingen gehoor. In mijn verhaaltje aan jullie voor hoofdstuk 9 (het Nieuwe Testament) heb ik jullie verteld over Theo en Jinke de Jong, die als zendelingen werken in Zuid-Afrika.

En wanneer je je werk als zending gaat doen, dan verdien je niets. Nee, zending zijn is geen betaalde baan! Je moet dan leven van giften.

En willen jullie lieve kleinkinderen ook een gift aan deze zendelingen Theo en Jinke de Jong geven, dan kan dat. Hieronder staan hun gegevens.

Persoonlijke giften Theo en Jinke de Jong

IBAN: NL53 INGB 0000 1859 85

t.n.v.: VPE zending

o.v.v.: Theo en Jinke de Jong / Zuid-Afrika